Utesänd fri premielista
Spar Edra kuponger
The Royal Crown Soap Co. Ltd.
354 Main Street, Winnipeg

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ROYAL CROWN SOAP

ÅRG. (YEAR) 27. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 18 DECEMBER 1919. LÖSNUMMER 5 CENTS. No. 51

Svenska Canada-Tidningen tillönskar alla sina läsare ett gott nytt år 1920

FÖRSTA STEGET

VIKTIGA FÖRSLAG FATTADE VID VÄRLDENS FÖRSTA INTERNATIONELLA ARBETAREKONFERENS.

HON. JOHNSONS OMDÖME.

Den internationella arbetarekonferensen, som nu tillhör historien, fattade under sina förhandlingar beslut om samma representation för de europeiska och icke europeiska länderna för att dryfta regler för arbetare, som begå sig från ett land till ett annat, samt överenskomma om skydd åt arbetare, som äro bosatta utanför sitt hemland. Även beslöt konferensen att man skulle samla och sprida upplysningar om arbetarproblem, upprätta fria arbetarbyråer och bestämma ett system, varigenom arbetarna i ett främmande land kunna erhålla samma försäkringsfördelar som i sitt eget.

De japanska arbetardelegaterna till konferensen drogo sig den 26 nov. tillbaka från densamma, i det de anklagade regeringsdelegaterna från Japan för uppsåtlig osanning och försök att föra dem bakom ljuset. Det hade under de sista dagarna rått ett spänt förhållande mellan Japans arbetar- och arbetsgivargrupper, och detta nådde sin kulmen, då arbetardelegaterna försökte att utverka en fyrtioåtta timmars arbetsvecka. Planen omintetgjordes genom arbetsgivargruppens motstånd. Arbetardelegaterna påstodo, att japanska regeringen sänt regeringsdelegaterna telegrafiska instruktioner, som voro avsedda för alla delegaterna från Japan men som av regeringsdelegaterna undanhöllos arbetardelegaterna.

De japanska delegaterna fortsatte sin strid på torsdagen. Arbetardelegaterna begärde kortare och arbetsgivaredelegaterna längre arbetstid än konferensen fastställt. Enligt den statistik, som lämnats av japanska regeringens representanter, som försökte att medla mellan de båda grupperna, finnes det flera arbeterskor än arbetare i Japan. Över 58 procent av arbetskraften utgöres av kvinnor. Den japanske delegaten Schichiro Mute anklagade sitt lands regering för att med grymhet ha behandlat landets industriarbetare. Upprättandet av fackföreningar i Japan efter samma mönster som Amerikanska Arbetarfederationen hade blivit till välsignelse för massan av folket, yttrade Mute.

Den japanske arbetardelegaten Masumato förklarade, att man i Japan har en särskild polisstyrka för att hindra arbetarna att organisera sig, och att arbetarna där i landet nästan äro att betrakta som slavar. Detta förnekades bestämt av de japanska arbetsgivar- och regeringsdelegaterna.

På torsdagen tillsatte konferensen en internationell kommission av fabriksinspektörer, som skall sammanträda till möte varje år för att tillse, att konferensens program noggrannt följes och att fabriksförhållandena äro så nära som möjligt desamma i de länder som tillhöra förbundet. Delegaterna från Storbrittanien, Sverige, Polen och Schweiz utgöra kommissionen.

Konferensen avslutade sitt möte den 29 nov. I detsamma hade deltagit representanter för fyrtio olika länder. Konferensen hade fullbordat sin organisation och enats om en hel del lagstiftning, som skall rekommenderas till respektive regeringar. Konferensen håller sitt nästa möte i London 1920.

Följande tio förslag av större betydelse dryftades på denna konferens och blevo alla antagna:

1) En 8-timmars arbetsdag och en 48-timmars arbetsvecka. 2) Frågan om moderskapsersättning åt arbeterskor före och efter förlossningen bör utredas av regeringen. 3) Barnarbete för barn under 14 år förbjudes, utom vad beträffar i Indien och i Japan, varest åldersgränsen sättes till 12 år. 4) Nattarbete för kvinnor under 18 år förbjudes, utom vad beträffar sådant arbete, där endast medlemmar från en och samma familj sysselsättas. Japan tillåtes att under ytterligare tre år sätta åldersgränsen för kvinnligt nattarbete till 15 år i stället för 18. 5) Ömsesidiga fördelar för arbetarna i de länder, som tillhöra nationernas förbund. 6) Förbud mot arbete med sådana metaller som äro ägnade att framkalla blyförgiftning. 7) Upprättandet av system för inspektion av fabriker under överinseende av regeringens hälsovårdsväsende. 8) Desinfektion av såväl importerad som exporterad ull för att därmed hindra spridandet av mjältbrandssmitta. 9) Kvinnor och barn förbjudas att arbeta i fabriker, där fosforförtändstickor tillverkas. 10) Avskaffandet av privata arbetsförmedlingar och antagandet av lag angående arbetslöshet, däri inbegripet samlandet och spridandet av upplysningar rörande arbetslöshet.

•

Manitobas generalattorney, Hon. Thomas H. Johnson, vilken bevistade konferensen i egenskap av speciell rådgivare för den canadiensiska delegationen, har yttrat, att resultatet av konferensen måste anses såsom tillfredsställande.

Hon. N. W. Rowell, president för privy council och Canadaregeringens representant vid konferensen, har uttalat att Canada genom sitt deltagande i denna konferens jämte annat, som landet utfört de senaste 5 åren, "förskaffat sig det moraliska ledareskapet på den amerikanska kontinenten".

EN BRUSTEN LÄNK

Grocerymannen N. Swansons maka avliden.

SJUK ENDAST 3 DAGAR.

Julens stämningsfulla tid fick ett sorgedok över sig för vår vän grocerymannen N. Swanson i Elmwood, i det

Mrs. Selma Katarina Swanson född Flodin.

att hans maka, Selma Katarina, född Flodin, efter endast 3 dagars sjukdom avled å General hospital i torsdags, den 11 dec., på grund av blodförgiftning som inställde sig efter en operation. Den avlidna, som utom maken efterlämnar såsom närmast sörjande även en 12-årig son, Alf, föddes i Attmar, Medelpad, 29 okt. 1882 och kom till Canada såsom ogift 1904.

Här kom hon först till sin broder, mr. P. Flodden, som då var bosatt i Winnipeg, men som nu bor i Starbuck. Efter någon tid antog hon plats i familj, intill dess att hon 1906 ingick äktenskap med den ovannämnde mr Swanson, vilken hårt krossats av det så plötsligt drabbade slaget samt jämte den unge sonen bittert begråter en öm och trogen maka och moder. Deras hem är 378 Riverton Ave., Elmwood, där livets malört mängts i julens sötma. Vi beklaga och sympatisera med dem i deras stora förlust.

Mrs. Swanson sjuknade helt hastigt den 8 dennes, togs till hospitalet och blev opererad med den nämnda sorgliga utgången. Utom nämnde mr. P. Flodden efterlämnar hon brodern John i Elmwood samt systrarna mrs. Hanna Larson därsammastädes och mrs Ida Person i Edmonton, Alta. En syster till den avlidna, mrs Manda Olson, bor i Minnesota. Två bröder, August och Andreas, äro kvar i gamla landet och fortfarande bosatta i Attmar. Föräldrarna äro döda.

För begravningen, som förrättades i måndags med pastor V. J. Tengwald såsom officierande, antaga vi att han lämnar redogörelse, vadan vi hänvisa till Winnipegavdelningen rörande densamma.

UR KRÖNIKAN

SAMMANDRAGET NYTT.

— Villaanhängare i Mexico höllo i slutet av förra veckan för lösen 8 mexicaner, två amerikanare och en engelsman.

— De norska kolgruvorna å Spetsbergen ha, enligt telegram i lördags, sålts till ett brittiskt bolag för 200,000 pund sterling.

— President Wilson har på det bestämdaste uttalat sig emot senator Falls yrkande, av oss omnämnt i näst föregående nummer, om avbrytandet av de diplomatiska förbindelserna med Mexico.

— Detektiva polisen i Västervik har gjort en razzia bland stadens lönnbränare. På helt kort tid ha sålunda ertappats ej mindre än 15 personer, av vilka de flesta anklagats för hembränning och ett par för delaktighet.

ARBETET I FULL GÅNG.

Kolstrejken i Staterna är nu avslutad och arbetet återupptaget överallt.

Redan i måndags ansågs det, att lösbrytningen av bituminöst kol i Förenta Staternas gruvfält, där strejken dödat all verksamhet under en så lång tid, var till fullo upptaget. Det skedde icke en enda timma för tidigt. Svårigheten nu ligger emellertid uti att kunna finna transporteringsmöjligheter för de förråd, som bringas upp i dagen och på vilka allmänheten väntar lika ivrigt nu, som barnen efter "Santa Claus". Alla de restriktioner ifråga om kolförbrukning, som påbjudits under strejken, äro upphävda.

I samband härmed har det sitt intresse, att förra veckan utsågs i Ottawa en "Fuel Research Board", som skall undersöka och "standardisera" västra Canadas kol. Skälet säges huvudsakligen vara det, att Albertakolen icke alla äro av lika stort värde, och bruket av de sämre sorterna på orter öster om Alberta pekar mot minskandet i förbrukningen av Västerns kol samt till att i stället köpa sådana från Staterna. Men om kolen nu bli "standardiserade", hoppas man att Albertakolen skola kunna ersätta sådana från Ohio och Pennsylvania, vad Manitoba och Saskatchewan angår.

Det må också här nämnas, att man ämnar uppföra en anläggning i Estevan, Sask., färdig i augusti nästa år, vilken skulle kunna utsända 30,000 tons briketter per år.

— Förutvarande turkiska krigsministern Enver pascha har blivit krönt till konung över Kurdistan, den turkiska region som ligger mellan Mesopotamien och Persien.

— Ett telegram i lördags meddelade, att 2,000 arresteringar förväntades på den "gröna ön." Brittiska regeringen har beslutat göra rent hus, och varenda sinn- feinare i Irland skall häktas och deporteras.

— Arbetareoroligheter sägas ha utbrutit på de Westindiska öarna Trinidad och Tobago samt ha varit av så allvarlig art, att brittiska marinsoldater måst landsättas från krigsfartyget Calcutta.

— Flere personer komma att dö i Ryssland denna vinter, än under något av krigsåren, är en åsikt som nyligen uttalats av Förenta Staternas missionär, John R. Mott, vilken vistades i Ryssland 1917 och såg allt elåndet under bolsjevismens uppkomst.

— I Wormwood Scrubbs fängelset i London stökades under förra veckan väldeligen för att få i ordning, så att man kan "ackomodera" cirka 500 sinn feinare, som nyligen arresterats i Irland. Då de komma dit, få de militärisk hedersvakt.

— Fyra banditer i Chicago, som önskade sig en automobil, mötte häromsistens Dr. Isadore Kohn, som befann sig på väg till en sjuk. Då de framställde sin hövliga anhållan, understödd av ett par revolverpipor, meddelade dem doktorn, att hans ärende var angeläget. Banditerna klevo då in i maskinen och körde läkaren till ort och ställe, varefter de fullföljde sin avsikt att "låna" hans automobil.

— Ur "pålitlig källa" — som det stundom heter i de politiska telegrammen — meddelades i lördags, att de allierades representanter vid konferens i London beslutat att "låta Ryssland klara upp sina egna svårigheter." Om de allierade fattat ett sådant beslut från början, så hade säkerligen många förhållanden tett sig bra mycket bättre i dag. Nu kommer kanske beslutet (om man ens menar allvar med det) måhända bra nog sent.

— Ett Hälsingforstelegram meddelar att landskapsmålaren, professor Viktor Axel Westerholm avlidit i Åbo, i det närmaste 60 år gammal. Westerholm gjorde sina första studier som målare i Düsseldorf åren 1878—80, och hans konstnärsbana stod till en början under Dusseldorfsskolans ledstjärna. Han vann tidigt erkännande för sina i detta maner hållna landskapsbilder från Åland, men övergick sedan, under påverkan av en mångårig vistelse i Paris, där på denna tid impressionismen dominerade, till ett mera personligt framställningssätt.

— Brittiska industriförbundet har till sin kommersiella representant i de skandinaviska länderna utnämnt Montagu Villiers, vilken 1906—1913 var engelsk konsul i Stockholm och senast varit anställd i kommersiell diplomatisk tjänst. Villiers, som talar svenska, norska och danska flytande, avreser den 25 d:s för att undersöka de ekonomiska förhållandena i de skandinaviska länderna. Han återvänder till England i början av januari för att avlägga rapport, varefter han kommer att upprätta byråer i Sverge, Norge och Danmark. Villiers åtföljes på sin resa av hr John Pitcher, vilken särskilt kommer att undersöka trafik- och handelsförhållandena.

EN FLÄKT FRÅN MOR

Sveriges generalkonsul i Canada med fru uppvaktas vid en enkel men hjärtlig fästlighet av Winnipegsvenskarna.

DET KÄNS SOM EN FRISK BRIS ÖVER HAVET FRÅN GAMLA MODER SVEA.

Även Canada får sitt välförtjänta pris och sina fyra kraftiga "hurra."

Ett storartat mottagande bereddes svenske generalkonsuln, herr C. O. de Dardel, och hans maka av ett större antal svenskar, samlade — huvudsakligast genom svenske konsulns och vice konsulns för Manitoba, messrs Harold J. Smith och P. B. Anderson, bemödande — å Hotel St. Charles sistliden fredags afton. Flere damer voro närvarande, och bland dessa märktes mrs Harold J. Smith, den svenske konsulns maka.

Första akten av den ängenäma fästligheten, som bar en genomgående hjärtlig (ej alls stelt högtidlig) prägel, med ett underlag av den känslan, att hedersgästerna vuxit in i tidens brett demokratiska syn på livet, leddes av ordinarie konsuln, mr. Smith, assisterad på ett taktfullt sätt av vice konsul Anderson.

Sedan mr Smith själv på engelska tolkat sina egna, sin makas och alla de närvarandes glädje över besöket och tillfället att nu på ett mera offentligt sätt få betyga generalkonsuln och hans maka den aktning och tillgivenhet, som framsprungo ej blott ur skyldighets- utan fastmera ur frivilligheten, förklarade han — i egenskap av "toastmaster" — att han hälst såge det svenska språket användas. Konsul Smith är nämligen själv mäktig vårt vackra modersmål, och mrs Smith, som kanske i det fallet icke fullt när upp till fullkomligheten, visade dock med sitt leende och vänliga tålamod under de många talens långa rad, att hon hyser mer än den sympati för svenskarna, som hon må anse tillhöra sin ställning såsom den svenske konsulns maka. Klart är att denna omständighet det fria och obehindrade bruket av hemlandets språk — i hög grad bidrog till att giva denna mottagningsceremoni den karaktär, vilken vi tagit oss friheten beteckna med vår huvudrubrik: "En fläkt från mor". Denna "fläkt" blev en medryckande "bris", då herr generalkonsuln svarade på talen, och då han jämte ett "leve!" för Canada också utbrakte ett sådant för "moder Svea", så åtföljdes båda dessa "leven!" av fyrfaldiga hurrarop, vilka snart sagt skakade husets golvtiljor, tak och väggar. Svenskarne kunna hurra även i sitt adoptivland och för både detta och "gamla mor"!

Det skulle taga alltför stort utrymme i anspråk att utförligt återgiva alla talen. Ej heller tro vi, att någon av de uppträdande fordrar detta av oss. Vare det nog säga, att vi sällan varit närvarande vid ett tillfälle, då samtliga talarne lyckats så väl som nu både avväga sina framställningar precis på pricken till det som propert borde sägas och även begränsa talen till en passande längd.

Pastor V. J. Tengwald var förste talaren — detta som sig borde. (Och må det inom parentes sägas till mr konsul Smiths beröm, att han vid detta tillfälle lade i dagen den brittiska urskiljningsförmågan på ett ytterst vinnande sätt.) Pastor T. skildrade svenskarnes i Winnipeg djupt kända samhörighet med allt som är svenskt samt lade tonvikt på allas vår uppskattning av den svenska regeringens officielle representants närvaro ibland oss — om ock endast för ett kort besök. Huru gärna skulle vi icke önska, sade han, att det svenska generalkonsulatet kunde förläggas till Winnipeg, denna centralpunkt i Canada, som också är en raskt framåtgående stad, till vilken allt fler och fler industriella och affärsintressen knytas.

Efter honom talade pastor J. P. Zettervall om svenskarnes forntida erövringsbragder, uttryckande vårt hopp att också få göra en insats i det stora och rika Canadas utveckling, detta land som just nu håller på att upphöjas till sin rätta värdighet och en ny "status" i jämbredd med själva moderlandet.

Pastor Adolph Liljengren fick näst ordet. Han dubbelrepresenterade kyrkan i fri form samt pressen. Genom propert inflikade verklighetsexempel visade han, vad svenskarne kunna göra, bliva och samla genom sin strävsamhet i Canada. Av vad de förvärva återfår hemlandet i höga Norden ofta rätt anseenliga belopp — utom det att moder Svea esomoftast återfår de en gång utvandrade sönerna och döttrarna i betydligt "förbättrad upplaga".

Pastor Johannes Lindberg ansåg, att hans "förman och vän", pastor Tengwald, samt de två andre förutnämnde talarne värdigt representerat kyrkan och pressen. Därför ville han tala i sin egenskap av kulturmänniska, en sådan som ock är åskådningsmänniska. Om detta tal må det tillåtas oss säga, att det både lyste, värmde och upplyste. Det var ett den bildade mannens lugnt framförda, djupgående tal. Det var mera — det var en storslagen hyllning åt den rent svenska filosofien, skapad och oförgätliggjord av "gubben Boström". Det talet öppnade dörren till begripandet av vad ett skolat svenskt sinne menar med staten. Och om det någonsin fanns ett tillfälle, när detta var på sin plats, så var det just nu, då svenskar i Canada voro samlade för att betyga sin aktning för svenska statens officiellt erkända ombud här i landet. Vi tro ej heller att vi misstaga oss, då vi säga, att herr generalkonsuln (såväl som hans blida och strålande maka) till fullo senterade pastor Lindbergs framställning.

Tulltjänstemannen K. Flemming prisade Canadas vinter — rentav tog den i försvar. Varför? Emedan den nästa år kommer med den välbehövliga fuktigheten för en god veteskörd. Och så rullades ridån upp med skicklig hand över Canadas världsbetydelse (särskilt i denna tiden) såsom ett av världens bästa veteproducerande länder. Inför det faktum klarnar t. o. m. invandringsfrågan och kommer i en rätt belysning. Hit längta andra länders (inklusive Sveriges) arbetskraftiga folk för att frambringa vad världen ej kan undvara, även om allt annat måste undvaras: bröd! Det är förunderligt vad en så enkel och okonstlad framställning, ett så utan ringaste effektsökeri framsagt tal, men som kommer från en man med skarpblick på livets stora allvarsfrågor, ändå rycker åhöraren med sig.

Köpmannaintressena och industrien fingo en värdig och gedigen tolkning av mr. G. Hammarstrand. Speciellt betonade han önskvärdheten av att svenska varor må bliva hit exporterade såsom svenska och icke med under utväxlingen (som förut i stor omfattning skett) påstämplad "falsk ursprungsbeteckning".

Till sist representerades stadens föreningsväsen varmt och propert av skräddaremästaren C. H. Nelson.

Generalkonsul de Dardels svar på talen var ett glansnummer. Han äger den stora fördelen av en reslig och imponerande gestalt, en klar och vacker röst, ett redigt och på sak gående föredrag samt ett rent eletricerande sätt att rikta sina ord till dem som lyssna. Han tackade å sina och sin hustrus vägnar för det hjärtliga mottagandet i Winnipeg, vilket för övrigt haft sin vackra och för honom (fru de Dardel hade icke varit med under hela den långa resan, som omfattat stora delar av Canada) glädjande motsvarighet från svenskarnes sida på alla de platser, han besökt. Sedan han vidrört skälen till att generalkonsulatet måste vara förlagt så nära Ottawa som möjligt och därvid även påpekat Montreals betydelse såsom stapelstad, framhöll han det glädjande faktum, att Sverige nu börjat på allvar upptaga tanken på en direkt sjöfartslinje till Canada, en tanke som män därhemma äro redobogna att också förverkliga, även ehuru det kommer att kosta dem stora personliga uppoffringar. "Handeln följer flaggan" — det har Sveriges avsättning av sina produkter på Argentina bl. a. bevisat. En svårighet är ju den, att Canada och Sverige äro i stor omfattning likställda, när det gäller produkter för export. Båda exportera trävirke ,pappersmassa och järn. På dessa områden måste de alltså bli varandras medtävlare i den allmänna världsmarknaden. Men med Sveriges industri ställd inför nya möjligheter växa

(Forts. å Sid. 4)

ETT ÅLDRIGT PAR

Ångra icke att de flyttade till Canada.

KRYA OCH FÖRNÖJDA.

Uti det svenska settlementet Erickson, Man., finns en hel del gott folk, som vi skulle önska att avhonterfeja i tidningen och säga några ord om, bara vi hade tid att fara dit ut och förmå vederbörande att krypa fram med nö-

Erik Häggström, hans maka och deras dotter.

diga uppgifter och behöriga fotografikort. Vi hoppas det skall bli vår och sommar någon gång, fast det nu ser betänkligt ut. Och då komma vi. För dagen ha vi nöjet presentera ett åldrigt svenskt par. Att deras dotter kommit med på köpet skämmer ingalunda bort tavlan, utan tvärtom.

Erik Häggström med maka vilkens flicknamn var Karin Olson, anlände från Skällevad, Ängermanland, till Canada år 1907. Han är nu 80 år gammal och hans hustru 84. De reste, trots sin redan då ansenliga ålder, hit till fosterdottern samt stannade hos henne i något över två år, varefter de köpte ett eget litet hem 2½ mil från Erickson, där de ha det snyggt och trevligt samt trivas väl. Båda två äro krya och livliga till lynnet, och mr Häggström säger sig aldrig ha ångrat att han utvandrade hit. Den gamle mannen är mycket intresserad i kommunala frågor, som han diskuterar med norrlänningens hela värme. Hans minne har bibehållit sig gott. I gamla landet var H. torpare, nu är han självägare, om ock domänen icke är så värst stor. Vi betyga de gamle vår aktning samt tillönska dem god jul och gott nytt år.

CRYPTOGRAFEN

Svensk uppfinning

Förberedande experiment lyckligt utförda.

Den svenske ingeniören A. G. Damm har en längre tid experimenterat med apparater för chiffrering och dechiffrering av telegramtexter. Uppfinningen har exploaterats av det för ändamålet bildade aktiebolaget Cryptograph och man har nu hunnit så långt med de förberedande experimenten att tillverkningen när som hälst kan ta sin början. På senaste tiden ha apparaterna demonstrerats för sakkunniga inom telegrafverket. Helt nyligen voro dessutom representanter för pressen inbjudna att titta på apparaterna, se dem i arbete. Största intresset knöt sig till en med elektricitet driven större apparat, avsedd för chiffrering i stor skala, exempelvis på internationella radiostationer. Frånsett ett litet missöde med strömtillförseln, avlöpte demonstrationen utan mankemang och åskådarna kunde övertyga sig om att med ingejör Damms uppfinning problemet att finna en pålitlig mekanisk chiffreringsmetod måste betraktas som löst.

Många svenska namn återfinnas i högskoleklasserna i Eau Claire, Wis. Där finnas 24 Johnsöner, (4 av dem heta Esther), 17 Olsöner, 12 Andersöner och 9 Nelsöner.

VÄGEN FRAMÅT

EFTERSKÖRD UR DR. ZANE BATTENS FRAMSTÄLLNING VID DEN HÄLLNA VÄLFÄRDSKONGRESSEN.

KO-OPERATIV-FÖRSÖK.

Idealet för socialt framåtskridande, sade Dr. Zane Batten i ett av sina föredrag vid den här nyligen hållna välfärdskongressens möte, är varken folkets förökning — såvida icke detta genhetens ökande — såvida icke förmögenheten fördelas rätt—; icke ökandet av böcker, verktyg och apparater — om icke detta åtföljes av ökad själskraft. Utan idealet är social lycka, då alla bliva väl födda, då säkerfolk är av rätta slaget—; icke förmöhet till liv och lem garanteras samt då sjukdom och dödsfall begränsas till minsta möjliga procenttal. Vidare är idealet för socialt framåtskridande rättvisa samt svåra och olyckliga förhållandens ej blott förmildrande, men förhindrande. Hjälpsamheten mot andra måste upphöjas till dygd. Otäcka saker, vilka totalt sakna gudomligt ursprung, måste helt undanskaffas. Alla agenturer i samhället — familjen, skolorna, kyrkan, föreningarna — böra samarbeta mot en bättre tingens ordning.

Vi måste arbeta för en industriell demokrati, som uppnås genom kooperation. Strejken och lockouten äro rester från en mörk tid och måste övervinnas genom samarbetets och samförståelsens vapen.

AVTÄCKT MONUMENT

Högtidlig fästlighet.

Det är ett monument över frihetshjälten Engelbrekt.

Den 17 nov. avtäcktes högtidligen i Falun ett Engelbrektsmonument. Den rika flaggskruden på torget och byggnaderna däromkring gav en fästlig prägel åt stadens centrum, där stora folkmassor efter hand samlades. Strax därefter anlände kronprinsen, prins Eugen och statsministern, vilka mottogos av landshövdingen, som hälsade gästerna välkomna och utbringade ett leve för kronprinsen. Landshövding Holmquist trädde därpå upp i en vid monoumentet uppförd talarestol och höll ett anslående tal, i vilket han berörde tillkomsten av monumentet och gav en kort historik av Engelbrekts livsgärning. Kronprinsen tog så till orda och yttrade ungefär följande: Engelbrekt framträdde för oss i historien som den förste egentlige föregångaren till Gustaf Vasa och hans verk. Så synnerligen mycket veta vi icke om honom, men dock tillräckligt för att kunna bilda oss en föreställning om huvuddragen i hans kynne. Hans framstående ledarförmåga drog enskilda såväl som massorna till honom. Hans storhet som honom väl till pass, då det gällde att samla alla svenska män till befrielseverkets genomförande. Han var lika snabb i beslut som handling, vilket förklarar den exempellösa framgång, varmed fältågen kröntes. Med ett ord: Engelbrekt var en man, en fullödig karaktär. Han var även en svensk man i detta ords vackraste betydelse. Engelbrekts förtjänst var även att först av alla ha väckt till medvetet liv hos svenska folket värdet av ett fädernesland. Därför att han var en man och därför att han står för oss som förebilden för svensk frihetskärlek, därför tacka vi honom och därför hylla vi hans minne. Må nu täckelset falla. På givet tecken föll så täckelset under trumvirvlar och fyra fanfarer.

MINNESFÖRLUST

En 20-årig flicka, Karin Norlén från Östra Ny i Östergötland, har en dag i slutet av november månad försvunnit under mystiska omständigheter. Hon anlände till Gävle, där hon skulle uppsöka en bekant familj, bosatt strax utanför staden. Dit har hon emellertid aldrig kommit. En natt 4 dagar efteråt hade hon tagits om hand av en familj i staden. Hon hade då alldeles förlorat minnet och kunde icke uppgiva vem det var hon skulle besöka. Icke häller visste hon varifrån hon var kommen. Hon räddes därför av familjen att återvända till Stockholm, varifrån det hade konstaterats att hon närmast hade kommit. Hon reste också från Gävle och hade då biljett till Stockholm. Det vill emellertid synas som om hon aldrig kommit dit. Polisen, som underrättats om saken, har icke kunnat spåra upp henne. Senast har hon varit synlig i Uppsala. Vart hon sedan tagit vägen är okänt. Detektiva polisen i Uppsala har förgäves sökt spåra henne för att hjälpa henne till rätta.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at the office and place of business, 275 Logan ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: Garry 2174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, bora göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombeds att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger,	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	$1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

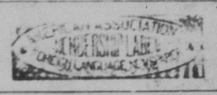

Torsdagen den 18 December 1919.

ETT samhälle i tvångsarbetets och tvångssolidaritetens former strider mot liberal grundåskådning.

EN stor tacksamhetsskuld utestuter icke en förnuftig kritik, har någon yttrat. Vi erinra om dessa ord just nu, emedan vi ha skäl därtill. Alira minst har en tidningsman rätt att låta förleda sig till partiskhet och äckligt fjäsk av den omständigheten, att en person möjligen någon gång varit i tillfälle att bevisa honom en tjänst. Den sant och djupt kända tacksamheten visar sig i en ärlig vänskap.

DÅ smädelsen öppnar sin mun, så att hatet och illviljan kunna köra fyrspann ut ur densamma, är det allra bäst att tiga och lida. De som njuta av och frässa på förstoringen av en medmänniskas fel, visa av vad virke deras själ är! Och de som i låg konkurrensglädje räcka händen till sin forne smädare och förföljare, då han i listig avsikt viftar svans för dem, få nog en vacker dag själva känna bettet av den orm, som ljusar dem.

DET är ett nytt och egendomligt slag av tolerans och frisinne, som skymfar en person för hans religiösa åsikt. Vi tycka om den satsen, att "religionen är en **privatsak**", och vi äro tacksamma för att vi få leva i ett land, där inte **något** samfunds präster ha rätt att påtvinga folk en viss trosbekännelse. I vad på oss ankommer skola vi söka förhindra att **"Svensk-Canada"** blir ett — prästagäll.

EN POLITIK, syndfritt ren från klassintressen, är icke möjlig. Klasspolitiken kan också i vissa ögonblick göra utvecklingen tjänster. Varje allmänt samhällsbehov börjar i regel som ett enskilt behov, varje allmänt rättskrav som ett enskilt. Kvinnoemancipationen och arbetarrörelsen ha fördjupat vår rättskänsla, vidgat vår sociala horisont. Det är lika farligt att trampa på egennyttan som att övergöda den. Men all intresse- och klasspolitik är berättigad blott så länge det gäller ett undanträngt intresse, en undertryckt klass. När den överskrider gränsen till maktpolitik, måste samhällspolitiken reagera. Ett sunt samhällsliv vilar på krafternas och intressenas harmoni och det är statsmakternas uppgift att åstadkomma denna. Men det kan i längden ingen statsmakt, som representeras av en ensidig klassregering.

EN NÄR detta är vårt sista nummer för i år, höves det oss att till alla tidningens fasta prenumeranter, tillfälliga läsare (även tjuvläsarne inbegripna), annonsörer, gynnare och vänner frambära ett tack för det tålamod de haft med oss under de fyra månader, som den av alla Svenska Canada Tidningens redaktörer mest missförstådde och intensivast hatade personligheten förestått redigeringen. På samma gång böra ock våra öppna fiender ha ett tack för att de "hållit oss vakna". Varen så snälla att fortsätta med det även under 1920. Och fast redaktören nu reser hem till sin familj över julen, så må inte fienderna tro, att han rymmer. Fult är visserligen det porträtt av honom, vilket helt nyligen utsänts. Men det lider också av det felet att icke återge redaktören precis sådan som han är, inte ens sådan som han någon gång varit, då han kunde i kurs jämföras med en oinlöst check. **Tiden** är en underbar mästare att kunna reparera skavank, då viljan väckes. Det bör inte glömmas! Som sagt: redaktören ämnar sig hit igen för att möta läsarne— betydligt ökade till antal, hoppas han — i första numret för 1920, vilket utkommer den 2 januari. Må det sedan bli ett lyckligt år för gott samarbete.

HÅLLER PÅ ATT BLI DØV MED HUVUDBULLER? FÖRSÖK DETTA.

Om Ni håller på att få svårt vid att höra och fruktar katarrisk dövhet, eller om Ni har bullrande, brusande, tjutande ljud i öronen, gå till Kr apotekade och få 1 ounce Parmint (dubbel styrka) samt tillsätt till detsamma 1-4 pint varmt vatten och litet strösocker. Tag en full tesked fyra gånger om dagen.

Detta skall ofta medföra hastig lindring från de nedstämmande huvudbullren. Uppstoppade näsborrar böra öppnas, andningen blir lätt och slemmet upphör att drypa ned i halsen. Det är lätt att tillaga, kostar föga och är angenämt att taga. Vem hälst som hotas av katarrisk dövhet eller som har huvudbuller borde försöka denna föreskrift.

Som bekant har 1920 en dag mer än detta året haft. Den extra dagen skall redaktören använda till att grundligt utrensa all vidhängande lust att svara på skurkaktiga otidigheter. Vadan läsarne av Svenska Canada Tidningen kunna hoppas att 1920 få en läsvärd tidning. Dess pris blir lika billigt som förut, fastän allting som behövs för tidningens åstadkommande i läsbart skick är dubbelt så dyrt, som det var för några år sedan. Vår anmälan för 1920 skall — hoppas vi — inflyta i första numret på nyåret. I densamma skola vi icke sticka under stol med vad vi "stå för". Ty nu är vår tid att tala. Alltså: Tack för tid, som varit. Låtom oss hoppas på gott samförstånd för framtiden. Och så till alla och en var — utan agg eller groll mot någon: **ETT GOTT NYTT ÅR!**

AVLÖNINGSFÖRHÅLLANDEN HEMMA I SVERIGE.

EN hemmasvensk tidning framställer den frågan: "Hur har löneökningen praktiskt fördelats?" samt besvarar frågan så: Att bestämt fastslå detta torde vara svårt, men i stört sett torde man dock utan vidare våga påståendet att intelligensarbetarna erhållit betydligt ringare kompensation för dyrtidsstegringen än kroppsarbetarna.

För att om möjligt få en överblick över hur saken i realiteten ställer sig har Dagens Nyheter företagit en undersökning, vars resultat är synnerligen intressant. Den procentuella lönestegringen visar sig i allmänhet större för handens arbetare,och som yttersta poler stå, beteckna de nog, mot varandra gatsoparen med 207 procents förhöjning och professorn med endast 61. Bland de sämst lottade i lönestegringsavseende, relativt sett, komma därefter militärer, här taget som exempel en kapten i armén med 72 procent av 1914 års inkomster, manlig postexpeditör i högsta lönegraden med 91 samt kammarskrivare i tullverket med respektive 97 och 109 procent i högsta och lägsta lönegrad. Högsta procentuella ökningen har tillkommit förutom gatsoparna, byggnadsgrovarbetarna, spårvagnskonduktörer, bageriarbetare och typografer.

Jämför man sinsemellan manliga och kvinnliga löner,finner man att ökningen genomgående varit större för de kvinnliga. Samma är förhållandet mellan högre och lägre lönegrader, i det att de senare sprungit kraftigast i höjden. Samma princip gör sig, som förut påpekats, även gällande mellan de olika yrkesgrupperna: de från början lägst avlönade ha erhållit jämförelsevis större tillskott. Går man så till att jämföra lönehöjningssiffrorna med levnadsomkostnadernas stegring, enligt socialstyrelsens indextal, skall man finna att detta senare i de flesta fall ej uppnåtts eller överträffats.

Ur tidningens artikel återgiva vi följande uppgifter angående arbetslösnernas stegring sedan 1914 (det gäller här Stockholm). Förtjänsten pr dag har för renhållningsarbetare (gatsopare) ökats från kr. 3:29 tid 10:10, för måleriarbetare efter timpenning från 5:46 till 14:21 samt vid ackord från 10 till 22 kr., skrädderiarbetare, manlig, från 4:71 till 10:57, d:o kvinnlig från 2:86 till 7:29, manlig skräderiarbetare efter ackord från 5:50 till 9:50, bageriarbetare från 5:29 till 11:-79, byggnadsgrovarbetare från 4:40 till 11:66, spårvagnskonduktörer från 3:67 till 10:83, poliskonstapel från 6:70 till 16:31, typograf från 8:25 till 22 kr., postexpeditör, manlig högsta lön från 11:64 till 22:19, kvinnlig d:o från 6:37 till 14:87, folkskollärare, första lönegraden från 6:03 till 15:40, folkskollärarinna d:o från 4:66 till 13:10, bankstjänsteman, begynnelselön, från 4:17 till 10:41, kammarskrivare, begynnelselön, från 8:25 till 17:27, d:o högsta lön från 11:26 till 22:22, adjunkt i första lönegraden från 8:22 till 20:41, kapten i armén första klass, från 14:68 till 25:29 samt professor från 20:55 till 33:17.

För N. D. A. har berättats följande historia, som är rätt belysande för den ekonomiska ställning, Sveriges kroppsarbetare nu tillkämpat sig.

Mannen hade genomgått Musikaliska akademien och i sinom tid blivit välbeställd klockare och organist i en stor sydsvensk församling. Här förföll han emellertid i dryckenskap till den grad, att han till slut — då han genom fylleri under gudstjänsten väckt allmän förargelse — blev avsatt från sin tjänst; i det fallet visst den ende i landet nu levande klockare som av sådan anledning mistat sin plats.

Sedan har han i åtskilliga år gått i Stockholm betydligt förfallen, någon gång förtjänade en hacka på goda väners hjälp.

Bland dessa vänner var också tidningens meddelare. Till sin glädje hade han härom dagen mött f. d. organisten relativt välklädd och tydligen i bättre omständigheter. Han berättade också att han nu hade fått det bra. Han hade börjat som grovarbetare, hantlangare vid byggen, och kommit upp till en dagsinkomst på 21—22 kr.om dagen utan att precis överansträngа sig.

Nu tjänstgjorde han som nattvakt vid ett bygge, och för det, 12 timmars vakt, hade han 36 kr. om dagen. Nu skulle han aldrig mera bry sig om någon musik! I en av de bäst betalande Stockholmsbankerna erhåller en nyanställd tjänsteman i månadslön, inklusive kristidstillägg,266 kr. Han skall då vara student och ha kontorsutbildning. En matros erhåller, förutom allt fritt ombord, 280—300 kr. i månaden, en spårvagnskonduktör i begynnelselön 300 kr. jämte fria kläder och 100 proc. övertidsersättning, en murare eller snickeriarbetare förtjänar ofta 35— 45 kr. om dagen. Proletärerna finnas numera icke inom kroppsarbetareklasserna.

Det är löntagare från de bildade klasserna, som tryckas mest av kristiden.

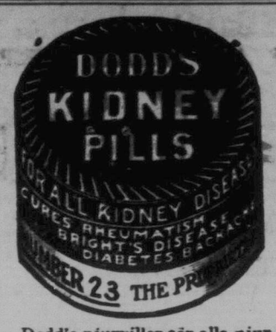

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

HÄRJAREN OCH BÄRGAREN.

(Röda korset tillegnat.)

Ur skedenas grå portaler
Sig vältrade Lokes här —
Gemena och generaler —
Jag såg för mitt öga där:
Ett fotfolk i smärtsandaler
Och ryttare på schakaler,
Uppå rävar och gäss, som ju sedvanligt är.

I rött och i gult standaren
Sig ordnat i kedja lång,
Och hotande tjöt fanfaren,
I brand tycktes var bridong.
Till anfall sig redde czaren
Vilkens hingst aldrig känt någon hjärttygels tvång.

Oändlig han syntes bölja,
Min här mellan rök och bloss,
Att alltet i skräckdok hölja,
Att flå med sitt gissel — oss.
Tro, Kärlek och Hopp, som följa
Vårt liv, han beslutat skölja
Ifrån vår horisont med kolonner och tross.

Jag läste var fylkings anor
Från skrudar och från schabrak,
Jag mindes från urtid vanor,
Som aldrig förändra smak.
Det var mig bekant, att fanor
I brandgult gå hatets banor,
Och jag skalv inför syn, som av skönhet gör vrak.

Men — bakom den grymme härjarn,
I snabbare marsch, än han,
Där skönjde jag blide värjarn,
Vars korseld från hjärtsköld brann.
Förödaren, mördarn, snärjarn
Blev kringränd i tid av bärgarn,
Som vill bot, och som helandets hemlighet kan.

Johan G. R. Banér.

FYRA ÅR VID FRONTEN.

Erfarenheter och iakttagelser ifrån min tjänstgöring som soldat i den canadiensiska armén.

Av **John A. Hägglund.**

IV.

JUL I LONDON 1914.

Var finns en kärlek, som intill döden
Står oförändrad i alla öden,
Som lik Guds ängel oss övervakar
Och intet fordrar, men allt försakar?
På hela jorden finns endast en:
En moders kärlek är det allen.
— Zakarias Topelius.

Med snälltågsfart ilade vi emot London, världsstaden, själva kärnpunkten för det brittiska riket och dess kolonier, för att nu inte säga hela världen. Den engelska landsbygden låg klädd i sin vinterskrud, och dagen var grå och mulen, men trots det kunde man ej annat än erkänna att de vackra landscenerna voro intagande. Höjder, skogdungar, dalar med deras sinande bäckar, de välordnade lantgårdarna med deras röda tak belysta av en matt decembersol utgjorde en tavla vars like ingen artist, huru skicklig som hälst, kan med likhet återgiva på sin duk. Min vän Johnson störde mig i betraktandet av det vackra sceneriet med att påminna mig om att kvällen därefter var det Julafton.

Vi hade tillsammans fått 5 dagars permission, och vi beslöto oss att fira Jul i London, och nu voro vi på väg dit. Efter två timmars färd ifrån Salisbury Plains voro vi framme vid Waterloo station och stego utav tåget in i den beryktade London-dimman. Kl. var ungefär 3 på eftermiddagen, men trots den tidiga timmen voro gaslyktorna tända. Dessa lyktor voro övermålade på ett sätt som förorsakade att ljuset kastades nedåt blott, och de frångåvo sig endast hälften av det ljus som de utan denna målning skulle hava gjort, så att med dimman och den dåliga belysningen fingo vi söka reda på logi i halvmörker.

Ändamålet med att övermåla gaslyktorna var att skymma ljuset ifrån fientliga flygmaskiner, för vilkas anfall man fruktade, och vilka för första gången dagen därpå bombarderade en av de mindre städerna på Englands östkust. Alla fönster på de övre våningarna voro täckta med rullgardiner och ett dusstnal kraftiga strålkastare forskade rymden med sina strålar efter dessa maskiner, som sedermera så många gånger spredo död och förödelse över staden i form av bomber från luften. Allt detta gav mig en tragisk känsla. Kriget hade allaredan satt sin stämpel över staden och dess befolkning, och icke så många mil därifrån lägo tusentals av Londons söner i fara av död, i umbäranden och lidanden av alla slag för att hålla fienden ifrån sina hems dörr och härd.

Utanför stationen stodo hundratals av s. k. "taxis", och hoppande in i en sådan befallde vi chauffören att taga oss till The Canadian Y.M.C.A. När vi anlände till denna byggnad, som var belägen vid Berkley Square, blevo vi vänligt emottagna av föreståndaren för platsen. Vi blevo ledsagade till vårt rum, och efter att ha dragit fördel av den goda badinrättningen satte vi oss ned i matsalongen och gjorde en ovanligt stor heder åt den förträffliga måltiden, som blev framdukad för oss. Huru trevligt var det icke att få sitta vid ett dukat bord, att få spisa välkokad och smaklig mat ifrån en ren tallrik, lyssna till musik ifrån piano och se gästernas förnöjda ansikten! Efter att dag efter dag ha travat omkring i lera och gyttja, efter att under flera veckors tid ha livnärt oss med den dåligt tillagade maten, efter att ha sovit och bott i tält, efter att ha tvungits att åhöra mindre sedligt tal och historier och efter att ha varit innestängd och liksom fastkedjad genom en disciplin som var hård och sträng, kändes det skönt att vara där vi nu voro och att få vara fri för åtminstone 5 dagar. Vi voro omkring ett 50-tal canadiensare här, boningen i fråga hade rum för 130 personer, men till följd av att det var en alldeles ny inrättning hade ganska få fått kännedom om platsen. Om flera hade vetat huru väl bemötta de skulle ha blivit, huru hemlik och fridfull denna plats var, skulle säkerligen mången ung canadiensare blivit bättre skyddad ifrån både tjuvar, kortspelare och större hotellräkningar, för att ej betona de faror i moraliskt hänseende som de utsatte sig för genom att bo på ett hotell.

På kvällen kommo en herre och en fru in och frågade oss om vi hade släktingar eller bekanta i staden. När vi nekande besvarat frågan, gåvo de oss en vänlig inbjudan att följa med dem och tillbringa aftonen i deras hem. Johnson var ej mycket hågad att gå, ity han fruktade för att familjen skulle roa sig på hans bekostnad till följd av hans brutna engelska. Men när jag omtalat förhållandet för herrskapet, så försäkrade de att familjen skulle känna intresset så mycket större för honom och att hans talesätt ej skulle förlöjligas, så vi mottogo med tacksamhet inbjudningen och blevo i automobil förda till det snälla herrskapets hem, som låg ute vid Hammersmith. Vi blevo emottagna med en gästvänlighet, som var överraskande ,och efter att ha gjort familjen sällskap vid deras "dinner", samlades man i sällskapsrummet, och nu blev jag nästan nödgad att giva en kortfattad beskrivning om Canada. Den äldsta dottern, som hade en vacker och väl skolad röst, sjöng och spelade därefter några sånger för oss, och under det jag lyssnade till tonerna av "Keep the Home Fires Burning" kom jag att lägga märke till att tårar runno nedför moderns kinder. Hon, kanhända, lade märke till att jag iakttagit henne och så förklarade hon orsaken varför dessa tårar flöto. Hon hade haft e nson, 28 år gammal, som vid krigets utbrott var löjtnant vid ett husarregemente. Han blev utkallad, och för en tre veckor tillbaka hade familjen emottagit följande telegram:

"The War Office regrets to inform you that your son, Lt. Baldwin A. H., was killed in Action on the 4th of December 1914."

Således hade kriget allaredan skövlat detta hem, sårat en moders och en faders hjärta, slitit sönder ett familjeband och lämnat ett tomrum, där eljest en älskad son hade haft sin plats. Och nu när orden: Keep the Home Fires burning, so the boys are yearning, turn the dark clouds inside out, 'Till the boys come Home, — fördes naturligtvis tankarna till honom — sonen — som ej skulle återvända hem och känslorna översvallade ifrån en öm moders djupt sårade hjärta. Likväl lugnade hon sig och försökte att blanda ett leende med tårarna. Hon var en modig kvinna, en kvinna som hade givit en älskad son för sitt lands sak. Innan vi lämnade detta så gedigna och trevliga samkväm blevo vi igen bjudna på kaffe med tillbehör och tillsagda att besöka familjen närhälst vi vistades i London.

Efter att ha sovit lugnt och under vita, rena täcken vaknade vi nästa morgon, och efter frukosten bestämde vi oss för att gå ut och bese staden. Vi blevo av föreståndaren givna en liten handbok, som innehöll upplysningar om stadens sevärdheter, och den ämnade vi att följa. Vi stego in i en hiss, som förde oss till det 3:dje underjordiske spårvägssystemet 130 fot ifrån jordytan, och köpte biljett till en gata vars namn är "Strand", vilken vi togo som utgångspunkt för vår färd. Denna gata är världsberyktad, och om man stannar för att iakttaga folkströmmen så kan man här få se mångmiljonären gå vid sidan av den trasige, fattige tiggaren, engelsmannen vid sidan av en neger, fransmannen med en hindu och spanjoren med en kines. Här jäkta nästan alla jordens samhällsklasser och nationaliteter fram och tillbaka. Här smyger sig ficktjuven fram, och där ser man en fallen kvinna lockande sina offer. En jämn ström av trafik blandad med de mest praktfulla automobiler och gamla trasiga skyltbärare rusar fram och tillbaka. Här ser man liksom i verklighet livets olika personligheter, brottslingen såväl som den mest gudfruktige, den av lister och begär märkta människan såväl som det oskuldsfulla barnet jaga framåt på sina olika levnadsbanor. Alla hade en ivrig blick och som det tycktes ett mål att nå. I folkströmmen kunde man se tusentals av uniformerade män, och jag såg genast att det brittiska lejonet hade börjat röra på sig efter sin sömn, som en följd av den stöt det erhöll genom krigsförklaringen.

Färden styrdes nu till det Brittiska Museeet och därifrån till St. James' Palace. Det vore mycket att säga om dessa platser, och man behöver en tid av flera veckor om man skall bese allt som här förevisas. Så besökte vi "The Tower", eller Londons gamla fästning. Denna byggnad blev påbörjad av "William the Conqueror" och arbetet fortsattes av William Rufus, Richard Coeur de Lion (Lejonhjärta) och hans broder John. Härav kan man lätt se att platsen i fråga har en nästan obegränsad historisk betydelse. Huru många tragedier har icke denna byggnad sett, varje sten bär vittne om de historiska händelser som här utspelats. I de olika fängelsecellerna kan man se inristningar på väggarna av sådana i historien så märkbara personer som Sir Thomas Moore, Lady Jane Grey, drottning Elizabeth, härtigen av Northumberland, ärkebiskop Cranmer, Annie Boleyn, Guy Hawkes och Sir Walter Raleigh m. fl. Det var här som Edward V och hans broder blevo mördade av sin farbroder, och så kunde man uppräkna hundratals märkliga händelser som här timat. Men nu är allt förändrat. Man hör icke längre snyftningar eller jämmerrop ifrån fångar, och inga avrättningar äga rum som fordom. Man ser i stället ett par kompanier av rekryter genomgå sina första övningar, och man hör blott instruktörens kommandorop eller klingande glada barnskratt, ifrån barnskaran som leker på varvet nere vid Thames floden. De avdelningar av den stora byggnaden som ej tjäna som kasärner för militär bevakas av förunderligt klädda män, som man kallar för "Beef-caters", detta namn härstammar från franska ordet "Buffetur" men har blivit förvrängt till vad det nu är.

Vi lämnade "The Tower". Och efter att ha besökt "United Service museum", där vi bland annat fingo se en hel del uniformer som tillhört Oscar II av Sverige och som han bar i egenskap av amiral av engelska flottan och överste av flera olika engelska regementen, samt en miniatyr av slagfältet vid Waterloo och de olika flottornas formering i sjöslaget vid Trafalgar, begåvo vi oss till Westminster Abbey. Man kan ej med säkerhet säga när denna kyrka blev först byggd, men många är före saxernas och danskarnas erövringar av England fanns det en kyrka på denna plats och som nu utgör en del av detta märkliga gudstjänsthus. Sedan långa tider tillbaks har denna kyrka använts såsom begravningsplats för konungar och andra av Englands stormän. Det är nästan omöjligt att upprepa namnen på de personer som här sova sin sista sömn: poeter, soldater, artister, statsmän och författare — deras gravar ligga tätt invid varandra under kyrkans golv. Det är den största ära nationen kan giva en person: att här begrava honom. Stora statyer finnas sta poeter begravna; detta hörn heter The Poets' Corner. Ett annat hörn är avskilt för de personer som styrt landet såsom premiärministrar eller som på annat sätt tjänat landet i politiska ärenden. Att veta namnen på dessa statyer och de personer de representera vore att känna till hela Englands historia. Här krönas alla landets regenter och här finns den mycket omtalade kröningsstolen, i vilken är innebyggd en stor sten som heter "The Stone of Scota". Denna sten har en underbar historia; den blev förd ifrån Skottland av Edward den förste. Alla skotska konungar upp till den tiden hade krönts på denna sten, vilken påstås ha kommit ifrån Egypten och att det var denna sten som Jakob hade till huvudgärd när han såg den himmelska stegen. Under suffragettuppromen 1912 passade Emmeline Pankhurst på att med en hammare knacka sönder stolen, under vars sits denna sten ligger, men man lyckades reparera stolen igen med de originella materialen. Jag blev så förvirrad ibland alla dessa sevärdheter att jag höll på att bli innestängd, vilket nog hade skett om ej min vän Johnson hade varnat mig i tid.

(Forts. å sid. 4.)

SVERIGE-NYHETER

(Forts. från sid. 6)

giska institutionen för att hålla föreläsning, slog det honom att porten ännu var låst, vilket icke hänt sedan han för många år sedan började tjänstgöra där. Så snart professorn inkommit, mötte han en städerska, som meddelade, att vaktmästarefamiljen antagligen försovit sig, men att underliga ljud hördes från dess bostad. Professor Westberg begav sig då i sällskap med några andra personer till vaktmästarerummet. Dörren stod olåst. I sängen låg vaktmästaren vid institutionen, Lundberg, död. Hustrun, svärmodern och en jungfru lågo sanslösa. Försök att åter få dem till sans misslyckades, varför de omedelbart fördes till sjukhus. Vad anledningen till denna mystiska händelse är, vet man ännu ej. Då professorn inträdde i bostaden märkte han en skarp lukt som av lampos. I köket brann en gaslåga, men vid undersökning av denna och gasrören kunde intet fel upptäckas. Polisundersökning har igångsatts. Senare meddelas, att vaktmästare Lundbergs svärmoder, änkefru Johanna Andersson avlidit. Hon var 88 år gammal. Vaktmästare Lundbergs hustru och tjänsteflicka befinna sig däremot på bättringsvägen.

Upplands enskilda bank köper Hudiksvalls kreditbank. Mellan styrelserna för Upplands enskilda bank och aktiebolaget Hudiksvalls kreditbank har träffats avtal om den senare bankens uppgång i den förra fr. o. m den 1 januari 1920, under förutsättning av godkännande såväl av regeringen som av de båda bankernas bolagsstämmor samt på följande villkor: Mot fem av Kreditbankens aktier lämnas en solidarisk lott i Upplands enskilda bank jämte kontant 50 kr. Kreditbankens utdelning för år 1919 får icke överstiga 10 procent.

Spaningarna efter förövarna av attentatet mot Uppsalatåget i Norrviken ha nu lett till det resultatet att polisen infångat de båda misstänkta ynglingarna. Den ena av dem greps på ett kafé i Katrineholm. Ynglingen, vars namn är Karl O. H. Westlund, är endast 17 år gammal. Hans förmodade medbrottsling greps i Brännkyrka. Denne heter K. E. W. Johansson, likaledes 17 år gammal. Westlund har kvarhållits av Katrineholmspolisen, men kommer att uppsändas till Stockholm för att undergå förhör inför landsfiskal Lundin i Sundbyberg. Johansson har kvarhållits på kriminalstationen i Stockholm. Båda ha hittills förnekat varje delaktighet i attentatet. De ha erkänt att de på aftonen den 5 november uppehållit sig i trakten av Norrviken. Johansson uppger emellertid att de lämnat Norrviken redan vid 7-tiden på kvällen. Nidingsdådet begicks någon gång mellan kl. 8.15 och 10.4 e. m. Båda säga sig kunna bevisa sitt alibi. De uppgiva att de blivit sedda av flera personer vid Tureberg och Järva på sådan tid att det skulle utesluta deras delaktighet i attentatet. De båda anhålna ynglingarna ha trots sin ungdom, upprepade gånger varit i kontakt med rättvisan. Westlund, som är född i Karlstad, straffades redan vid 15 års ålder för stöld, och Johansson släpptes ut från Längholmen i våras. De båda ha långa tider varit kamrater på lösdrivarsträten. Johansson har åtskilliga gånger försökt få stadigvarande arbete, men så snart han lyckats skaffa sig en plats har Westlund varit framme och lockat honom med sig igen.

VAXHOLM. Drunkning. Den 17 nov. omkom föreståndaren för systembolaget i Vaxholm, Gustaf Ek, genom drunkning. Han hade vid ½7-tiden begivit sig hemifrån sin bostad i gården 114 för att gå till systembolaget. Någon halvtimme senare funno ett par arbetare, som voro sysselsatta med lossning av ved vid kajen mittemot Vaxholms fästning, hans kropp flytande i vattenbrynet strax intill kajen. Sedan de lyckats få upp kroppen ur vattnet tillkallades polis, och återupplivningsförsök vidtogo genast, dock utan resultat. Tillkallad läkare kunde endast konstatera att döden inträtt. Enligt vad polisutredningen gett vid handen, har den omkomne gått ned till kajen och där halkat samt fallit i vattnet. Att han ej kunnat ta sig i land, trots att vattenstånd här är mycket lågt, får man troligen tillskriva den anledningen att han förut drabbats av ett svårartat ryggskott, som i avsevärd grad nedsatte hans rörelseförmåga. Polisen har saken om hand för utredning. Den omkomne, som var född 1873, beskrives som en sympatisk och duglig personlighet, varför hans bortgång väcker förstämning i staden. Han efterlämnar husru och två små barn.

VÄSTERÅS. Sjukligheten inom Västmanlands län är alltjämt ganska stor. Av smittosamma sjukdomar rapporteras under senare hälften av oktober 142 fall av difteri och 35 av scharlakansfeber. Mest hemsökt är Västerås stad, med sammanlagt 82 fall.

Krigskonjunkturskatten i Västerås för 1918 beräknas i länsstyrelsens förslag till omkring 8 miljoner kr. De högsta skattebeloppen äro påförda Asea och Metallverken med respektive 4,155,720 och 2,175,560 kr.

Till kyrkoherde i Skinnskattebergs pastorat av Västerås stift har valts komministern därstädes, A. Lagerström.

ÖREBRO. Den sedan fem månader tillbaka pågående gjuteriarbetarstrejken vid Guldsmedshyttan har nu bilagts efter förhandlingar mellan parterna. Arbetet återupptogos genast.

Möte med representanter för Svenska järnvägs- och lokmannaförbunden har hållits i Kopparberg, varvid antogs en resolution, i vilken yrkas på införande av 8-timmars arbetsdag vid de enskilda järnvägarna. Skulle arbetsgivarna mottsätta sig denna fordran, åberopande sig på arbetsavtalet, uppmanas förbundsledningarna att vidtaga kraftåtgärder för kravets genomförande. Järnvägsmännen i Vannebo da ha uttalat sig i samma riktning.

En förödande eldsvåda har 9 nov. på eftermiddagen härjat ett av affärshusen vid Drottninggatan. Vid ½3-tiden kallades brandkåren till P.H.Johanssons järnaffär, Drottninggatan 10, där eld utbrutit på vinden till en flygel inåt gården. Elden spred sig med våldsam fart och inom kort var det inre av vindsvåningen antänt. Elden spred sig också upp mot den del av huset som är belägen utefter Drottninggatan. Brandkåren nedlade ett enärgiskt arbete på att begränsa elden och man lyckades också anmärkningsvärt väl.

Ett par av skofabrikerna i Örebro ha beslutat utdela gratisaktier för ganska avsevärda belopp till sina aktieägare. Sålunda kömmer aktiebolaget A. P. Hallqvist att fördubbla sitt nuvarande kapital, 420,000 kr., genom nyteckning av 840 st. aktier. Dessa äro å nominellt 500 kr., men få av aktieägarna tecknas för 225 kr. pr styck, d. v. s. för tillsammans 189,000 kr. Övriga för emissionen erforderliga 27,000 kr. tas från dispositionsfonden. Aktiebolaget Marks skofabrik i Örebro, som nu har ett kapital på 106,500 kr., ökar detta på samma sätt till 213,000 kr. I detta bolag skola tecknas 213 nya aktier å nominellt 500 kr., vilka av aktieägarna erhållas för 140 kr. pr styck. Genom teckningen inbetalas alltså 29,820 kr., medan resterande 76,680 kr. överföras från dispositionsfonden till aktiekapitalet.

EN BESPARINGS MOTBOK ÄR DEN BÄSTA
JULKLAPPS-BOK
specielit för Edra barn.
* * *
Börja NYÅRET med
Sparbanksräkning för vart och ett av dem i
The Royal Bank of Canada
Uppbetalt kapital och reserver $34,300,000
Totala tillgångar ..... Över $505,000,000
WINNIPEG (West End) BRANCHES
Cor. William and Sherbrook ..... T. E. THORSTEINSON, Manager
Cor. Portage and Sherbrook ..... R. L. PATERSON, Manager
Cor. Sargent and Beverley ..... F. THORDARSON, Manager
Cor. Main and Logan ..... M. A. O'HARA, Manager

Why Fear Child Birth

Dr. J. H. Dye — barnförlossningsspecialist — ägnade sitt liv åt kvinnors sorger. Han upptäckte ett medel att minska lidandet av arbete samt onödig smärta — skriv till oss om oregelbundenhet och ofruktsamhet.

Illustrerad Booklet
FRITT
SÄNDES I OSTÄMPLAT OMSLAG

Om Ni önskar framföda friska barn utan onödiga smärta, skriv i dag efter Ert exemplar av denna booklet. Tusentals ha haft nytta därav under de senaste fyratio åren.

CANADIAN AGENCY
Dr. Dye Medical Institute
F. DOJACEK, 850 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

Hudar Pälsverk Ull

Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på edra pälsverk, hudar, ull etc., skeppa den till

Frank Massin

Efterskrif priser och fraktsedlar.

BRANDON, - - - - - MAN.

Urmakare och Juvelerare

Lämna ej eder klocka till lagning, förrän Ni får tag i fackmannaurmakare. Vi reparera alla slags klockor och juvelerarsaker och garantera vårt arbete två år, och vi taga den lägsta betalningen staden. Jag är säker att ni blir vår kund om ni endast en gång försöker oss. Vi sälja klockor och juvelerarsaker till de lägsta priser. Ni kan ej få klockor så billigt som hos oss. Om ni bor på landet och ni har svårt att få eder klocka lagad, sänd den till oss med post, och vi skola reparera klockan och sända den tillbaka per post. Och vi skola taga det lägsta möjliga pris. — Försök också

EDER EXPERT URMAKARE

H. GLOWATZ

234 Logan Ave., Winnipeg, Man.

(Hörnet Logan och King.)

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street, New York.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna fordringar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.

REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG

Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

DOKTORS

Dr. G. D. PETERS
Dentist
504 BOYD BUILDING
Hörnet Portage Ave. & Edmonton St.
ØPPET AFTNAR.
Tisdag o. Fredag 7 till 9
Dagligen 9 till 12; 2 till 5:30.

Boulanger och Boissonneault
Läkare och Kirurger.
Dr. Boulanger, post graduate från sjukhus i Paris och London.
Dr. Boissonneault, post graduate från sjukhus i New York och Chicago.
Det mest modärna X-stråle- och Genito-urin laboratorium.
10011 Jasper Avenue.
Telefon 1032 — 4930 och 2009
EDMONTON, ALBERTA

DR. R. L. HURST
Medlem av Royal College of Surgeons, England. Licentiat av Royal College of Physicians, London. Specialist: Bröst-, nerv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave mitt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontorstid: 3—5 och 7—9
Bostadstelefon: Garry 1175
Tel. St. John 1617 Allt i den elektriska branschen

Kontorstid: 10—12; 3—4; 7—8
SVENSK LÄKARE
DR. S. C. PETERSON
Physicion and Surgeon
Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McArthur BLDG., Winnipeg
Tel.: Kontor M. 4782. Bostad G. 2785

DOKTOR
G. W. McINTOSH
Physician & Surgeon.
Specialist på kvinnosjukdomar
Kontor: 211 Curry Bldg. Mitt emot postkontoret. Tel. Main 3834.
Bank of Nova Scotia Bldg., Elmwood. Tel. St. John 1505.

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögata, örata näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton
Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

Dr. CHARLES M. CLARE
Specialist för
Ögon-, Öron-, Näs- och Halssjukdomar
Adress: 334 Somerset Blk.
(Huset intill Eaton's)
Tel. Main 7262 och F. R. 3635.

Dr. McFARLEN
612 Nairn Avenue Tel. St. John 858
(Ovanför Elmwood Drugstore)
Kontorstid 3—4 och 7—8

SKANDINAVISK ADVOKAT.
Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridisk ombud, notarie, etc.
614 Sterling Bank Bldg., Winnipeg

KRÄFTA
och tumörer framgångsrikt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.
DR. WILLIAMS SANATORIUM,
3023 University ave.,
Minneapolis, Minn.

McCULLOUGH'S COAL
OSBORNE AND McMILLAN
FT. R. 741.

Läs våra annonser

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: (1) Skriv endast på en sida av papperet och med bläck. (2) Skriv så tydligt, koncist och på sak gående som möjligt. (3) Undvik hätska utfall mot olika tänkande. (4) Anonyma uppsatser publiceras ej. (5) Diskussion i religiösa ämnen är förbjuden. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet som helst ansvar. — RED

FRÅN NORRIS LAKE, MAN.

Det är en allmän klagan över att folket drager sig från kyrkan mer och mer. Vi ha även hört en del orsaker uppgivas, såsom världsliga nöjen, förlorad respekt för religionen o. s. v. Hur som hälst med den saken, tå tro vi att orsaken har djupare rötter än så.

Med tusenden andra tro vi att kyrkans dagar äro snart över. Hon har förlorat sin makt. Och då uppstår den frågan hos varje sanningsenlig person, vad är att göra. Det är omöjligt att på en gång säga hur och vad men vi hoppas att många vilja hjälpas åt att få en lycklig lösning. Vi kunna icke ställa oss likgiltiga inför en så viktig fråga. "We have to face it".

Vi ha försökt att taga reda på varför massan av folket vänder kyrkan ryggen. Och de flesta ha ett ganska samstämmigt vittnesbörd om att kyrkan har gått till ytterligheter. Så i stället för att vara en viloplats för själen har den blivit en stridsplats. Och de, som ha de mesta pängarna, de bästa förmågorna, de rycka åt sig himmelriket. Och mellan dessa väldiga vågor kastas de fattiga, de svaga och enfaldiga, och till sist kasta de allt överbord.

Dessa många sekter och kyrkor med sina många tusen predikanter äro ingen lätt börda att bära på för den fattigare klassen åtminstone. Det är ju ingen hemlighet heller att många, som äro pastorer i dag, ha icke haft någon högre kallelse. Maten är deras gud. Vi kunde ju pälsa på dessa präster, men det vill icke förbättra saken. Ett veta vi: att det är lönlöst att försöka simma mot strömmen. Vi kunna uppfinna alla möjliga medel för att rädda kyrkan; hon är dömd och går sin undergång till mötes förr eller senare.

Har folket förlorat respekt för religion? — Det är sannt att många kunna icke skilja på kristendom och kyrkedom. Men flertalet har den allra djupaste vördnad för Guds ord och Kristi lära, och när Herrens sändebud kommer, såsom fordom Johannes Döparen, Kristus, lärjungarna, och likt banbrytarna där hemma i Norden, skola tusenden stå upp och vända sina ansikten mot Jerusalem. Vidare tro vi att lekmännen i våra samhällen kunna göra mycket, om de få fria händer. Vår tanke är den att det skulle icke vara några som hälst lokalförsamlingar utan den som Gud kallat att arbeta i sin vingård han går, och får han icke sitt uppehälle på något annat vis så arbetar han med sina händer. Och vi äro övertygade, att han skall känna sig lyckligare.

Under nuvarande system så kostar det kanske $10.00 att samla $1.00. Och man hör: Giv oss pängar; vi måste hava mer medel. Och till sist ha vi ett maskineri, så vi vet knappt var vi äro. Vi göra en öppen fråga: Är allt detta nödvändigt? Borde icke Guds ord kunna läsas och studeras utan att en del skola betala ut stora summor varje år. Här arbetar en baptist, en missionsvän, en metodist, en frälsningssoldat på samma fabrik; de kalla varandra bröder, de älska varandra, tänka i allmänhet lika, studera samma bibel. Och den frågan uppstår mer än en gång: Varför gå vi icke till samma plats för att tillbedja? Fyra ledare att underhålla och lika många lokaler, när en vore mer än nog. — A. Walden.

KROPPS, SJÄLS OCH ANDES SMAK.

Intressant är att få iakttaga, huru människans smak varierar och vilka motsatser som ofta äro föremål för densamma.

Vad kropps-smaken beträffar så rättar den sig vanligen efter tungans lustmättnad. Och då komma som regel sötsaker främst i ordningen. Och sedan annan god och välgörande föda och näring. Och till sist det bittert smakande, som ofta blir förkastat för sin obehagliga smaks skull.

En del människor finnas dock, och det till och med bland barn, vilka hava mera begär efter starkpeppar och dylika andra starksaker för smaken. Sådana finnas dock icke många till antalet, utan de höra merändels till undantagen.

Men iakttaga vi själssmaken, så finna vi det ofta helt annorlunda.

Nog är det sannt att även då många vilja det goda och söka och fara med all flit därefter. Och ibland det goda söker man då vad som är till kroppens hälsa och välbefinnande, antingen det är surt eller sött, såvida man förstår, vad som är hälsosamt och kroppslivsnärande och gott för både själ och kropp såväl som också för ande, då själskänslan behöver vara vaken och aktpågivande till att klart känna i själen, vad som är gott och fördelaktigt. Och i "det goda" finna sådana själar det literära, som upphöjer och förädlar själen och utvecklar den uti den rätta riktningen. Och en sådan själs smak är för det sköna såväl inom konstens som naturens områden. Och vetenskapen blir icke av sådana själar förkastad eller ringaktad.

En del själar finnas dock, vilka hälst hantera sådant, som för människan nedåt och skadar henne till kropp och själ och till ande. En besynnerlig själs-smak, som kan förvåna de bäst tänkande människor.

Och iakttaga vi nu även andesmak, så blir det nog icke mindre förundran, som framträder för våra sinnen, då vi observera, hur olika smak ger sig tillkänna.

Liv, lycka och sällhet är då, vad en del människor fara efter i oändlighet. Väl far man även då efter kroppens välfärd och det "i oändlighet", om möjligt. Och hur söker man icke då efter själens hänförande och upphöjda njutning i samma "oändlighet"?

Och se, vilken frihet, vilket lugn och vilken frid och vilket ljus och vilken renhet och fullkomlighet som den för sanning och kärlek hängivne och ödmjukt undergivne anden åtrår, söker och far efter "i oändlighet"! Och det osynliga livet stannar ej blott inom minnets kretsar bland fränder, släkt och vänner utan svingar sig oändligt över allt sådant till att finna gemenskap med den ende absolute eller fullkomlige universumsbehärskaren!

Hos somliga människor synes dock anden framfara uti en helt och hållet motsatt riktning och förer sig själv i olycka och oändlig olycksalighet och det med överflödande likgiltighet och helt och hållet saknat intresse för både andras och sitt eget väl. O, då vilken hemsk smak!

Det förunderligaste av allt är dock, att människans "kropps, själs och andes smak" kan förändras från den ena motsatsen till den andra. Här blir då fråga om: Vad orsaker sätta i rörelse och gång till sådana kontraster? Och varför sker sådant? Ja, svara därpå, den som kan!

Nog kan själva proceduren eller hur sådant sker genom vetenskapen förklaras. Men, varest finnas de olika orsakerna? Och vilken uppenbarelse är pålitlig såsom ljus och förklaring om dessa olika orsakers existens och egenskaper?

Och var finnes bortom dessa motsatser den orsak, vilkens motiv, intelligens, beslutsamhet och kraft sätter rörelsen i gång till smak för det behagliga, goda och oändligt sköna och för evigt lycksaliggörande?

Men med fruktan för att trötta och även misshaga "S.C.T:s" läsare med de allt för ofta återkommande insändningar, vill undertecknad, till dess att skrivklådans lystnad och smak blir allt för stark, sätta punkt. Ai.

ETT ORD — ELLER TVÅ.

Säkerligen har denna vår tid nått kulmen av emancipationsförbistring. På alla områden förmärkes det en oroväckande söndring, som för varje dag vinner mark trots åtskilligt göres för att hämma den hotande översvämningen.

Snart nog hava vi en "ism" för varje "ist", och hela detta sammelsurium av "ister" och "ismer" börjar verka som ett — klister. Om en man — en verklig MAN — med inre åskådningsförmåga, någon gång framträder på arenan, är man genast färdig med att tillropa honom: Visionär, bedragare, yr kolportör etc.! Och försöker han att göra sig hörd, överröstas han genast av anarkiens vrålande ur folkdjupen.

Vad beträffar det "svenska Canada", äro förhållandena på samma sätt. Hela "konkarongen" tycks vara en allas strid emot alla.

Efter många krumbukter och kryssningar mellan malströmmar har S.C.T. lyckats finna en god och säker farled. Vi, härute på landet, voro ett tag lite ängsliga för den dyrbara lasten, som det litterära skeppet förde, men gladdes innerligen när vi fingo höra att det lyckats finna en säker farled.

Säker, sa' ja'?

Jo, pytt sa'n! Har icke illviljan redan lyckats bygga en "kapare", som samma dag den blev sjösatt begav sig ut på krigsstråten. Men som det kommit till vår kännedom, att "kaparen" är dåligt bemannad och uselt bestyckad, torde vi nog få vara trygga för att S.C.T. finner hamn trots bemälde "kapares" fåfängliga äntringsförsök.

Ja! Var det icke någon som sade, att ännu en kapare var under uppsegling och att ..... hm! — — hämmeligen moster"!

Ett annat område, där söndring och oenighet nått sitt kulmen, är biblioteksfrågan. Det är emellertid likväl glädjande att se, att icke alla ställa sig solidariska med den sneda hållning, som denna sak för närvarande intager. Huru det kom därhän (på sned) få vi försöka glömma, men att det fortfarande skall vara så, är någonting som borde justeras. Att båda sidorna, under det biblioteksfrågan var under uppsegling, begingo grymma felsteg, är ett faktum.

Men därför inga sura miner! Om man sätter ut för ett mål och råkar komma in på villospår, huru gör man då? Icke för att den väg, som biblioteksrörelsen går fram på nu är ofarbar, men den kunde ha varit bättre. Ju flera, som vandra efter en väg — bättre blir vägen. (Om man undantar "Winnipeg-gyttjan"; nota bene.)

Jag kan aldrig förlika mig med tanken på att de kyrkliga elementen icke voro eller äro önskvärda uti företaget. Om så verkligen förhåller sig, ber jag om ursäkt för mitt tvifvel, men nog finge jag sällskap uti förvåningen.

Att en man sådan som prof. Lager t. ex. skall vara utestängd från detta i själva verket lovvärda företag, och personer som icke kunna sägas vara litteraturkännare i stället sitta vid distribueringsbordet av andlig föda till oss svensk-canadiensare, kan icke vara på sin plats. I samband härmed vill jag ha sagt, att det var stor skada för frågans lyckliga lösning, att icke prof. Lager var i tillfälle att personligen närvara vid de sammanträden, arrangerade utav de kyrkliga elementen i Winnipeg, där frågan diskuterades och vad beträffar kooperation — avgjordes. Det är min och många andras fullkomliga övertygelse, att orsakerna till den galna vändning, som saken tog, är att söka på båda sidorna. Sådana, som icke vilja tillstå att de kyrkliga begingo fel såväl som de övriga uti företaget, voro endera icke närvarande vid det sammanträde ("Vintertinget") på vars utgång samarbetets vara eller icke vara berodde, eller också äro de av egoismen förhindrade att vidgå ett begånget felsteg. Jag ämnar icke här ingå uti detaljer, ty detta kunde kanske misstydas. Men från ren logisk synpunkt måste man ju även finna att båda sidorna voro felande. Den kyrkliga komitén befanns vid tiden för frågans avgörande uti ett ganska upphetsat tillstånd, och vi veta att vid sådana tillfällen begås det många galenskaper, som sedan av det lugna, beräknande förståndet förkastas. Denna upphetsning hade sin rot uti en serie av hätska utfall emot allt kyrkligt, av en viss patrull från det andra lägret. Patrullen i fråga, som utgått från huvudstyrkan, hade i uppdrag att rekognosera terrängen men icke att inlåta sig till strid. Nu var fallet, att patrullen, som skenbarligen led av förföljelsemani, vid första sammanträffandet med sina förmenta antagonister, utan att avvakta order från högkvarteret, avfyrade sina grova projektiler, och de sjöngo sina stridshymner, allt under ett banér, på vilket stod att läsa: "I nationalbibliotekets namn".

Detta ofog föranledde mig en gång att interpellera en mycket framstående medlem av nat. bibliotekets styrelse (tillhörde ej patrullen) angående en viss patrullkarls hänsynslösa och oförsiktiga hantering av ett visst vapen, som visserligen stod till hans förfogande men likväl icke var avsett att användas på sätt, som det nu blev. — Han svarade:

"Nog begriper du väl att den mannen handlar på eget initiativ och icke har vårt (nat-bibliotekets dåvarande styrelses) gillande. För övrigt, tillade han: "Den mannen kan lika så bra bli avkastad, om han går för långt, om vi finna en sådan åtgärd vara nödig; så detta är en sak, som vi icke få inblanda".

Följden blev i alla fall, att all uppgörelse i fred omöjliggjordes. Men nog hade det gått an att vänta tills underhandlingarna avbrutits på allvar — således i överensstämmelse med diplomatisk ordning — — — — — —.

Sanningen om den andra partens, i många stycken felande uppträdande, skildras uti ett av de senaste numren av S.C.T. på ett mycket sakrikt sätt av prof. Lager, varför jag anser det vore oförskämt av mig att därom vidare orda.

Om ett närmande mellan de olika faktionerna uti biblioteksfrågan är att räkna på NU, lämnar jag därhän, men nog kan och bör samarbete komma till stånd. Varför icke hjälpas åt? "Enade stå vi — söndrade vi falla." Vad? Yes! Biblioteksrörelsen är en god sak.

Biblioteksfrågan är god i sig själv. Den är i sig själv ett mål. Den utgör själv en ursäkt för sin tillvaro. Det är en handling av sanning, kärlek, religion och tro, vars bevekelsegrund icke består av själviska beräkningar, utan av en ädel ingivelse från själen.

Varför icke kasta alla förbehållsamheter över bord och praktisera fred i stället för krig? Människor bliva aldrig så förtrogna med varandra, som när förbehållsamhetens skrankor brytas, då de djupaste tankar välla fram vid den magnetiska förnimmelsen av en gemensam tanke; när allt det högsta inom själen fritt får flöda ut likt källsprången, som i juni vältra sig utför bergets sidor. Sådant lyfter henne över den gråa, vardagliga slentrianen upp i en bättre värld. Uti föreliggande sak äro vi såsom ett folk pliktskyldiga att åstadkomma det bästa möjliga, varför vi icke få draga i betänkande att fullkomligt förgäta oss själva när det kommer till en ädel handling, en stor sak, som ej är vår egen, en pliktens övertygelse.

Kan någonting göras för att åstadkomma endräkt och samförståelse, icke uteslutande vid föreliggande fall, utan i alla vällovliga kulturella — religiösa icke att förglömma — strävanden, som åsyfta en högre lyftning, ljus i de mörka rummen. Why! Go to it!

Menisino, 6 dec. 1919.

Hugo Johnson.

P. S. Skulle väl ha sagt något berömmande om "den nye redaktör'n", men som jag funnit att han icke fjäskar för beröm utan hellre riskerar att bliva "nedgjord" av en viss klick, emedan han vågar stå för hela sanningen, vilket naturligtvis är oanständigt, sätter jag här punkt. D. S.

GAMMAL VORDEN.

För Svenska Canada Tidningen av Charley Erickson.

Mot vanligheten var jag icke ute och bullrade en söndag förliden utan höll mig hemma. På kvällen gick jag i "arbetarkyrkan", ty jag är tolerant anlagd. En ännu ganska vacker medelålders fru från stadens fashionablaste kvarter, Wellington Crescent, millionärdistriktet par preferense, talade, och talade bra, ty hon var i besittning av den gudagåvan att kunna kläda sina tankar i vackra, anslående ord. Den övade oratorens gester och mimik saknades inte heller. Jag hatar amazoner men tycker om att höra kvinnor tala när de tala förståndigt, vilket ju inte alltid inträffar. Kvinnan skall tiga i församlingen"! Bosh!

Vid utgången kom jag i sällskap med en herre med vilken jag kom i samspråk. Väder och vind avfärdades i en hast och så kommo vi in på talet om tidens rörelser. Han talade ledigt och intressant, något överlägset och nonchalant, tycktes det mig. Det var bitande kallt, så vi gingo hem och bänkade oss vid eldstaden, piporna tändes och samtalet fick fart. D. v. s. det var mest han som talade. Jag endast lyssnade och frågade ibland.

"Det påminner mig om den gamla tiden då jag själv var ung", sade han och blickade tankfullt in i kolelden, "att höra agitatoriska föredrag, då det likasom gnistrar och knittrar av språkets fyrverkeri! Ah, jag var själv en gång en sådan brasländare, men det är längesedan nu". Ett drömmande, vemodsfullt uttryck kunde skönjas i hans ansiktsdrag.

"Ni har således en gång varit talare, föredragshållare, agitator?" frågade jag.

"Soapboxare, gathörnsorator", svarade han. "Jo, jo men! Då var jag i mitt esse, i mitt rätta element. När jag för varje sats, för varje kraftuttryck, i vilka jag var en virtuos, blev belönad med applåder och veritabla indiantjut, då var jag stolt som en general i spetsen för en segrande här, då tyckte jag livet var värt att leva. Och om jag kunde ställa till ett litet uppträde så polisen fick en chance att bura mig in i finkabus för några timmar, ah, då var jag hjälten, den av "det bestående samhället" marterade reformatoren, martyren med glorian omkring pannan. Blev buren i guldstol av hopen, som slukade mina argumenter råa och vars begrepp om samhällsproblemen lågo i embryo. Och så var det bara att dundra lös vidare för att vara "mannen för dagen"!

"Men", sade jag, "vad ni framhöll i Edra föredrag var säkerligen, om man ser bort från vissa små överdrifter vilka som regel utgöra knalleffekterna, baserat på fakta, på erfarenheter i det dagliga livet och på historiens vittnesbörd, icke sant?"

"Tja, nog var det så", genmälde min interlokutör, "men det är icke alltid fakta, det dagliga livets erfarenheter samt historiens vittnesbörd som en okritisk skara bryr sig om. Det är nog 'knalleffekterna', som du säger, som äro löken på laxen. Den som inte kan bränna av dem på ett skickligt sätt utan endast håller sig till fakta och allt det andra, han blir aldrig en god 'soapboxare'. Jag brukade dessa fyrverkeripjäser tills jag blev led av dem och sedan blev jag 'no good'."

"Men Ni såg och förstod att det var fullt upp med orättvisor i världen. Ni var säkerligen besjälad av entusiasm för den sak ni stred för. Utan tvivel såg Ni det vränga, det orätta i den nuvarande samhällsordningen och Ni brann nog av allvarlig åtrå att göra något för att få missförhållandena rättade. En "helig eld" flammade säkerligen i Er inre människa som manade Er till kamp mot förtrycket och lidandena. Är det icke så?"

"Visserligen. Men mot nära på samma orättvisor och missförhållanden stredo också forntidens reformatorer — Lykurgus t. ex. Historien repeteras. Intet nytt under solen. Ah, jag blir trött av att ens tänka på "samhällsförbättringens" knaggliga stråt. Av min "heliga eld" är endast askan kvar."

"Men det glöder väl en och annan gång under askan när Ni t. ex. bevittnar de scener som just nu i dessa dagar upprullas för våra ögon både här och annorstädes i världen?"

"Kanhända, men jag har ett ypperligt sätt att kväva denna glöd. Jag har nämligen varit förståndig nog till att skaffa mig ett litet men trevligt hem, ett eget bo, ett rede som är mitt och som ingen kan ta ifrån mig. Jag ser framtiden, vad mig själv och de mina angår, i möte utan ekonomiska bekymmer. I detta fridens hemvist, i skötet av kära anhöriga, där finner jag lugn och skydd mot stormarna som rasa omkring mig. Där kväves glöden, resterna av den "heliga elden". Och där glömmer jag striden, ser ej scenerna — — ! Dessutom blir jag gammal och då blir man ju som regel konservativ — — —."

Han reste sig och räckte mig handen till avsked. Ja, han såg verkligen gammal ut nu. Gammal till skinn och även till sinn!

Han hade också varit ung en gång. Hos honom hade den "heliga elden" en gång flammat! Jag följde honom, f. d. brasländaren, entusiasten, "uppviglaren", till hörnet. Med trötta rörelser steg han upp på spårvagnen. Han var — gammal vorden!

Läste om den i tidningen. "Jag ber att få uttrycka min tacksamhet för Kuriko", skriver fru Christine Reich i Oregon City, Oreg. "Under ett helt år värkte mina fötter dag och natt, så jag kunde ej få någon ro. Jag läste flera gånger om Kuriko i tidningarna och beslöt mig för att göra ett försök med den. Jag har använt tre flaskor av läkemedlet och mina fötter äro nu bra; jag känner ej den ringaste smärta."

Under mer än hundra år har Dr. Peters Kuriko för de sjuka och lidande ådagalagt sina hälsogivande egenskaper. Ingen åkomma har varit så svår, intet fall så allvarsamt, att ej detta gamla örtbotemedel har bringat hjälp. Den är ej en apoteksmedicin. Speciella agenter tillhändahålla Kuriko direkt till allmänheten eller också kan den rekvireras från tillverkarna, Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

Varje flaska

— uppfyller det löfte, som berör yttersta gränsen av uppfriskande.
Avkylande, behagligt och hälsosamt. Bevisat genom årtal av populär uppskattning.
Begär det äkta genom fulla namnet — tillnamn uppmuntra substitut.

THE COCA-COLA CO.
WINNIPEG, MAN.
Made in Canada
Order a case from your dealer.

Drink Coca-Cola in bottles

Dr. Philip A. Eckman
Skandinavisk Tandläkare
Tändernas vård

får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma av dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill giva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis. - - - - -

TÄNDER UTDRAGAS SMÄRTFRITT
ALLT ARBETE GARANTERAS

Dr. PHILIP A. ECKMAN
Manitoba Hall Block,
293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

Svenskar, Norskar och Danskar

Då I återvänden hem eller bringen ut edra släktingar från det gamla landet så försummen ej att bedja er Ångbåtsagent att begagna "The CANADIAN NATIONAL RAILWAY", daglига tåg, valfria router, vackra scenerier, kostar icke mera, erbjuder mera bekvämlighet.

BILJETTER utfärdas av

THE DOMINION TICKET & FINANCIAL CORPORATION, Ltd.
Bankers och biljettagenter
676 Main Street, Winnipeg, Man.

FYRA ÅR VID FRONTEN.

(Forts. fr. sid. 2)

Klockan var nu 6 på kvällen, och som det var Julafton, så hade man anordnat ett litet program på platsen där vi logerade, och vi begåvo oss därför tillbaka dit. Efter att ha stillat vår hunger intogo vi våra platser i konsertlokalen och fingo här tillfälle att lyssna till ett mycket gediget program bestående av sång, musik, tal och deklamationer, utförda av ryktbara förmågor, som välvilligt kommit hit denna kväll för att uppmuntra oss främlingar. Som sista numret på programmet höll föreståndaren ett kort tal och tillönskade alla de närvarande en God Jul. Tillsammans med min vän gick jag upp till vårt rum. Vi satto där i tystnad och tankarna flögo över vida vatten och landsträckor till våra hem.

Hem — ett sådant litet ord, men ack så innehållsrikt! Man vet ej såsom en oerfaren yngling huru kärt hemmet är förrän man är skild därifrån. Under denna kväll, mer än någon annan, vändes mången ynglings och jungfrus tankar mot hemmet, Oasen i livets öken. Så var det också med mig. Jag hade endast en gång förut i mitt liv varit borta ifrån hemmet en julafton, och då var jag skild därifrån med en distans av endast några mil. Men nu låg det tusentals mil mellan mig och mina tankars mål.

I fantasien såg jag denna ringa härd, huru allting var ordnat och tillprytt för den stundande högtidlighetens firande, huru de yngre syskonen gladde sig över sina julgåvor och hurusom familjen nu var färdig att sätta sig till bords och efter gammal Norrlandssed taga del av risgrynsgröten och lutfisken. Mitt sinnes blick går till min fader, hans gestalt har av åren blivit böjd, hans hår har börjat gråna, men i de kära anletsdragen ser jag att han tänker på äldste sonen — på honom som är långt borta och skild ifrån hemmet, och jag får förvissning om att han innerligt önskar att jag vore där. Min blick går från fadern till min mor. Saknaden efter sonen, som är borta, kan ej döljas, hon försöker att le men ögonen äro fyllda med tårar. Vilken ömhet i hennes drag, vilken kärlek kan jag icke se i varje fåra av hennes panna! Kanhända att jag själv är skulden till dessa fåror, men nu ser jag att hon glömt och förlåtit, och jag är tvungen att med skalden instämma:

Välsignad vare en sådan moder!
O, det är sötma i tårefloder,
Det är en hugnad för alla tider
Att i det själviska livets strider
Få rota sig vid en sådan barm
Och av dess kärlek få kyssas varm.

Jag ser henne fästa blicken på den tomma stolen, en suck höres, vad skulle hon ej giva om hon blott kunde få omfamna den bortavarande i kväll! Moderskärlek, hur stor du är! Det finnes icke ett ljuvare ord än moder för en son eller dotter som är skild ifrån hennes ömma vård, hennes omtanke, hennes välvilja. Nu böjas allas huvuden och en bön om välsignelse uppsändes, att sonen i fjärran land må bliva bevarad och att han må erfara Julfrid där han vistas. Så börjas måltiden under tystnad, barnen se än på fadern, än på modern, som synas vara i djupa tankar; så gå deras blickar igen till den tomma stolen, och där mötas nu faders- och moderskänslor; nu kan modern ej återhålla sina tårar, de flöda nedför hennes kinder och hon utropar: Ack, min son, om du blott vore här!

Tankeridån faller och jag iakttager min kamrat; har han haft samma syn? Ha hans tankar gått till de norska fjällen, till hans hem, till hans moder? Förvisso, ty han anmärker: "Det skulde være deilig at faa være hjemme i aften". Jag instämmer med honom, men som detta ej låter sig göra, fattar jag beslutet att skriva till hemmet. Men tankarna kunna ej sammanhållas för att diktera ett brev. Jag försöker, men misslyckas.

Tyst! —

Vad är det jag hör?

Någon spelar "Hem — Hem, kära hem", därnere i salongen, nu brista känslorna och en tår faller på det halvskrivna brevet. Jag upphör med skrivningen och lyssnar till musiken. Allting var fridfullt omkring mig — det var Julfrid på sätt och vis — men vad är Julfrid utan — Hem!

Läs våra annonser

EN FLÄKT FRÅN MOR

(Forts. från sid. 1)

dock utsikterna nu till ett livligare varuutbyte mellan de två länderna. Svenskarne — detta vandringslystna folk med vikingablodet nedärft — spridda sig till alla världens kanter. Att söka lägga kapson på den lusten hos svensken tjänar ingenting till. Och då man — som nu generalkonsuln — kommer till utvandrade svenskar, så mötes man alltid av ordet "välkommen!", ett ord som i svensk mun har en helt annan klang och innebörd, än då det översättes. I det ordet bjuder nämligen svensken på gästfriheten — en sådan gästfrihet som är svensken egen. Generalkonsuln påvisade allt det goda i det svenska kynnet, som svensken för med sig till andra länder, som han också fört med hit till Canada, samt manade oss att väl vårda och begagna detta värderika arv. Men vi ha också våra fel; vi föra också dem med oss. Därför ville han giva oss en varning, och det var denna, att vi böra låta all småsinthet fara, att vi böra hålla samman och icke tillåta de förefintliga skiljaktigheterna i åskådningar och uppfattningar om vissa ämnen splittra oss nationellt. Generalkonsuln slutade med att utbringa "leven" för Sverige såväl som för Canada.

Efter denna del av programmet samlades deltagarne i den angenäma tillställningen vid de dukade småborden å den stora matsalens galleri, där vice konsul P. B. Anderson ådagalade en värds både talanger och älskvärdhet på ett sätt, som icke kunde annat än draga våra hjärtan till honom. Det var en vacker tavla att se den ståtlige generalkonsuln, den förbindlige konsuln och den reslige, sympatiske vicekonsuln samt de två förstnämndas nobla och blida fruar inramade mellan spridda grupper av glada, fritt konverserande äldre och yngre svenska och norska herrar och damer, alla i hög fäststämning och helt säkert värderande stundens utbyte av tanker mera än de för övrigt smakliga anrättningarna.

Vid tolvtiden på natten började de olika deltagarna att bryta upp.

Vi avsluta denna enkla framställning av generalkonsul och fru de Dardels offentliga mottagande i Winnipeg med ett hjärtligt menat: **Tack för det kärkomna besöket och välkomna åter!**

Svenska Handelskammaren i Chicago har för att öka intresset för dess verksamhet samt för att hålla den allt mer och mer till synes kommande entusiasmen för dess viktiga syfte vid liv, beslutat tillsätta en rådgivande komité.

En Post of American Legion är nu organiserad i Turlock, Calif., och tjänstemän invalda. Bland svenskar märkas: Paul Carlson, förste v. pres.; Carl Tell, andre v. pres.; Harry Anderson, kassör. Carl André är medlem i den exekutiva komitén.

Det gamla sångarledet glesnar. Underrätelse har nått oss, att sångarveteranen Gustav Boström helt hastigt avlidit i Chicago till följd av en olyckshändelse Boström höll på med att inspektera bromsar å järnvägsvagnar ute vid 47th st. och Racine ave. och kom därvid mellan tvänne vagnar och blev svårt klämd. Han inforslades skyndsamt till German Diakonissalasarettet vid 54th och Morgan sts. där han kort därpå avled. Boström var vid sitt timade frånfälle 55 år gammal.

En av de mest inflytelserika männen i Nebraska, är, glädjande att omtala, av svenskt ursprung och heter C. H. Gustafson. Vad som gjort honom så inflytelserik är först och främst hans egen enärgi, hans framstående organisationsförmåga och klara affärsblick i förening med förhållandet att han sedan 6 år varit president för "Nebraska Farmers Union" — kooperativ sammanslutning, vars verksamhet omfattar kooperativa inköps- och avsättningsplaner för farmareprodukter, mejeriprodukter, kooperativa handelsbutiker samt dessutom för firmor, vilka stå under Unionens ledning.

— En märkeskvinna på skolköksakens område, fröken Lotten Lagerstedt, har den 6 november avlidit i Göteborg. Fröken Lagerstedt var vid sitt frånfälle 80 år. Fröken Lagerstedt var först elementarlärarinna och hade då som ämne levande språk. Sedermera övergick hon till det arbetsfält, där hon gjort en sådan stor och betydande insats.

WINNIPEG

(Forts. fr. sid. 8)

— I går, onsdag, hade fören. Betania möte hos mrs. J. Esterberg, 37 Hart ave. — Torsdag predikan och bönemöte. — Nästa söndag predikan kl. 10.30 och 7. — Julmorgonen kl. 6.30 hålles julotta. Kollekten tillfaller Baptist Union. — Juldagskvällen kl. 7 äger söndagsskolans julfäst rum. — Nyårsvakan på årets sista dag börjar kl. 10 e.m. Kaffe serveras. — Nyårsdagen kl. 4 e.m. har församlingen årsmöte. — Besökande: Pastor Henry F. Widen, Sioux Falls, S. D.; miss Crealock, Portage la Prairie; miss Hagborg, Meadows; miss Helga Peterson, Teulon; mr. & mrs P. Flodden, Starbuck. — En av församlingens yngre farmare kom ihåg församlingskassan med $50 förra söndagen. Böckerna avslutas den 29 dec. —

Våra vänner och bekanta nära och fjärran tillönskas en god jul.

Christine och Jonas Zettervall.

TEATER.

Bijou. Mary Pickford är utan tvivel en av de bäst omtyckta movingpicture aktriserna på denna kontinent. På Bijou kan man under dessa stundande dagar få se henne i en ny och ytterst invecklad samt stundom burlesk pjäs "The Hoodlum". Dessutom må här framhållas, att Bijou — manager: vår trevlige landsman mr G. A. Larson — alltid bjuder på ett gott program och synnerligen nu till och under hälgen. Så att en ledig stund kan gärna tillbringas där. Man får full valuta för inträdesavgiften.

Winnipeg. "La Belle Masque" blir sensationen å Winnipegteatern denna vecka. Varthän hon än går, kommer hon att bära en mask som icke tages av, förr än om lördag kväll på scenen å Winnipeg, där hon uppträder med de permanenta artisterna i "It happened in Winnipeg". Vid varje föreställning kommer hon att prestera en originell dans. Kanske är hon eller blir en världsberyktad dansös, men ingen vet bestämt — undantagandes managern, och han har lärt sig att "tiga är guld". Ett pris utdelas till den, som först gissar hennes namn korrekt. "It happened in Winnipeg" är en nyhet. Jack Hayden, den ledande aktören inom de "permanenta", är pjäsens författare, och den har aldrig givits förr på någon scen. Det blir en hel del intressanta — avslöjanden. Alla stabens medlemmar, från managern till ushers, ha fått var sin roll. Dessutom komma talanger från utsidan att uppträda. Men vem är den mystiska dansösen? Skall det lyckas "La Belle Masque" att hålla sin identitet hemlig?

Pantages. Komedi och harmoni riktigt flöda över å Pantages denna vecka. Edward Blondell, biträdd av miss Lela Bliss, framställer en komedipärla, "The Boy from Home". Den handlar om en landsortspojke, okunnig om stadens vägar och sätt, som går vilse och hamnar i hemmet hos en dam med ytterst lustiga resultat. Därjämte Bud Snyder—Joe Melino-sällskapet i en sensationell komedivändning. Denna akt gick över tiljorna en hel säsong på New York hippodrom i "Cheer Up". En amerikanare, en indian, en neger och en kines uppträda i en av säsongens mest ovanliga akter. Den kallas "The World in Harmony". Uti "The Act Beautiful" posera hundar och hästar. Dessutom fylles programmet ut med en pianologue av Charles Olcott samt karaktärssång av Mary Ann.

En tredje person, invecklad i mordet på W. J. de Forge, nämligen Jack Clement, för vilkens fasttagande belöning var utfäst, har arresterats sistliden måndag i Vancouver, B. C. Han lär ha medgivit, att han var närvarande, då de Forge blev skjuten, ehuru han säger sig icke ha deltagit i det grova brottet. Clements häktning i Vancouver av detektiven Imlah lär ha tillgått på ett mycket dramatiskt sätt.

Hjärtesorg drabbade familjen John Dalström (vår maskinsättare) i tisdags afton, i det att deras dotter Louise, 7½ år gammal, då blev påkörd av en automobil omkring kl. halv åtta. Det skedde på hörnet av Logan Ave. och Main str. Automobilen körde med stark fart, och föraren brydde sig ej ens om att stanna. Den enda ledning man har för att finna honom är, att en av maskinens lampor krossades. Polisen söker följa denna tråd för att finna den vårdslöse. Flickan fördes in i Campbells' apotek, där Dr. Boardman tog vård om henne strax. Polispatrullvagnen kallades och förde Louise till General Hospital, där hon avled kl. 12 på natten. Hon hade blivit skadad i vänstra sidan av huvudet, blödande ymnigt genom näsan, samt befann sig hela tiden efter olyckshändelsen i medvetslöst tillstånd. Liket fördes till Bardals begravningsbyrå. Coronerns undersökning skall hållas å polisstationen, troligen i dag, och vi äro icke i stånd att nu säga, när begravningen kommer att äga rum. Då alla arrangemang fullbordats, kommer den att ske antingen från Bardals begravningskapell eller — möjligen — från herrskapet Dalströms hem, 443 Boyd Ave. Vi bedja att härmed få uttrycka vår djupt kända sympati med den på ett så grymt sätt berövade familjen.

En glad jul och ett gott nytt år tillönskas alla kunder, gynnare och vänner från

P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY

— Största, äldsta och bästa ångbåtsagentur och pänningeförmedlingsfirma i Canada.

P. M. DAHL, Gen. Mangr.
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Starkare än döden.

Sann berättelse från Bohuslän.
AV HJALMAR SÖDERWALL.

Lika betagande härlig, som den bohulänska kusten är under de varma sommardagarna, lika fruktansvärdt hård, ogästvänlig och avskräckande ligger den, då höstdimman och stormarna komma. Just en sådan höstkväll var det, som jag satt i en av de små stugorna vid ett av fisklägena tillsammans med några gamla vänner från gångna år. Det var stenhuggeriformannen Albertson, lång och kraftig, solbränd och väderbiten, hans hustru, en blid, tystlåten kvinna på 50-talet och hennes syster, en gladlynt, livlig liten varelse vid ungefär samma ålder som förmannens hustru.

Vädret var det ohyggligast tänkbara. Det tjöt en storm utifrån Skagerack, som kom väggarna att darra och soffan, som jag satt på, att knacka i ryggfogningarna. Orkanen rot fram mellan klipporna på ett sätt, som ingen kan föreställa sig, som ej själv hört det, och trots kylan vågade man ej tända i spisel eller kakelung av fruktan för eldfara.

Då öppnades dörren utifrån och en ung flicka steg in. Hon var blond och blåögd, såg ovanligt bra ut, men hade på samma gång ett tänkande, inåtvänt uttryck i blicken.

— Se, god dag, Signe, hemma från Norge nu! hälsade förmannen, medan hon gick och tog alla i hand. Den flickan är inte som andra, vände han sig till mig, hur konstigt det än låter, så har hon varit i himmelriket i över fjorton da'r.

— I himmelriket! . . . hurmenar Albertson? sade jag, med skäl undrande över det egendomliga yttrandet.

— Ja, fråga mor hennes bara, hon kan tala om alltsammans, sade han med en gest mot sin svägerska. Och sant är det, vart enda ord, det kan hela fisklägret intyga och jag också. Flickan hade satt sig i skymundan borta vid fönstret, modern kastade en blick ditåt och vände sig sedan till mig.

— Ja, det är snart nitton år, sedan det hände, började hon. Och än i dag begriper jag lika litet av saken, som jag gjorde då, men sant är det, som Albertson säger, vartenda ord. Flickan där var då knappt ett år och låg i sin lilla vagga hemma i rummet. Så blev hon sjuk, illa sjuk. Och ingen kunde egentligen säga vad det var; doktor fanns ju inte på långa vägar, så jag skötte henne så godt jag förstod. Hon var min enda, min förstfödda, och jag blev rent iskall, då jag tänkte på, att jag kunde mista henne. Det var väl också ängslan och oron, som gjorde, att mjölken tog slut. . . . . se, hon hade bröstet ännu! Och så en morgon, när jag skulle se till henne, låg hon alldeles stel och all. Ingen andedräkt syntes på spegeln, som vi satte framför munnen på henne, och likfärg hade hon också. Samma dag kom doktorn på ett besök åt det hållet, jag fick hit honom, men han bara sade, att flickan var död och att där ingenting fanns att göra. Jag trodde det inte! . . . Jag hade alldeles klart för mig, att min lilla Signe inte kunde få gå ifrån mig. Och det sade jag åt doktorn, men han bara skakade på huvudet och så gick han. Jag satt vid hennes lilla vagga timme efter timme och bara vaktade, höljde på henne, så hon skulle ligga varmt. . . . och väntade. Att folk sade, att hon var död, brydde jag mig inte om. Men när Erik, gubben min, började tala om gravöppning och kista, sa' jag tvärt ifrån: Det låter du bli! De trodde förstås, att sorgen bragt mig från vettet, men det var inte så; det var bara det, att jag visste, att mitt barn måste komma till liv igen. Så gick första veckan till slut. Och det kom både den ena och den andra, som skulle tala förstånd med mig, och till sist kom prästen. Han sade åt mig, att jag hade avgudisk kärlek för mitt barn och att jag syndade inför hela församlingen, då jag inte unnade mitt barn gravens ro. Nej, sade jag, flickan skall bli vid liv igen; det vet jag, och ingen annan har med mitt barn att skaffa, inte ens prästen, sa' jag. — Kvinnan är uppenbarligen gången från förståndet, sade han, vi må taga barnet och laga, att det får en kristlig begravning! — Ni tar inte det! sade jag. Det gjorde han då inte häller utan gick, han också.

Men när andra veckan var gången, sade Erik en dag till mig — jag vill minnas, det var en tisdag: Nu går jag och beställer om grav, kista har jag redan, det här kan inte få fortfara längre! — Gå du, sade jag, men dit kommer hon i alla fall inte! Han gick.

Det tog långt in på natten, innan han var hemma igen, och jag var alldeles ensam med mitt lilla barn. Mot morgonen somnade jag och vaknade, när han kom in. Då gick jag ut i köket att sätta på kaffet. Han sade ingenting, jag sade ingenting. Men just som jag kom fram till spisen började det kännas så underligt i bröstet. Och med ens kände jag hur mjölken började strömma till, så brösten blevo alldeles fulla. Då, med ens, skrek jag till: Nu vaknar Signe till liv! och sprang in i kammaren. Och där . . . där låg hon med öppna ögon och såg på mig! — — och jag fick upp tösen och lade henne till bröstet och . . . ja, ett par dagar efteråt var flickan frisk igen!

Hon slutade.

Signe hade gått fram till henne och lagt armarna om hennes hals.

— Och vad säde folket? frågade jag efter en stund.

— Vad skulle de säga? Flickan har ju gått livs levande bland dem ända till denna dag. — Ja, det finns allt saker, som vårt fattiga förstånd aldrig kan våga sig på att förklara, sade förmannen. Men jag har min tro för mig.

— Vad då?

— Att det var mors kärlek som segrade! inföll Signe.

— Just så! Och det är nog inte första gången en mors kärlek segrar över döden! slutade förmannen.

I VIDSKEPELSENS TIDEVARV.

I början på 1700-talet härskade inom alla folklager en nära nog fanatisk vidskepelse, och i synnerhet bland soldaterna voro alla former av andetro och magiska inflytanden vitt spridda. Sålt. ex. förekom det icke sällan, att annars tappra karlar rymde före en strid därför, att det spätts dem, att de denna gången skulle sätta livet till.

I maj månad år 1702 hade en preussisk soldat deserterat och även lyckats nå sin hemort, en större stad. Där igenkändes han dock och skulle återsändas till regementet. Efter anhållandet visade sig flyktingen utomordentligt upprörd och förklarade för polisen, att han mot sin vilja avvikit från regementet; en högre makt, som han även framdeles finge lyda, nade tvingat honom därtill. Icke heller finge man föra honom tillbaka, innan han personligen fått tala vid konungen, för vilken han hade att uppenbara någonting av högsta vikt.

Under fortsatt förhör berättade desertören följande: En månljus natt hade han stått vakt och det hade knappast fattats en timme till hans avlösning, då till hans förskräckelse plötsligt en ande av fruktansvärd storlek visat sig för honom och en stund mönstrat honom med allvarlig blick från ovan till nedan. Under det han funderat på, om han skulle springa sin väg eller stanna, hade jättegestalten närmat sig honom med ett enda steg och lagt sin högra hand på hans skuldra. Därpå hade anden bett honom icke vara rädd, då han icke kommit för att göra ont, utan för att uppenbara något gott och viktigt, som kungen borde få veta. Emellertid finge han icke yttra ett ord därom till någon annan människa, ty då vore han för evigt förlorad.

Därpå hade den fruktansvärde lämnat honom en liten låst ask, som varken han själv eller någon annan finge öppna vid deras själs salighet. Denna lilla ask skulle förvaras på ett avlägset ställe, som anden noggrant beteckna-de, och först på en bestämd dag under juni månad 1702 skulle soldaten hämta den för att lämna den till kungen och samtidigt meddela denne de ord, som anden talat till honom. Gjorde han icke det eller skulle någon söka hindra honom från att göra så, skulle detta vara hans största olycka här i världen, och även efter döden kunde hans själ aldrig frälsas.

För att uppfylla andens vilja, hade han avvikit från sitt regemente. Den lilla asken låge nedgrävd på det ställe, som anden betecknat, och den tid hade kommit, då han enligt de övernaturliga makternas vilja skulle gräva upp den för att lämna den till kungen och omtala andens budskap. — Att han finge meddela detta vore av största vikt. Då detta icke beviljades, visade den stackars karlen stor ledsnad, rörde varken mat eller dryck och stirrade timtals på samma punkt på väggen. Därpå begärde han att få träffa en präst för att bikta sig, då han fruktade, att hans sista timme icke vore långt borta.

Natten efter det han biktat sig, hördes förfärliga skrik från hans cell.

Fångvaktaren fann soldaten till hälften medvetslös med skum för munnen och i den mest fruktansvärda upphetsning. Då den av skräck nästan vansinnige mannen åter förmådde tala, berättade han, ständigt avbruten av nya krampanfall, att anden visat sig för honom och begärt, att man skulle gräva upp asken. Därpå beslutade man att låta soldaten under bevakning gå till det ställe, där enligt hans utsago asken skulle ligga nedgrävd.

Man var överraskad, då den hittades precis på det nämda stället.

Från detta ögonblick var man icke säker, hur man skulle förfara, redan därför, att man fruktade, att historien kunde nå fram till kungen. En läkare, som man tillkallat efter den nattliga visionen, hade yttrat sig oroande över soldatens tillstånd. Och så fattade man småningom beslutet att skicka fången, i sällskap med en vaktare, till hovet, dock med strängaste order, att desertören efter fullbordat värv skulle föras till sitt regemente. Det stackars offret yttrade förresten samma önskan, då han sade sig gå med glädje mot sitt öde; man skulle nog efterskänka honom varje straff, när han väl hade fyllt sin andemission.

Under tiden hade man vid hovet på omvägar hört om den ovanliga händelsen och bestämt att visionären skulle föras till kungen jämte den lilla asken.

Budet, som man sände efter soldaten och dess vaktare för att uppmana dem att påskynda resan, påträffade dock icke huvudpersonen; karlen hade nämligen bedövat sin följeslagare genom ett slag mot tinningen, stulit hans pengar och rymt sin väg. Då man öppnade den lilla asken, som skulle innehålla så skickelsedigra dokument ur andevärlden, hittade man i den varjehanda inbrottsredskap.

Men icke ens det förmådde övertyga somliga om den fjärde dimensionens obefintlighet.

— En strejk utkallades av socialisterna i Rom och andra delar av Italien såsom ett svar på en demonstration emot dem vid parlamentets öppnande. Resultatet, såvitt hitills känt, blev 10 dödade, 100 sårade och 1,000 häktade. Därjämte plundrades butikerna i Milano.

Vita, grå och röda vänner
— svarta har jag inga! —
okända och dem jag känner,
de som gå och de som springa,
de som uppå snälltåg åka
eller uppå blandat tåg,
må dem denna hälsning råka,
göra dem i deras hög
glada, vänliga det året,
som nu snart går in.
— Den nu taga vill'et, får'et.
Hälsningen är — min.

C. T. Martin.

Glöm ej att förnya Eder Prenumera på Svenska Canada-Tidningen!

HUSMÖDRAR.
Praktisera sann ekonomi.
Praktisera sparsamhet. Spara födan. Ni skall få mera bröd och bättre bröd, om ni använder
PURITY FLOUR
GOVERNMENT STANDARD
Använd det vid all eder bakning.
Mjöl License N:ris 15, 16, 17, 18.

DR. PETERS
KURIKO
är ett läkemedel af erkänd förträfflighet. Den är utpräglad olik alla andra mediciner. Den må ha sina efterapningar, men den har ej sin like.
Den förbättrar blodet — Den befordrar matsmältningen
Den reglerar magen — Den verkar på lefvern
Den verkar på njurarna — Den lugnar nervsystemet
Den närer, stärker och upplifvar
Korteligen, den är en familjemedicin i ordets fulla betydelse och borde finnas i hvarje hem.
Säljes ej genom apotekare. Allmänheten förses därmed direkt af
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
2501-17 Washington Blvd. Chicago, Ill.
(Levereras tullfritt i Canada)

SVENSK FÖRSVARSKOMMISSION.

Den 12 november tillsattes i svenska konseljen en större kommission, vilken skall förbereda frågan om Sveriges försvarsväsen. Kommissionen består av samtliga medlemmar i en förut tillsatt preliminär sådan, undantagandes socialdemokraten Sävström. Som nya medlemmar däri äro dessutom tillsatta lantbrukaren J. Jönsson i Refvinge (liberal), generalmajor C. G. V. Hammarskjöld (högern), lektor E. J. Wigfors (socialist), redaktör Johan Nilsson (socialist), bergsmannen E. G. Nilsson i Vibberbo (bondeförbundet) och herr Fabian Månsson (vänstersocialist), vilken sistnämnde emellertid hos regeringen begärt att bliva befriad på grund av bristande tid. Högern, de liberala och socialdemokraterna ha vardera fyra representanter i kommissionen samt bondeförbunden och vänstersocialisterna vardera en representant.

Två svenskar befunno sig ännu i början av november i fängelse i Moskva. Därom skriver D. N.: Den 24 juni överfördes femton arresterade svenskar från Petrograd till koncentrationsfängelset i Moskwa. Efter tre veckor frigåvos de flesta och efter sex veckor de övriga. Kanslisten Lundberg jämte en annan svensk arresterades dock ånyo efter återkomsten till Moskwa från ett andra besök i Petrograd de första dagarna i oktober, och de sutto, enligt meddelande från Moskwa, i fängelset ännu den 21 oktober. Alla övriga svenskar lära fortfarande befinna sig i frihet, men hållas som gisslan och äro förbjudna att lämna Moskwa, där de måste anmäla sig hos polisen varje vecka. Svenskarna bo i generalkonsulatet, som uppgives icke ha lidit nämnvärd överkan och i varje fall icke som legationen, vilken efter nästan fullkomlig utplundring användes som matroskläbb.

JAPAN UTTRÄNGER SVERIGE.

Pappersmasse- och tändsticksmarknad skarpt kringskuren.

Utrikesdepartementet har i dagarna fått mottaga två rapporter från de svenska generalkonsulaten i London och Karlo, av vilka framgår, att Japan så småningom lyckats utträngа Sverige på såväl tändsticksmarknaden som pappersmassemarknaden, där Sverige en gång intagit en ledande ställning.

Vad Indien beträffar meddelar generalkonsulatet i London, att Japan numera behärskar hela den indiska tändsticksimporten. Dess andel i densamma, som utjgorde 53 proc. före kriget, har nu under det senast gångna året stigit till icke mindre än 91 proc.

Samtidigt har Sveriges andel sjunkit ned till icke mindre än 7 proc., medan dess andel omedelbart före kriget ännu kunde uppvisa 26 proc. I fråga om den indiska pappersmasseimporten, har likaså Sveriges andel i densamma nedgått på ett synnerligen oroväckande sätt eller från 7,600 till 900 ton. Samtidigt har Japans andel i pappersmasseimporten stegrats högst avsevärt eller från 200 till 2,100 ton.

Sveriges generalkonsul i Kairo upplyser i sin rapport, att fastän de japanpanska tändstikorna i kvalitet äro mycket underlägsna de svenska, ha desamma under den senaste tiden vunnit allt mer och mer insteg i Egypten. Sålunda kan Japan under fjolåret uppvisa en tändsticksimport, representerande ett värde av 288,778 egyptiska pund, medan importen från Sverige under samma år stannat vid ett sammanlagt värde av 114,278 egyptiska pund. Japan har sålunda även här kunnat överflyga Sverige.

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer

KATARR-SANNING
OMTALAD PÅ ETT ENKELT SÄTT
UNIT 1.
UNIT 2.
UNIT 3.
Ni som erfarit katarrens lömska anfall, skall inse den betydande roll varje ENHET har att spela, om åkomman skall fullständigt botas. JAN-O-SUN med dess tre ENHETER är fullständigt. Det utför alla nödvändiga funktioner, från att befria huvudet från uppstoppning till att utrensa bacillerna från systemet.
INGA APPARATER, INANDARE, SALVOR, TVAGNINGAR, SKADLIGA DROGER, ROK, ELLER ELEKTRICITET.
BOTAR DAG OCH NATT
Det är ett nytt sätt. Det är något absolut olika. Inga tvagningar, besprutningar eller sjukligt luktande salvor eller krämer. Ingen "atomizer" eller apparat av något slag. Intet att röka eller inandas. Intet ångande eller rubbande eller insprutningar. Ingen elektricitet eller vibration eller massage. Intet pulver, intet plåster, intet hållande sig inne i huset. Intet alls av den sorten. Något nytt och annorlunda — något behagligt och hälsosamt — något ögonblicklig framgångsfullt. Ni behöver icke vänta och bida och betala ut en hel del pängar. Ni kan få slut på det över natten — och jag skall gladligen säga Er varför—FRITT. Jag är ingen doktor, och detta är icke ett så kallat läkarerecept — men det befriade mig från mitt lidande, det befriade mina vänner. Ert lidande skall upphöra strax likt ett trollerl.
BLIV FRI FRÅN KATARR!
Katarr är smuskig och äcklande — den förslöar ens sinne, den undergräver hälsan och försvagar viljan. Harklandet, hostandet, spottandet är vederstyggligt för alla, och den otäcka andedrägten samt otrevliga vanan kommer även ens älskande att hemligen undvika en. Ert nöje av livet nedsättes och Edra fakulteter ställas i fara. Ni vet, att det skall föra Er i en förtidig grav, emedan det varje ögonblick av dagen och natten sakta men säkert suger bort Er livskraft.
SÄND INGA PÄNGAR
Bara skriv till mig i dag, innan Ni gör någonting. Säg bara: "I want to try Jan-O-Sun". Det är allt Ni behöver säga. Jag skall begripa; och jag skall skriva till Er med fullständiga upplysningar FRITT genast. Tänk icke på att vända om denna sida, förrän Ni begärt denna underbara behandling, vilken kan göra för Er vad den har gjort för så många andra.
JAN-O-SUN— 59 St. Peter St., Dept. 172, Montreal, Que.

Beställ Nu
FÖRRA året skeppade vi färskfångad, frusen fisk till tusentals farmare. Varenda en är en belåten kund.
Ni besparar frakt genom att beordra ej mindre än 100 lbs. i en sändning.
Placera Er order nu för skeppning från Portage la Prairie, så snart vädret tillåter. Vi garantera kvalitet och skyndsamt betjänande.
MANITOBA LAKES VINTERFÅNGST
WHITEFISH....12½c JACKFISH..9c
TALIBEE 8c MULLET 5c
PACIFIC OCEAN
Market Cod 11c
Brill or Sole Dressed Headless.....11c
Red Rock Fish Dressed Headless.....12c
LÅDA, SPECIELL STORLEK, $12.50 PER 100 LBS.
Denna innehåller 50 lbs. Whitefish, 25 lbs. Jackfish, 25 lbs. Seafish, allt för $12.50. Vi rekommendera speciellt det-
Skeppningsvillkor. Var god beordra endast till stationer, där en agent hålles. De utsatta priser äro för 100 lbs. av vilken som halst varietet. Orders att förutbetala stationerna måste innesluta tillräckligt med pängar att förutbetala, annars skeppa vi Er order att tagas ut med efterkrav, till närmaste station där det finns en agent. Sänd kontanter med order.
ARMSTRONG
Independent Fisheries Ltd.
Portage la Prairie, Man.
Vi operera våra egna fiskeristationer.

BLUE RIBBON TEA

Ni skall bli förtjust i Blue Ribbon Te första gången — och alla gånger Ni brukar det.

Alla sorterade specerister sälja det.

CANADA-NYHETER

DOMINIONELLT

Övercensorn för Canada har förbjudit tidningen "Nya Världen" — ett judeorgan — att sändas in i Canada.

Förlusterna på eldsvådor i Canada under sistlidne november belöpa sig till $2,339,870.

Montreals hamn är nu stängd för trafik och Lachinekanalens slussar låsta, tills våren ånyo kommer.

Ingen mer "screenings" kommer att bli tillgänglig vare sig för östra eller västra Canada, förrän i slutet av januari, meddelades i lördags från ett boardmöte i Grain Exchange.

Två resolutioner antogos i fredags av hemkomna soldater vid möte i Victoria, B. C., påyrkande regeringsåtgärder för att skaffa omedelbar sysselsättning åt f. d. soldaterna samt att genom premier Oliver (B. C.) uppvakta regeringen i Ottawa angående gratialerna.

Canada Gazette för sistliden vecka publicerade "orders in council", varigenom överenskommelserna mellan regeringarna i Saskatchewan och Alberta samt federala regeringen om understöd åt settlare i de av torkan hemsökta områdena ratificerades. Federalregeringen halverar i understödskostnaden med provinserna, men dessa senare bära ansvaret för utdelningen av hjälpen.

Ush då! Dagtidningarne för i lördags återgåvo efter "The Montreal Star" en rövarehistoria, som kommer t. o. m. de "Kritiska dagarne" att trängas i skuggan. Det hette nämligen, att de "röde" tänka på att i maj störta Canadas regering och införa Lenines och Trotzskys regeringsprinciper, ej blott i Montreal utan i hela Canada. Vi meddela glädjebudet för de längtande själarne i Phoenix blocket samt deras sympatiserande vänner **med** eller **utan** hederstitlar.

Priserna på frukt och vegetabilier, alla slag, tros komma att gå upp med 10 procent på grund av att utväxlingskursen mellan Canadas och Staternas mynt höjts. I lördags stod Canadadollarn 12.5 cents lägre än Förenta Staternas dollar, och på postkontoret i Winnepeg vägrade man att mottaga moneyorder till Staterna på grund av den höga utväxlingskursen. Man hoppas att lyftandet av veteembargot, vilken åtgärd trädde i kraft i måndags, skall åstadkomma en ändring i det rent olidliga förhållandet. Men en annan sak, som också blir nödvändig, är att canadiensarne så långt som möjligt undvika att köpa i Staterna och i stället uppmuntra vår egen marknad.

MANITOBA.

Norris Lake. Barnfäst i Norris Lake skolhus kl. 2 e.m. på juldagen. Ett enkelt, trevligt program. Förfriskning serveras. Damerna uppmanas att taga cakes med sig. Fritt inträde. Ungdomsmöte söndagen den 28 dec. kl. 8 på kvällen, samma plats. Tal av John Hägglund m. fl. Alla välkomna. — **A. Walden.**

Hilltop. Linnea Holmström från Norquay, Sask., är nu här och hälsar på sina gamla skolkamrater. Hon har legat på sjukhuset i Dauphin, Man., en tid, och nu när hon utskrevs därifrån reste hon hit för att jula här.

— J. Alfred Sjögren har i dagarna erhållit brev från Sverige, att hans åldrige fader dog i Mora den 8 november. Han var 79 år.

Smittkoppsfaran. Oaktat Förenta Staterna fordrar vaccination av personer från Ontario, innan de få överskrida gränsen, och oaktat staden Montreal vidtagit liknande åtgärder samt provinsen Quebec är betänkt på att följa exemplet, ha Manitobas myndigheter förhållit sig helt passiva. Hit får folk komma in fritt och obehindrat från en stad, där det i lördags förekom 1,200 smittkoppsfall. På grund härav blir det den **enskildes** sak att genom frivillig vaccinering skydda sig och sin familj samt omgivning.

Erickson och Scandinavia. — Ottesångsgudstjänst firas i kyrkan i Erickson på juldagsmorgonen kl. 7. Predikan på svenska och engelska. I Scandinavia hålles högmässogudstjänst på eftermiddagen kl. 2. Söndagsskolans i Erickson julfäst hålles på annandagens eftermiddag (den 26 dec.) kl. 4, och söndagsskolans julfäst i Scandinavia den 29 dec., också kl. 4. De unga flickornas förening i Erickson har gjort arrangemang för hållandet av en "basket social" i kyrkans undervåning på Nyårsafton. Programmet börjar kl. 8. — **Julius Larson.**

Erickson. Arvid Ullberg har rest ut till Foamlake, Sask., för att hälsa på sin broder Leonard samt andra bekanta.

— Richard och Hanna Lövgren ha även rest ut till Foamlake för att hälsa på gamla bekanta. Richard ämnar sig tillbaks före jul, men Hanna tänker stanna tills fram på vårvintern, men begagnar hon sig rätt av skottåret, så är det nog möjligt att hon stannar därute för alltid.

— Handlanden Gust Andersson har i dagarna varit till Winnipeg och skaffat sig en barberare. Vid sidan av sin minuthandel har han två biljardrum. Nu ämnar han öppna raksalong. Enärgi och företagsamhet åstadkommer mycket.

— Christ Nilsen har sålt sin farm samt haft auktion på allt sitt lösöre och rest med familj och allt till Californien.

Från Hilltop skrives: I ett föregående nummer av S.C.T. ser jag att ni önskar upplysning om produktionskostnaden för en bushel vete från olika distrikt inom de veteproducerande provinserna i Canada. Icke därför att jag räknar mig såsom någon expert inom detta område, men i hopp om att narra andra fram på uppvisningsbanan sänder jag eder följande tabell, vilken jag tror är ungefär medelkostnaden för detta distrikt.

Jag beräknar nu kostnaden för en acre land till femtio dollars.

Ränta på $50.00 a 8% $4.00, skatt .50, plöjning en gång 3.00, harvning tre gånger 1.25, frövete 3.50, såning .75, harvning två gånger .80, skärning .80, bindgarn .60, tröskning 3.00, dragning till elevatorn 3.00, träde (summer fallow) vart femte år 4.00. Detta gör utgiftsstaten på en acre land för en femårsperiod, över huvud taget, $25.00 pr acre. Under samma period kan man påräkna en skörd av 30 bushels eller över huvud taget 20 bushels pr acre, eller ungefär $1.25 pr bushel. —**Alfred S.**

ALBERTA.

Alberta hade 1901 på alla provinsens farmar 46,101 kor; nu finnas där 328,702 — eller fler, ty detta senare antal fanns där 1918 — värderade till över $30,000,000.

Calgary. Våldtagen efter det hon fått ett bedövande slag av ett yxskaft samt bundits vid sängen i sitt hem, blev i måndags mrs Frank Soares, hustru till en av samhällets framstående män. Gärningsmannen flydde efter dådets förövande men jagas av stadens folk.

Edmonton. Här hade man nyligen besök av kapten C. E. Denny, f. d. inspektor vid beridna polisen och den ende nu levande medlemmen av den delegation, som 1877 mötte med indianerna vd Blackfoot Crossing och indianerna vid Blackfoot Crossing och invarigenom dessa överlämnade sitt land till de vite. Kapten Denny bor nu på sitt homestead nära Colinton i Lac la Bichedistriktet.

SASKATCHEWAN.

Young. Barnens julfäst hålles på annandag Jul kl. 4 e.m.

— Gudstjänst hålles första söndagen efter Jul den 28 dec. kl. 11 f.m.

— På nyårsafton hålles nyårsvaka i mr. Nils Asplunds hem. Matkorgar medtagas och säljas på auktion till den högst bjudande.

Föreligger mord? Liket efter förre beridna polisen John Wilsons hustru Mary fanns häromdagen 1½ mil från Waldheim på en plats, där Wilsons automobil förut hade brunnit upp. Wilson hade redan förut arresterats, emedan det kommit i dagen att han redan dagen efter sin hustrus förolyckande gift sig med Jessie Patterson från Blaine Lake, Sask. Då man nu fann den första hustruns lik, kom Wilsons sak i ett mycket misstänkt ljus.

Kelliher. Lutherförbundet har anordnat en "basket social" att hållas i Rex hall, Kelliher, på torsdags kvällen den 18 dec. Ett kort program utföres och därpå auktion på matkorgar.

— **Gudstjänst hålles i kyrkan söndagen före Jul den 21 dec. kl. 11 f.m. (slow time).**

— **Julotta hålles i kyrkan på juldagsmorgon kl. 6.30. Barnens julfäst hålles på aftonen kl. 4 (slow time).**

— Möten med årets nattvardsbarn har nu påbörjats. Föräldrar uppmanas tillse, att barn i konfirmationsåldern få tillgodogöra sig den undervisning, som erbjudes i konfirmationsskolan. Nästa möte hålles lördagen den 20 dec. kl. 2 e.m. i Kelliher. Inskrivning i årets klass kan då ske.

Stockholm. På fredagsaftonen den 28nov. fingo vi till vår överraskning se den ena släden efter den andra köra fram på vägen, som leder till vår farm. Om en stund var gården full av slädar och automobiler. Därefter intogo de huset, vilket i en hast fylldes av en glad skara, både unga och gamla. Efter att de ömsesidiga hälsningarna voro överstökade, steg mrs. Olof Rosen fram och uppläste ett vackert poem, tillegnat min ringa person, från logen "Skandias" syförening, såsom ett tack för den lilla insats jag i egenskap av nämnda förenings ordförande gjort. Därefter överlämnades till mig en fin "dresser" samt en "butter dish" av silver. Sedan fördrevs tiden med att göra kol på all den goda maten, de besökande medfört. Aftonen fördrevs under den bästa stämning, med omväxlande sång och musik till inemot midnatt, då de besökande vännerna sade godnatt samt foro till sina respektive hem. Alltsammans är nu ett minne blott, men ett kärt sådant. Får nu passa på tillfället och tacka för de vackra presenterna samt besöket. Tack, ordenssyskon! — **Mrs. P. Norman.**

MIDALE. Målaremästaren S. J. Jern avled den 4 nov. i sitt hem härstädes samt begrovs från svenska baptistkyrkan söndagen den 7 nov. Den avlidne var vid sitt frånfälle 77 år och något över. Han har alltsedan svenska baptistförsamlingen i Midale organiserades varit diakon i församlingen samt en av de ledande männen där. Han härstammade från Småland, född i Eknö. Han utvandrade till Staterna, Alexandria, Minn., 1882, samt därifrån 1902 till Canada och bosatte sig då på homestead i Midale. Senare inflyttade han till staden. Hans maka avled för 10 år sedan. Han efterleves nu av 3 söner, John Jern i Midale, Andrew Jern i McCabe, Mont., samt George Jern i St. Paul, Minn. Därjämte sörjes han av 12 barnbarn och 7 barnbarns barn. Hans vänkrets i Staterna såväl som här var snart sagt oräknelig. Som ett bevis på, huru aktad den gamle var, kan nämnas att trots 48 graders köld och svår snöyra på begravningsdagen, fylldes dock den rymliga kyrkan till sista plats. Pastor H. Widén, eftertelegraferad från Sioux Falls, S. D., förrättade — på av den avlidne strax före slutet uttalade önskan — begravningsakten. Den gamles sista ord voro: "Allt väl".

ONTARIO.

Kolprisen i Ottawa gingo upp 25 cents per ton i lördags.

Tvångsvaccineringen i Toronto har, meddelas det, provinsregeringens stöd bakom sig.

Kenorasvenskarne känna sig nästan tröstlösa över förlusten av sin enda "kültur- och åskådningsmänniska". Liksom alla "naturmänniskor" äro ock Kenorasvenskarne "känslomänniskor", och då därför deras enda "kulturmänniska" for ifrån dem och tog den vackra rocken med sig, så kände de det djupt. Nu försöka de att få förlusten ersatt från annat håll, ty vissa tecken ha yppas sig som tyda på att det finns en till (lika klädd) "kulturmänniska" med sympatier för och stark dragning mot — skarlakansfärgen.

Skall det svenska namnet gå? "Campers" i Ostersund beslutade på möte i torsdags kväll att hos C.P. järnvägsbolag anhålla, att stationens namn måtte ändras till Berrydale. Arrangemang gjordes för etablerandet av ett "campers' store" nästa säsong. —Kanske någon av våra svenska settlare vid Ostersund kunde sända oss några rader angående vad orsaken till detta namnförändringsförslag månde vara?

Kenora. Härvarande skandinaviska baptistförsamling har beslutat att under julen hava följande möten: Julmorgon kl. 6 julotta. Annandag Jul söndagsskolfäst med början kl. 7.30 e.m., då ett rikhaltigt program kommer att presteras. Söndagen den 28 dec. möten som vanligt. Onsdags kvällen den 31 hålles nyårsvaka med början kl. 9 e.m., då ett gott, omväxlande program föredrages och kaffe serveras, varefter sista timmen på detta år kommer att användas för sång, vittnesbörd och bön. Alla äro hjärtligt inbjudna till dessa möten. Kom och tag dina vänner med dig! — På nyårsdagen håller församlingen sitt årsmöte med början kl. 2.30 e.m., då för verksamheten viktiga frågor komma under behandling. En god och fridfull jul tillönskas redaktion och läsekrets. — **J. O. Johanson.**

Den svenska greven som nog inte är en greve. En herre, som uppgett sitt namn vara greve Valdemar von Houstedt, kom för en tid sedan till Philadelphia, Pa., och tog in på Bellevue-Stratford hotell jämte sin grevinna och levde flott. Då han var skyldig $800, blev han ställd inför rätta och då han inte kunde betala, fick han krypa i Countyfängelset, för att där invänta en större remissa, som han uppgav sig vänta från Sverige.

BRANDON COLLEGE.

JULFERIERNA.

Höstterminen är redan gången. Examina pågå för närvarande i alla brancher utom universitetet. Universitetsstudenterna börja sina examina strax efter nyårsdagen. Jullovet börjar nästa tisdag, den 23, vilket giver studenterna tid att hinna hem till julen.

Omkring 400 unga män och kvinnor ha studerat i de olika departementen under höstterminen. Hälsotillståndet har varit nästan ideelt. Någon tillfällig opasslighet torde på grund av något tidig vinter ha förekommit i enskilda fall. Apotekare, som ville sälja medicin, sökte ju skrämma oss i höstas, att "flun" skulle komma igen. Men den kom ej. Studiearbetet har varit mycket tillfredsställande. Den återställda världsfreden har hälsosamt lugnat de ungas upprörda och oroliga känslovärld, ett faktum, som hjälpt dem att under terminen vinna bättre resultat än under krigsåren.

Studenterna själva arbeta flitigt på att samla medel till ett gymnasium, som skall upprättas till minne efter deras kamrater, som i dag slumra i Flanderns fält.

De skandinaviska medlemmarna komma att tillbringa julferierna på följande platser:—

Walter Berg, Minnedosa, M.; Ragnar Bergren, Teulon, M.; miss Ruth Edgren, Dryden, O.; G. S. Fryklind, Teulon; miss Elinore Gustavson, Norquay, S.; miss Helen Johnson, Brandon; miss Martha Larson, Hilltop, M.; miss Dagny Lindström, Brandon; George Magnuson, Midale, S.; Victor Mastberg, Poplar Point, M.; miss Esther Molberg, Midale; Reuben Molberg, Midale; miss Isabel Mollberg, Congress, S.; Leonard Nelson, Midale; Victor Nordlund, Central Butte, S.; miss Charlotta Olafson, Piney, M.; Herman Olson, Brandon; Joel Peterson, Mutrie, S.; R. Rederberg, Midale; Elgin Staufer, Hyas, S.; miss Fern Staufer, Hyas; miss Jean Stevenson, Wawanesa, M.; Ernest Strahl, Minnedosa; John Strahl, Minnedosa; David Strömgren, Stockholm, S.; Paul Strömgren, Stockholm; Joseph Wicklund, Mutrie; miss Martha Fredborg, Teulon; miss Anna Myre, Erinview, M.; miss Cary Oberg, Scandinavia, M.; miss Elida Selin, Clan William, M.

Följande, som ej varit inne under terminen, väntas in efter ferierna: miss Ruth Abrahamson, Norquay; miss Ellen Anderson, Stockholm; Ralph Bloomdale, Midale; miss Annie Bly, Killam, A.; miss Alice Crouse, Bryant, S.; Arthur Erickson, Winnipeg; Algot Runeman, Seattle, Wash.; miss Fanny Sundberg, Teulon; Eddie Sundt, Cartwright, M.; Ivar Westerberg, Midale.

Vi tillönska alla en lycklig jul och **gott nytt år!**

Unga män och kvinnor kunna vinna inträde för första gång, då den nya terminen börjar efter ferierna.

Vänskapsfullt

C. H. Lager.

(Offentliggöres på begäran.)

POEM

författat och uppläst av red. C. T. Martin vid mottagandet för generalkonsul och fru de Dardel sistliden fredag:

Ehuru kalla vindar svepa
kring knutarne uti vår stad
och Bore sänt ut hela härar
av snö och köld på stor parad,
så mån I veta, högtidsgäster,
som kommit hit från Montreal,
att värme finns i våra sinnen —
det hörts på här nu hållna tal.

Nu vill jag föra Er **från** fästen,
varåt vi glädjas här i kväll,
till farmarne från höga Norden
och deras vitt utspridda tjäll.
Låt tanken ila till de många
på prärieland och skogig bygd,
som här ej endast odla **torvan,**
men också **äkta svenskmansdygd.**

Där tror jag, att I skolen finna
den äkta dådkraft, märg och must,
som svensken hit till landet förde
från Thules gamla vikingskust.
Jag nekar ej — det mån I fatta —
att ock i städerna det bor
ett släkte utav gamla stammen,
som tycke har av Svea-mor.

Visst ej. Vi likna nog varandra
precis som enebuskens bär —
Det sötma finns, om också barren
rätt nålvasst sticka även här.
Men kärnan, kraften, idogheten
dock prövas på **ett annat sätt**
av dem, som tagit till sin uppgift
att plöja präriens fåror rätt.

Av stolthet sväller ofta barmen
hos mig — en enkel pennans man —
när jag **en farmare** får skåda.
som väl sitt jordbruk sköta kan;
och när **jag** ser de **käcka** dragen
och hållningen som furans rak
samt hör, hur klokt och rätt han talar
och dömer uti varje sak.

Då är jag stolt, ty **svensk** är denne,
min landsman, broder, sanne vän.
— Besynnerligt. Vart man sig vänder
i världen, **svensken känns igen.**
Han känns igen på tungomålet
precis som forntids galilé,
men han **ock** känns igen på **kraften,**
som åt sin gärning han kan **ge.**

Det är för **dessa** jag vill tala,
för dessa som **på landet** bo,
och att mitt talmansskap de gilla
kan ej förmenas mig att tro.
Låt mig å **farmarfolkets** vägnar
få hälsa **Er,** herr Dardel, nu
samt säga, att vi äro stolta
båd' över Eder och Er fru.

I Er person och Eder syssla
vi skåda moderlandets hand,
som sträckes mot oss för att knyta
diplomatiens klokhetsband
emellan landet, där vi föddes
— rätt många av oss — och det här,
vårt stora Canada, det rika,
vars adoptivbarn nu vi är.

Än finnas stora, vida slätter
i Canada att odla opp,
och öppet önskar jag uttala
den önskan — låt mig säga **hopp** —
att svenskarne ej mer må **varnas**
att flytta hit, **ifall de vill.**
Påskynda hit immigrationen
— det hör ju ingen av oss till.

Men viktigt är, att det blir fattat
i Sverges land såväl som här,
att **vår regering** — liksom **folket** —
opartisk emot svensken är.
Lojalitet — det är en fordran,
som varje klartänkt man förstår,
att landet **måste** hos oss yrka
— det axiomet fast består.

Högättad, kraftig, fin och stätlig
Ni är, herr Dardel, typen av
det bästa, och det verkligt ädla,
som rika Skåne världen gav.
Med glädje **vår** vi Eder kalla,
fast Ni är **Sverges** representant.
Vi hyckla ej, då vi Er hylla
— vart ord vi säga Er är sant

Se'n krigets oro nu är över,
vi återgå till gammalt skick
för att i **fredens** värv begagna
den läxa, vi av kriget fick.
Problemen nya, som vi möta,
vi hoppas skola lösta bli
till **bägge** landens största nytta,
ty nu ju havets väg är fri.

Snart mer ej några avstånd finnas,
och snabbt förbrödringen ju går,
i synnerhet om "tidens tecken"
att riktigt tolka man förstår.
De skrankor, forna tider byggde,
nu börja ramla mer och mer,
och emot nya, bättre tider
nationerna med längtan ser.

Att **skapa** dessa bättre tider,
se där **vårt** — liksom **Edert** mål.
Och för att **denna** uppgift lösa
låt oss begagna **Viljans** stål.
Om **det** — liksom det **svenska** stålet —
båd' **skarpt** och **formbart** göras kan,
så bliva vi kosmopoliter
med blick på livet, vid och sann.

Och för en livssyn, vid och övad,
all småsinthet ju måste fly.
Vi se, hur jättekrafter verka
alltjämt att dana världen ny.
De stora pulsslag vi förnimma,
när örat väckts för tidens ljud,
må de från Canada ock föras
till Svithiods strand med glädjebud.

Herr generalkonsul med maka.
Min hälsning bland de ringa är,
och med min alltid egna frihet
jag den i **mina** former klä'r.
Men må det täckas eder båda
att vänligen den ta emot,
och varen vissa, att den vuxit
"Canadaskott" från "Svergesrot".

Härmed tillkännagives
att Herren i sitt allvisa råd
den 11 december
behagade hädankalla
min ömt älskade maka

SELMA KATARINA SWANSON,
född Floddén,

i en ålder av 37 år, 1 månad och 12 dagar.

Hon var född i Attmar, Västernorrlands län, Sverige, ankom till Canada år 1904 och ingick äktenskap med undertecknad år 1906.

Hon sörjes djupt av mig och vår Son Alf Sanford samt av fyra bröder, av vilka två äro bosatta i Sverige och två här i landet, samt av tre systrar, vilka med familjer äro bosatta härstädes.

Stor begravning hölls från sv. luth. Zionskyrkan i Winnipeg den 15 dec., då i närvaro av en stor skara deltagande vänner svensk och engelsk likpredikan hölls av pastor V. J. Tengwald, som även förrättade jordfästningen Elmwood gravgård.

Till himlen för Guds vänner
Är vägen gin och kort;
De sina Herren känner
Och glömmer dem ej bort.
Han dem väl skiljas låter,
Men blot ten liten tid:
Men blott en liten tid:
Uti en evig frid.

Ps. 477: 6.

Nander Swanson.

25 CENTS

Klipp ut detta och sänd det med **25 Cents** frimärken eller silver, så vill jag sända er

QVINNAN OCH HEMMET
med två bilagor,
Mönstertidning och Vårt Bibliotek, portofritt i **sex månader,** om ni ej nu är prenumerant, det är **halva priset.**
QVINNAN OCH HEMMET är den **enda** illustrerade kvinnotidskrift på vårt språk i Amerika.
Drag nytta av detta **speciella tillbud** nu och insänd **strax.**
Tillskriv MRS. IDA HANSEN,
Qvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Ia.

NORSKA AMERIKA-LINJEN
Turlista från New York.

STAVANGERFJORD	Jan. 16
STAVANGERFJORD	Feb. 27
BERGENSFJORD	Mar. 12
STAVANGERFJORD	April 9

"INFORMATION FOR TRAVELERS". Skriv till oss efter detta cirkulär, om Ni tänker resa Hem.
HOBE & CO., G.N.W.A.,
319 Second Avenue South,
Minneapolis, Minn.
eller
P. M. Dahl s/s Agency
325 Logan Avenue,
WINNIPEG, MANITOBA

Värdefull Svensk Bok FRITT!
Hvarje man borde sända efter ett exemplar a. den intressanta och lärorika Svenska Rågifvaren
"Goda Råd"
Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrifvit speciellt för svenskar i Amerika, lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för männen säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar äfven om **Lifvets Hemligheter** och borde läsas af hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blifvit försvagadt genom utsväfningar i senare år, bör ni skrifva efter boken. Ni kan blifva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. **Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglad omslag** till alla, som insända namn och adress till
Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

SÄND ICKE FÖR EDRA VAROR UTAN ATT FÖRST FRÅGA EFTER PRISERNA I ER EGEN STAD.
A. LIVINGSTON
GENERAL STORE
Dubuc., Sask.
SPECIELLT stort lager av silkpoplin kjolar till mycket låga priser. Klädningstyger, silke. Största lager av specerier på orten. Även stort urval av arbetshandskar.

Vid behov av
"BINDER REPAIRS"
BESÖK **CALVER BROS.** DUBUC, SASK.
FORD DEALER
Största lager av "BINDERS REPAIRS" i Dubuc och omnejd.
FARMMASKINER AUTOMOBILDELAR
och allt vad till en välsorterad maskinaffär och "Garage" hörer.

JULKORTSAFTON
anordnar
barnlogen "Freja" i Dubuc, Sask., **den 21sta December.**
Alla som önska uppmuntra barnen med ett julkort ombedjas icke glömma dagen. Särskilt vädja vi till de svenska barnen när och fjärran att sända oss en hälsning. Alla kort besvaras. Adressera:
ALFRED EKEBERG,
R. R. No. 1, Stockholm, Sask.

HALLÅ, FLICKOR, SEN HIT!
En ung farmare önskar i och för äktenskap bekantskap med en snäll och trevlig flicka eller ung änka, hälst ifrån landet.
Svar med fotografi.
Adress: (C 32),
Canada Weekly Printing Co.,
Winnipeg.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ
HYRKUSKVERK.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 300 och 375
Bostadstelefon: Garry 2151.
BARDAL BLOCK,
843 Sherbrooke Str., Winnipeg

DR. O. P. MYERS
Chiropractor
Mrs. Litta Myers, Assistant
10 years experience. Consultation Free
155 Second Ave., S.
CALL OR WRITE.
Office Hours:
10 to 12, 2 to 6, 7.30 to 8.30.
Sundays 4 to 6 P. M.
Saskatoon, Sask.

STANDARD GARAGE
W. J. TERRY, Ägare.
Saskatoon, Saskatchewan
Stort lager av oljor, automobilringar och andra tillbehör.
Oxy-acetylen svetsning och all slags reparation utföres. Gamla automobiler köpas och säljas. 236 23rd St. E., Saskatoon, Sask.

G. H. McKAGUE and SONS
Berättigade balsamerare och begravningsentreprenörer.
Den bästa automobilstation i staden.
Om ni behöver våra tjänster telefonera 4879 — dag eller natt. Eller tillskriv oss.
236 3rd Ave., South
Saskatoon, Sask.

Edra ögon
Ett hälsosamt, rensande, uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ogon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13,
Murine Eye Remedy Co. Chicago

Skandinavisk Advokat
Olaf Conrad Boness B. A.
Barrister och Solicitor av Albertas högsta domstol.
Kontor: 111—112 Adams Bldg., mitt emot Ramsey's Store, Edmonton, Alta.

FREDA SIMONSON
Concert Pianist
and
Teacher of Pianoforter
Late pupil of Milan Sokoloff.
Studio: 522 Dominion Street,
Phone Sh. 3573.

LAND,
Undertecknad har 120 acres land, med finaste läge, god befolkning, präktig jordmån, att sälja, beläget i Scandinavia, Man., nära kyrka, postkontor och skola. Goda hus på farmen. Den som spekulerar torde meddela sig med **Gisli Freeman, Box 583, Minnedosa, Man.** (3t)

30 BUSHEL PER ACRE
av vete är genomsnittsskörden i Wadena distriktet hösten 1919.
Köp land i Wadena! Skriv till undertecknad för underrättelse. Vilt och upparbetat land.
Upplysningar lämnas beredvilligt.
Leonard Wreede
Box 51, Wadena, Sask.

Ännu är tid att hinna hem med
JULGÅVAN!
KURSEN i kronor har ALDRIG varit bättre.
Referenser:
Royal Bank of Canada,
Dominion Bank " "
P. M. DAHL S.S. AGENCY.
325 Logan Ave., Winnipeg.

JACKSON BROS.
Juvelerar- och Guldsmedsaffär.
Speciellt uppmärksammas postorders.
UR- och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747, Edmonton, Alta.

Dr. D. V. McRAE, D.D.S., L.D.S.
TANDLÄKARE
Kron- och Broarbete en specialitet
Drinkle Bldg. No. 1
Cor. 21st St. and 2nd Ave.
Saskatoon, Sask.

ÖGA, ÖRA, NÄSA O. HALS
DR. JAS. McGILLIVRAY,
öga, öra, näsa och hals specialist
(London, Berlin)
Privattelef. Ft. Rouge 1355.
402 Boyd Bldg. Telef. M. 1977

KODAK SAFETY FILM

SVERIGE-NYHETER

ALLMÄNT NYTT.

Allmänt svenskt lantbruksmöte 1921? Svenska färavelsföreningen har till bestyrelsen för 22:a allmänna svenska lantbruksmötet riktat en hemställan att förberedelser omedelbart måtte igångsättas för ett allmänt svenskt lantbruksmötes hållande år 1921.

Två provisoriska militärsjukhus. Arméns kasernbyggnadnämnd har till regeringen ingivit ritningar till provisoriska sjukhusbyggnader för Kronobergs och Södermanlands regementen invid Växjö och Strängnäs.

Ny norrländsk bank. Till finansdepartementet har av styrelseledamöterna i Aktiebolaget Sundsvalls Kreditbank och Aktiebolaget Nylands Folkbank samt ett antal andra personer i Medelpad och Ångermanland ansökan ingivits om fastställelse av bolagsordning för en ny bank. Aktiebolaget Västernorrlands Bank, samt tillstånd för denna att driva bankrörelse. Kapitalet skall vara lägst 3 miljoner och högst 6 miljoner kronor.

Svenska frivilliga till Judenitsj? Till Suomen Sosialdemokratti medelas från Narvi, att en viss kapten Lundborg begivit sig därifrån till Sverge för värvning av manskap åt Judenitsj. Han medförde 200,000 kr. som handpänning åt de värvade och skulle söka uppbringa 250 man i Sverge och lika många i Danmark samt ytterligare en del i Finland. Enligt tidningen hade kapten Lundborg varit chef för en estnisk pansarbil, men sårats vid Isborskfronten och avgått för att ansluta sig till Judenitsj.

Pravitz död för egen hand. Utrikesdepartementet har mottagit ett telegram från Sveriges Parisdelegation, vari det bl. annat heter: Intet tvivel om att självmord föreligger. Telegrammet meddelar ock att en polisrapport kommer att uppsättas om händelsen. Enligt samma telegram ha två brev anträffats hos Pravitz' lik, det ena adresserat till en hr Schelin, det andra till Pravitz' broder. Även dessa brev torde kunna ge ledning till bedömande av Pravitz' sinnesbeskaffenhet före händelsen.

Djupborrningar i Skåne. För någon tid sedan meddelades, att regeringen beviljat medel för slutlikvidering, av de djupborrningar i Skåne efter stenkol, som Sverges geologiska undersökning haft i uppdrag att utföra. Med anledning härav har chefen för Sv. G. U. meddelat nedanstående om de ifrågavarande borrningarnas förlopp. De utförda borrningarna ha närmast uppvisat, att vår stenkolsindustri även framgent är hänvisad till de koltillgångar som förekomma inom de delar av nordvästra Skåne, till vilka brytningen hittills varit förlagd. Resultatet är negativt och såsom sådant allt annat än glädjande. Men även negativa resultat kunna vara bra, eftersom de upplysa om vad man har att rätta sig efter.

Templarorden och Nationalgodtemplarorden sammanslås? Frågan om ett närmare samarbete mellan de båda nykterhetsorganisationerna Templarorden och Nationalgodtemplarorden har länge varit på tal. Vid årsmötena i år var också frågan föremål för diskussion och sättillvida uppnåddes också ett resultat att en delegation utsågs för vardera organisationen för att underhandla om de vilkor på vilka ett samarbete kunde etableras eller eventuellt en sammanslagning till en enda organisation åstadkommas. De båda delegationerna ha haft några förberedande överläggningar, men till något definitivt resultat har man ännu inte kommit.

Ödebygderna skola förses med vägar. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ifrågasätter i skrivelse till regeringen att landets alla län från och med år 1921 böra komma i åtnjutande av sådana anslag till anläggande av enklare vägar, ödebygdesvägar och utfartsvägar, som hittills beviljats endast de fyra nordligaste länen. Härför behövlig ökning i anslagsmedel beräknas till omkring tre gånger beloppen av de anslag som för innevarande år anvisats att utgå till Västernorrlands län, eller till: för enklare vägar 225,000 kr., för ödebygdesvägar 75,000 kr. och för utfartsvägar 50,000 kr. Styrelsen framhåller att behovet av billigare vägar är oavvisligt och synnerligen trängande även inom stora delar av Kopparbergs, Värmlands och Gävleborgs län, särskilt inom länens fjäll- och skogsbygder. För att underlätta kolonisationen och landets uppodlande och bebyggande samt möjliggöra ökad bosättning och fortsatt framåtskridande i dessa trakter är det nödvändigt att befolkningen förhjälpes till de enklaste, nödtorftigaste kommunikationer. Den fåtaliga och mestadels fattiga befolkningen, som under mindre gynnsamma förhållanden med försakelser och umbäranden livnär sig och söker bryta bygd ur fjäll- och skogsområdenas öde- och obygder, kan icke inom rimlig tid, om ens någonsin, själv åstadkomma behövliga vägförbindelser. Då anläggandet icke låter sig i längden uppskjutas, säger styrelsen det vara ett viktigt statsintresse, varför staten också utan dröjsmål bör träda hjälpande emellan.

Sverge förnyar ryska fördrag med Finland. Från och med slutet av nov. ha de tarktatmässiga förbindelser, i vilka de senaste årens händelser åstadkommit ett avbrott, mellan Sverge och den finska republiken återställts. Traktatförnyelsen har föregåtts av direkta underhandlingar mellan svenska och finska utrikesdepartementen, vilka avslutats för en tid sedan. Ratifikationen i Hälsingfors har emellertid lätit vänta på sig. Förnyelsen gäller inalles tretton med det fallna czardömet ingångna traktater, som tillsammans bilda en rätt aktningsvärd samling stämplat papper. Alst bland de förnyade överenskommelserna är ett fördrag av den 8 april 1812, varigenom de båda länderna ömsesidigt förbinda sig att återställa förlupna sjömän. Därnäst kommer en tarktat av den 12 januari 1821 angående utbyte av fast egendom samt några så kallade deklarationer. Deklarationens form har för övrigt flertalet av traktaterna. Den älsta, av den 27 februari 1827, gäller utförsel av egendom ur riket och därefter följa deklarationerna av den 1 juni 1870 om ersättning åt vittnen i gränsområdena, av den 17 augusti 1872 om skyldigheten att anlita lots, av den 2 oktober 1901 om skydd åt varumärken, av den 27 juni 1907 om erkännande av fartygs mätbrev och konsulardeklarationen av den 9 november 1909. Den sistnämnda innefattar, såsom framgår av rubriken, bestämmelserna om konsularväsendets ömsesidiga ordnande, medan ett annat viktigt förhållande, bestämmelsen om ömsesidig behandling av de olika sttaterna som mest gynnad nation, återfinnes i en konvention av den 27 februari 1860, som, kuriöst nog, inleder med en bestämmelse angående ömsesidigt återsändande av lösdrivare. Traktaterna utgöras vidare av notväxlingar av den 26 juni 1900 om tullfri införsel av konsulatrekvisitor och av den 13 februari och 23 augusti 1902 om kostnadsfri handräckning i brottmål. Yngst i högen är en överenskommelse om erkännande av aktiebolag av den 10 maj 1915.

STOCKHOLM.

Lidingö läringsskola för metallindustrien har öppnats och förra månaden börjat sin verksamhet.

Urmakerlarbetarestrejk i Stockholm. Strejk har utbrutit bland urmakerlarbetarna i Stockholm. Anledningen är, enligt uppgift från arbetarhåll, att mästarna nekat underhandla om nytt avtal under förklaring, att det gamla icke blivit behörigen uppsagt. Arbetarna ha även inlämnat förslag till nytt avtal, vari begäres de nuvarande lönernas höjning med 25 kr. pr vecka.

En svår olyckshändelse inträffade den 16 nov. i bokförläggare Erik Åkerlunds villa vid Stocksund. En i huset anställd tjänarinna, 22-åriga Stina Johansson, uppehöll sig vid tiden i fråga i en kökstrappa i villan. Av någon anledning råkade hon ramla över räcket och störta ned för en ett par meter hög avsats, varvid hon ådrog sig svåra skador i huvudet. Flickan infördes senare på dagen till Serafirmalasarettet, där det befanns att hon spräckt huvudskålen. Enligt vad som på kvällen meddelades vid förfrågan på sjukhuset, befann sig då den skadade något bättre och var stundtals vid sans, varför man ansåg det icke alldeles uteslutet att hon skall kunna räddas till livet.

Hysterisk kvinna begår självmordsförsök. En 18-årig diskerska vid Livgardets till häst marketenteri begick härom aftonen självmordsförsök genom att kasta sig ut genom ett fönster från marketenteriets tredje våning. I fallet mot den stenlagda kaserngården bröt hon vänstra armen och klagade dessutom över svåra smärtor i ryggen, men någon fara för livet anser jourhavande läkaren på Sabbatsbergs sjukhus dit hon med ambulansvagn transporterades, icke föreligga. Flickan har under en längre tid uttalat leda vid livet och yppat avsikt att beröva sig livet. Under senare tiden har hon starkt lidit av hysteriska anfall och intogs för denna sjukdom på söndagsnatten på Sabbatsberg. Av okänd anledning utskrevs hon därifrån redan ett par timmar senare, sedan hon fått en morfininsprutning. Vid återkomsten till marketenteriet föreföll hon fullt normal, fastän mycket svag, varför hon måste intaga sängen. Under kramraternas bortovaro gick hon upp och störtade sig handlöst ned från fönstret. Flickan är bördig från Värmland.

Sextontusen Anderssöner i Stockholm. De hederliga namnen Andersson, Johansson, Karlsson och Pettersson ha genom sin allmänhet blivit nära nog otjänliga som namn. Det kan sägas på allvar att Karlsson inte är något namn, utan en benämning. Att Anderssönerna äro många vet man, men hur många har man aldrig fått riktigt reda på. Nu har emellertid en ung dam tagit sig för att för Stockholms vidkommande räkna dessa Anderssons ättlingar, visserligen inte talrika som sanden i havet, men vida fler än stjärnorna på himlen. Av Stockholms något över hundratusen män över aderton år finns det 8,344 herrar Andersson, Anderson, Anderzon och Andersohn, vartill kommer en och annan Sonander. Materialet för uträkningen är rotemansregistret och räknade äro endast de som äro skyldiga att inlämna egen mantalsförteckning, det vill säga män över aderton år. För kvinnornas del utgöres materialet av ogifta, änkor och frånskilda över aderton år. Dessa torde i Stockholm uppgå till omkring åttiotusen. Av dem lyda 7,689 benämningen fru eller fröken Andersson. Man kommer alltså till det nedsläende resultatet att nära nog var tionde person är en Andersson. Andersson förekommer som bekant tätt uppblandad med Johansson och Karlsson. Herr Karlsson förekommer i 6,484 exemplar, Johansson i 6,428. Den kvinnliga upplagan är säkert lika talrik. Enbart ogifta Johansson, änkor och frånskilda inräknade, uppgår till 5,598 och ogifta Karlsson till 5,660 Hand i hand i nästa storleksklass komma Pettersson och Eriksson, 4,506 herrar av det förra slaget och 4,271 av det senare. Damerna utgöra enligt ovannämda beräkningsgrunder 4,131 Pettersson och 3,520 Eriksson. Statistiken stannar emellertid inte endast vid dessa fem. Den sträcker sig till alla de tretton vanligaste efternamnen på -son. Herrskapen Nilsson Larsson, Olsson, Svensson och Gustafsson bilda fem ungefär jämnstarka grupper. Den talrika familjen Nilsson räknar 2,744 män och 2,507 kvinnor, Larsson 2,566 och 2,451, Olsson 2,435 och 2,325. Herr Svensson förekommer i en upplaga av 2,330 onumrerade exemplar och av fröken Svensson finnas 2,201 dubbletter. Herr Gustafsson har 2,196 att kalla sin namne och kvinnliga Gustafsson 1,893. En liten exklusiv grupp bilda herrarna Hansson, 526 man stark och med 486 kvinnor. Detta blir i allt 46,061 herrar och 41,696 damer som bära något av dessa de tretton vanligaste namnen på son- i Stockholm. Det är tillhopa 87,757 personer utom fruar med män i livet och utom barn under aderton år.

GÖTEBORG.

Ett lik, nästan oigenkännligt, hittades den 18 nov. i närheten av Hertas flak. Flera ting tyda på, att det är efter en svensk sjöman eller fiskare. Möjligen har liket kommit upp från ett av vraken efter de senaste minsprängningarne.

Dödsfall. Nestorn bland Sveriges publicister medarbetaren i Göteborgs-Posten, Dr Axel Stål, avled den 18 november. Han var född 1841 i Norrköping och efterlämnar åldrig maka.

Direktör Grönkvist har hos styrelsen för aktiebolaget Svenska kullagerfabriken anhållit om entledigande vid årets slut från sin befattning som vice verkställande direktör i bolaget för att ägna sig åt några av honom gjorda uppfinningar, liggande utanför kullagerteknikens område.

Göteborgs flygstationsfråga provisoriskt ordnad. Enligt Ny Tid. har överenskommelse träffats mellan drätselkammaren i Göteborg och Svenska luftrafikbolaget om upplåtande av lämplig plats, dels för flyghamn och dels för flygfält. Enligt denna arrenderar bolaget tillsvidare ett område vid Askimsfjorden samt ett å Tingstadsvassen. Det förra skall användas till hydroaeroplan och det senare för landflygmaskiner. Denna lösning av flygstationsfrågan är emellertid endast provisorisk.

De svenska sjoassuradörerna planera ingen höjning av premierna. Med anledning av meddelandet att de norska, danska och svenska sjöassuradörerna planera en höjning av premierna på grund av minfaran har Göteborgs Dagblad tillfrågat några av de mera framstående sjöförsäkringsmännen i Göteborg. Dessa hade ingen kännedom om den planerade premieförhöjningen. Man ansåg dock sannolikt att man i Danmark och Norge vore betänkt på en förhöjning, då dessa länder ligga betydligt efter Sverige i fråga om premiesatser. Konkurrensen från England skulle nog hålla tillbaka förhöjningsplanerna i det längsta. Emellertid äro de senaste minsprängningarna ägnade att väcka vissa betänkligheter. Skulle flera sådana olyckor inträffa måste man nog ta en förhöjning under allvarligt övervägande.

Järnvägsmännen vid de enskilda järnvägarna i Göteborg, tillhörande dels lokmannaförbundet och dels järnvägsmannaförbundet, ha haft gemensamt sammanträde, varvid beslöts att till riksdag och regering uttala ett beklagande av riksdagens beslut att ställa järnvägsmännen utanför lagen om normal arbetsdag. I uttalandet säges att med den krävande och enerverande tjänst, såväl söcken- som helgdagar, och under den fara för liv och lem som nämnda personal arbetar är det en orättvisa att ställa dem utanför lagen. Mötet krävde därför att respektive förbundsstyrelser utan förhalning söka genomdriva att normalarbetsdagen införes vid de enskilda järnvägarna. Mötet förklarade sig berett att med alla medel söka föra detta fram till seger.

1,000 kr.-process om en 34 kr.-spegel. Ett kuriöst mål förekom vid senaste tinget i Varekil mellan en göteborgare och en nämndeman på Orust. Vid en auktion i Brastad sommaren 1918 såldes bland annat en större spegel, för vilken Orustbon bjöd 34 kr. Detta bud upprepades och klubbfästes av auktionsförrättaren. I samma veva bjöd emellertid göteborgaren 35 kr., men huruvida det skedde före eller efter klubbslaget därom äro meningarna delade. Auktionsförrättaren upptog emellertid icke göteborgarens bud och en stunds ordväxling uppstod i auktionsrummet, varvid en del av de närvarande förklarade att spegeln tillhörde göteborgaren, som bjudit mest, medan andra voro av annan mening. Vid tinget i augusti uppgingo vittneslönerna till 350 kr., och vid sista tinget hade sex vittnen inkallats, vilka begärde inalles över 500 kr. Dessutom ha advokater anlitats å ömse sidor och kostnaderna i målet överstiga nu 1,000 kr. En del av vittnena ta på sin ed att göteborgarens bud avgivits i god tid, innan klubbslaget föll, medan ändra beediga att budet först som något efter eller på sin höjd samtidigt med klubbslaget. Det skall bli intressant att se vem spegeln tillfaller vid nästa ting, då utslag faller. Att det hela blir en dyrbar historia även för den vinnande kan redan nu förutsägas.

KALMAR. Vid kyrkoherdeval den 16 nov. i Repplinge och Högrums pastorat erhöll domkyrkosyssloman Th. Lindström, Växjö, högsta röstetalet.

KUNGSBACKA. En stationskarl, Reinhold Andersson, blev 17 nov. överkörd och dödad då han skulle hoppa av tåget vid Fjärås. Han var omkring 50 år gammal och efterlämnar hustru och fem barn.

LINKÖPING. Östergötlands poststationsföreståndare ha haft sammanträde i Linköping under ordföranderskap av ordföranden i Svenska poststationsföreståndar- föreningen, fröken H. Grevillius i Borensberg, för överläggning i lönefrågan m. m. Sedan ordföranden redogjort för vad som åtgjorts för att bereda poststationsföreståndarna bättre och efter deras arbete mera lämpade avlöningsförmåner, uppstod en längre diskussion, varunder påvisades hur underbetalt poststationsföreståndarens arbete för närvarande är och framhölls det oegentliga i att betrakta detta arbete som en bisyssla på de synnerligen talrika poststationer där föreståndaren ägnar hela sin tid däråt och ofta även avlönar biträde, vartill kommer att varje poststationsföreståndare måste hålla postverket lokal och bekosta dennas uppvärmning, städning o. s. v. Man betraktade det vidare som synnerligen orättvist att poststationsföreståndarna tillerkänts ett dyrtidstillägg av endast 50 procent, medan övriga statstjänare för närvarande åtnjuta 141 procent i dyrtidstillägg. Mötet uttalade sig för framförande på nytt av de krav som fastställts i hrr C. E. Anderssons och A. Mossbergs motion i årets riksdag rörande poststationsföreståndarnas avlöningsförmåner.

LUDVIKA. En stor socialiseringskonferens hölls 16 nov. i Ludvika. Ett 70-tal ombud för 35 organisationer från skilda delar av Bergslagen med 6,000 medlemmar hade infunnit sig. Inledningsanföranden höllos av Aboförbundets sekreterare, hr O. Delkvist, om Abofrågan, av gruvarbetarförbundets förtroendeman N. P. Hansson om Gruvindustrien och av metallarbetare O. Westerlund, Västerås, om Järnbruks- industrien. Konferensen antog två uttalanden, det ena inte bärande ett krav på staten att omedelbart vidtaga kraftiga och målmedvetna åtgärder för att alla kronans donationer i form av rekognitionsskogar under bruk, skattköpta hemman och alla allmänningar, som av kronan upplåtits, samt numera nedlagda bruk måtte indragas till samhället genom en grundlig rekuktion samt att de fördrivna åborna och lägenhetstagarna i samband därmed beredes upprättelse. Beträffande industrien antogs en resolution vari Sverges fackliga och politiskt organiserade arbetare uppfordras att upptaga socialiseringsfrågan till ingående behandling. Konferensen uttalar sig emot de försök till förfuskning av denna fråga som göras från borgerligt håll och varnar för det rådssystem som regeringen upptagit under namn av industriell demokrati, vilket faktiskt skulle innebära ett förlamande av de fackliga kamporganisationerna. Så länge den finansiella och tekniska ledningen av industriföretagen är helt i företagarnas händer, äro fackföreningarna det naturliga organet för arbetarnas medinflytande. Konferensen uttalar sin förväntan att den fackliga och politiska arbetarrörelsen inriktar sig med all kraft på näringslivets socialisering genom reduktion av de stora naturrikedomarna och expropriation av i första hand bankerna och storindustrien samt för de socialiserande företagens ledning genom produktionsråd, i vilka såväl arbetare och anställda som representanter för samhället insättas. Ett bestämt krav måste ställas på de politiska förtroendemän som arbeta till arbetarnas stöd, att arbeta för socialisering efter ovan angivna grunder.

LULEÅ. För uppförande av ett 40-tal sjukstationer på platser i Norrbotten, som äro vanlottade i sjukvårdshänseende, begär distriktsstyrelsen hos överstyrelsen för Röda korset ett anslag å 75,000 kronor.

MALMÖ. Den största amerikanska post som någonsin på en gång anlänt till Sverige har i medio av november ingått till Malmö centralpostkontor och omfattar icke mindre än 1,800 säckar paketpost samt ett hundratal säckar brev och värdepost. Dessutom ingingo icke mindre än 5,000 postanvisningar till alla delar av Sverge. Den väldiga paketposten utgör till stor del julgåvor från svenskamerikaner till hemmavarande anhöriga. De senaste årens träkiga erfarenheter beträffande julposten från Amerika, vilken har kommit hem en a två månader försenad, synes ha medverkat till att jupaketen i år blivit avsända i ovanligt god tid. Största delen av den nu hemkomna Amerikaposten skall förtullas på Malmö centralpostkontors utrikes postexpedition. Endast de försändelser som äro adresserade till orter där tullkammare finns tulibehandlas vid framkomsten.

MARIESTAD. Ny Förstakammarledamot. Till ledamot i Första kammaren efter lantbrukare Carl Berglund, som avsagt sig uppdraget, har vid sammanräkning inför länstyrelsen i Mariestad utsetts lantbrukaren Ernst Svensson. Eskhult. Habe.

SKARA. Dödsfall. Natten till 19 nov. avled efter en häftig förkylning ledamoten av riksdagens Andra kammare redaktör Oscar Fredrik Bogren, i en ålder av 68 år. I riksdagen representerade han Skaraborgs län.

SUNDSVALL. Stadsfullmäktige ha vid sammanträde beslutat att nöjesskatten skall tas till hjälp vid strävandena att söka nedbringa de höga utskylderna här och följaktligen uppföras å inkomstsidan i stadens budget.

TRELLEBORG. Målet om juvelsmugglingen per flygmaskin vid Östra Torp behandlades 17 nov. på nytt vid Trelleborgs rådhusrätt, varvid advokaten E. Lidforss från Stockholm företrädde d:r Stockhausen och grevinnan Solms Wildenfels. Sedan en del förtydliganden gjorts till föregående protokoll, framlade åklagaren ett brev från svenska minnistern i Berlin. Han förklarade att vid ett samtal han haft med grevinnan Wildenfels angående införande till Sverge av juveler och spetsar berördes icke frågan huruvida något hinder mötte härför. Han hade icke heller lämnat någon uppgift om huruvida varorna voro tullfria. Kammarskrivare Melander i Trelleborg ansåg att beslaget gjorts av polisman Krieger och amanuensen Ilien. Kammarskrivare Melander förklarade att de båda tyskarna vid förhöret för tullpersonalen i Trelleborg hade blivit ytterst artigt och vänligt bemötta och bestred de motsatta uppgifterna. Åklagaren ansåg att tyskarna genom att fly och undvika befolkningen samt genom att försöka dölja sanningen för tulltjänstemännen gåvo anledning till berättigade misstankar att smuggling förelåg. De övriga vittnena blevo förhörda om huru främlingarna legat gömda för att passa på flygmaskinen och att de försökt undkomma på ett sätt som liknade flykt. En del av vittnena förklarade att platsen där främlingarna befunno sig var den enda på långt håll som var lämplig att gömma sig på. Advokaten Lidforss invände att de uppsökt denna plats för den hårda blåstens skull. Sedan följde en strid mellan angivarna om vem som hade största rätt till ersättning. Tullvakten Lund var den som först observerat maskinen. Han såg genom kikare hur ett paket nedkastades och gjorde Ilien uppmärksam på detta. Ilien ville icke bekräfta detta, utan svarade undvikande. Även polisman Krieger gjorde anspråk på andel i beslaget. Målet uppsköts till 5 januari.

UPPSALA. Mystisk förgiftningshistoria. Från Uppsala telegraferas den 31 okt.: I dag vid 8-tiden då professor A. Westberg kom till patolo-

(Forts. å sid. 2.)

Förblindande Huvudvärk!

Långa timmar nervspänning, ständig oro, begränsad atmosfer —

Ni kan ej uthärda det — Ni behöver vila.

Och medan Ni vilar, låt Chamberlain's Tablets, milda säkra, Toniskt laxativ, ruska upp levern, milt ränsa magen och åstadkomma en naturlig och hälsosam verksamhet hos tarmarne.

Tag en i kväll — och medan Ni sover och vilar, vinner Ni tillbaka välbehövlig styrka och nervenärgi.

Enkelt nog, är det inte? Försumma det icke — Huvudvärk är naturens varning.

Begär hos Er apotekare Chamberlain's Tablets, 25c, eller få dem genom posten från F. DOJACEK, 850 Main Street, Winnipeg, Man.

CROUP

"Jag tror icke det finns en mera ängslig tid för föräldrar, än den, då deras barn ha croup. Såvida de icke äro förberedda med Chamberlains Croup Remedy, måste de vänta på doktorn och lyssna till den kvävande, metalliska hostan samt åskåda, huru deras lille kippar efter andan!

Ni känner till, att den stora faran av Croup är bildandet av falsk slemhinna i struphuvudet, och intill dess att denna drives bort kan ej lindring erhållas och den spasomadiska kvävningen fortfar. Giv Chamberlains Cough Remedy i tätt på varandra följande doser. Det lossar denna slemhinna och kommer barnet att avlägsna den genom att spy.

Chamberlain's Cough Remedy

är ett absolut säkert och visst medel mot Croup, och om det gives så snart barnet blir hest, eller t. o. m. sedan den croupiga hostan uppträtt hindrar det anfallet. Till salu hos

F. DOJACEK, 850 Main Street, Winnipeg, Man.

Prenumerera i god tid på IDOG och ni erhåller dess stora, vackra

JULNUMMER;

som utkommer just dagarna före jul.

I detta nummer kommer du att finna just vad du vill ha till julläsning. Rikt illustrerad. Prenumerera och läs

"DE TRE FIOLERNA,"

en originalberättelse för både gamla och unga, samt

"GAMLA SVERIGES JUL,"

en skildring om hurur julen firats i olika landskap i Sverige i forna dagar, seder och upptåg och sägner om julen.

Du kan icke undvara detta nummer. Prenumerera därför genast! Fortfarande 75 cents pr år.

IDOGS EXPEDITION

72 BOYLE STREET, WINNIPEG, MAN.

ER GAMLALANDSRESA

JULEN är nära, och Ni har utan tvivel bestämt Er för att besöka Edra släktingar i det gamla landet. **THE CANADIAN NATIONAL RAILWAYS** har ett dagligt tåg till de hamnar, som göra förbindelse med ångaren, fråga Er Agent, yrka därpå, och Er resa skall bli full av glädje. **THE DOMINION TICKET & FINANCIAL CORPORATION, Ltd.** Bankers och biljettagenter vilja förtälja Er mera därom. Besök eller skriv till 676 Main St. Winnipeg, Man.

JEFFREY

ICKE I MORGON eller NÄSTA VECKA UTAN I DAG.

"Vad du kan göra i dag, uppskjut icke till i morgon", är en allmän och accepterad maxim i affärsvärlden, och de som icke göra det, lämnas snart efter i kapplöpningen.

Tiden att vårda edra tänder är nu, icke senare. Varje dags försummelse gör det värre. Anfrätning på tänder stannar icke, förrän den stoppas av tandläkare. Och en anfrätt tand sprider sjukan till andra delar av kroppen.

BESÖK MIG GENAST.

DR. C. C. JEFFREY

"Den omsorgsfulle tandläkaren"

Hörnet Logan Ave. och Main Street.

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKAREANSTALTEN,

N. ROSENBERG CO.,

Dr. T. W. DEACHMAN, Med. Sup't.

BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG

Privata och nervösa sjukdomar,

förorsakade af ungdoms-dårskaper, onaturliga vanor, med alla deras förfärliga följder, såsom förslappning, förlust af lifskraft, opasslighet för affärslifvet, njur- och blås sjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.

"LIFVETS HEMLIGHETER"

en af oss utgifven bok på 48 sidor, omhandlande lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Sändes fritt i försegladt omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St., Rooms 209-210. Chicago, Ill.

VI BETALA GODA LÖNER

till män och kvinnor, under det de lära sig barberaryrket. Blott några få veckor fordras för att lära sig; goda platser vänta med $25 upp till $50 per vecka efter det Ni lärt, eller ock skola vi starta Er i Er egen affär. Hundratals svenska män ha lärt barberaryrket i våra colleges och ha nu sina egna barberstugor och poolrum. Arbeta inte hårt hela Ert liv, lär barberaryrket och starta i Er egen affär.

Besök eller skriv efter fri katalog.

HEMPHILL TRADE SCHOOL LIMITED

Huvudkontor: 626 Main St., Winnipeg.

(Näst intill Starland teater).

Barberarcollege: 220 Pacific Avenue, Winnipeg.

Brancher i Regina, Saskatoon, Edmonton och Calgary.

Glöm icke den kontanta julgåvan till släktingar och vänner i Sverige.

Högsta antal KRONOR för dollars GIVAS. Mycket fördelaktig kursnotering gäller NU. Full garanti och snabb expedition.

Referenser: Dominion Bank och Royal Bank

Älsta skandinaviska ångbåtsagentur i Canada.

Skriv till

P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY,

325 Logan Ave., - - - Winnipeg, Man.

Gynna våra annonsörer

Världens Bästa Tuggtobak

COPENHAGEN

Den rikaste lukt.

Tuggtobaken som varar längst.

HOS ALLA HANDLARE.

BANKIRENS TESTAMENTE

Av A. M. BARBOUR

(Forts. fr. föreg. n:r.)

"Det här ser ganska gåtlikt ut", började coronern ånyo, efter det han utfrågat den ifrågavarande betjänten och sedan låtit honom gå. "Hittills ha vi inte erfarit någonting, som kastar ljus över saken, men jag hoppas på Merrick. Om någon skall kunna lyfta på denna hemlighetsfulla slöja, så är det han".

"Jaså, den där lille mr. Merrick?" frågade Thornton överraskad. "Är han detektiv? Han ser inte vidare märkvärdig ut. För oerfaret folk ha vi inte användning".

"Det är inte heller förhållandet. Jag känner mr. Merrick sedan många år som en av våra skickligaste och pålitligaste detektiver", svarade Whitney.

"Mina herrar", inföll nu Ralph, "innan vi företaga oss något vidare, anser jag det lämpligast, att vi övertyga oss om stöld ägt rum eller ej".

"Alldeles riktigt", instämde mr Whitney, "och därför föreslår jag att vi undersöka kassaskåpet, om det skulle visa några tecken på att ha blivit öppnat med våld utan kännedom om dess mekanik, eller om det kunnat öppnas på annat sätt".

"Ja — och jag tror det är nödvändigt att vi undersöka mycket noga", hördes plötsligt detektivens lugna stämma — han hade obemärkt åter inkommit i rummet — "ty jag har anledning tro, att den person, som vi söka, är tämligen förtrogen med förhållandena här i rummen".

Allas ögon riktades förväntningsfullt på den lille mannen, men uttrycket i hans stenhårda ansikte sade var och en genast, att han inte var villig att ingå på närmare förklaringar. Ingen frågade honom heller.

Samtliga de närvarande togo plats framför kassaskåpet, som sekreteraren öppnade med ett par raska handgrepp. Vid första anblicken tycktes allt befinna sig i den bästa ordning, intet syntes blivit berört av obehöriga händer. Men då mr Whitney det oaktat företog sig en närmare undersökning, gjorde han snart en upptäckt, som kom honom att studsa. Hans öga hade lagt märke till, att locket på ett för honom välbekant skrin, icke var låst utan endast löst pålagt. Han lyfte på det, och då han endast upptäckte några värdelösa papper, började han under synbar bestörtning söka vidare i kassaskåpet. Slutligen vände han sig om blek av förskräckelse.

"Vad nu? Är inte allt som det skall vara?" frågade Ralph med ett uttryck av spänning i blicken. "Fattas det något?"

"Ja, och därtill ganska mycket!" utropade Whitney ytterst upprörd. "Här i detta pänningskrin" — han tog fram det ur kassaskåpet —"finns bara kvar en checkbok, ett häfte växelblanketter och en hop brev, som blott hade intresse för m. Mainwaing. Men pängarna fattas!"

"Fanns det mycket inne?"

"Ja, till och med en ganska betydlig summa". Mr. Mainwaring lade in den i min närvaro, då vi sista gången kommo hit tillsammans från staden. "Dessutom", tillade mr. Whitney långsamt och med eftertryck, "dessutom fanns här i skåpet även skrinet med de gamla familjejuvelerna, men även detta fattas".

"Vad! Familjejuvelerna?" utropade de båda släktingarna samtidigt, och Ralph fortfor med av vrede rodnande ansikte: "Hade han sådana dyrbarheter förvarade här hemma? Omöjligt! Det kan man ju inte tänka sig! De representerade ju i och för sig en stor förmögenhet!"

"En sådan oförsiktighet hade jag då minst trott Hugh i stånd till", inföll Thornton.

"Oförsiktighet, säger du", utbröt Ralph häftigt. "Jag kallar det en till vanvett gränsande dumhet, ja, rent av en förbrytelse mot familjen! Har man väl kunnat tänka sig något sådant! Nå, nu måtte det väl vara klart, att här är fråga om ett rånmord, eller vidhåller ni ännu er mening, mr Whitney?"

Juristen ryckte på xlarna. "Stöld föreligger, det måste jag ju medge, men" — tillade han hövligt men bestämt — "min förra åsikt står dock oförändrad. Jag anser nämligen stölden endast som en biomständighet vid mordet; min övertygelse är ,att det föreligger någon annan bevekelsegrund".

"Herr sekreterare", vände sig Ralph till Skott, "var det någon mer än ni som kände till kassaskåpets mekanik?"

"Inte, så vitt jag vet", svarade den unge mannen okonstlat, ehuru han kände allas ögon riktade på sig. Även detektiven tycktes iakttaga honom.

Ralph var ursinnig över förlusten av juvelerna, och även de övriga syntes så gripna av upptäckten att — åtminstone för ögonblicket — tanken på att ett mord blivit begånget alldeles var trängd i bakgrunden.

"De måste skaffas till rätta till varje pris", sade Ralph till detektiven. "Det finns ädelstenar i samlingen, som sakna motstycke; de hade ett värde som motsvarar en förmögenhet och hade gått i arv genom flere generationer."

Man sökte på en del andra ställen, men utan resultat. Slutligen kom man överens om att uppskjuta vidare åtgärder till den rättsliga undersökning som skulle äga rum klockan tre eftermiddagen. Man stod just i begrepp att lämna rummet, då mr. Whitney sade:

"Ett ögonblick, mina herrar. Jag kommer just nu att tänka på att det kan finnas en nyckel i avseende på bevekelsegrunden till mordet. Vi ha glömt att se efter om testamentet finnes kvar. Mr. Scott, vill ni vara så god och öppna skrivbordet ännu en gång och ta fram testamentet."

Ralph studsade. "Testamentet? Ja, minsann — men ni tror väl inte....."

"Jo, jag tror nog", sade juristen med ett egendomligt leende, "jag tror nog att det är säkrast i vårt förvar".

"Det har ni sannerligen rätt i", anmärkte Thornton. "Det förvånar mig, Ralph, att du inte tänkt på det."

Under tiden hade Scott öppnat skrivbordet. Redan vid första ögonkastet kunde man övertyga sig om att dokumentet icke låg på den plats där det senast blivit sett. Whitney började genomsöka alla möjliga fack och lådor. Men då han till sist insåg det lönlösa i vidare sökande, vände han sig till de övriga herrarna, som stodo där i spänd väntan:

"Det är ju förfärligt det här! Jag kan inte finna testamentet; det är försvunnet!" På dessa ord följde en nästan hemsk tystnad. Det var mr Whitney som bröt den, i det han med en viss ton av tillfredsställelse yttrade:

"Det var just vad jag trodde!"

6. Undersökningen.

Folkmassan, som på morgonen samlats utanför huset, tillväxte under dagens lopp allt mer och mer. Allt vad som tilldrog sig därinne spred sig på ett eller annat sätt dit ut. Familjejuvelernas försvinnande — ryktet om deras fabelaktiga värde — testamentet som dagen förut satts upp och undertecknats — dess försvinnande samtidigt med testators hemlighetsfulla död — allt detta hade ytterligare spänt intresset för det ogenomträngligt mystiska, som sedan många år omgivit miljonärens palats.

Då den för förhöret med husets invånare utsatta timmen närmade sig, hade hopen växt till en människomassa, som formligen böljade fram över gården och långt inåt parken.

Kort efter 2.45-tågets ankomst körde det Mainwaringska ekipaget allén uppför, på något avstånd följt av två andra vagnar. Då det förstnämnda höll vid huvudportalen, steg mr Whitney ut och med honom en äldre herre med ståtligt yttre. Med dem följde två polistjänstemän, vilka genast började hålla folket på avstånd, under det att mr Whitney och hans följeslagare skyndsamt trädde in och av en betjänt ledsagades till biblioteket.

Här träffade de detektiven, som enligt önskan stannat ensam kvar där. Efter ett kort samtal med honom bad mr. Whitney om ursäkt för ett ögonblick och gick med detektiven in i tornrummet.

"Nå, hur har det lyckats? Har ni funnit något spår?" frågade Whitney ivrigt.

Detektiven log illmarigt. "Den sluge räven gick inte i fällan, men jag har gjort ett par fynd, som framdeles skola visa sig av värde. — Vad säger ni om det här?"

Han drog upp en liten anteckningsbok och tog fram ur den flere bitar bränt papper, som, trots det att de voro starkt brynta, dock läto hela ord eller delar av sådana framskymta.

Whitney bredde ut de olika bitarna på skrivbordet och lät sina blickar med spänd uppmärksamhet överfara dem. Plötsligt såg han upp och utropade:

"— Det..... det är delar av testamentet! Här..... står ju datum, den sjunde dagen i juli månad, året ett tusen niohund' — och här står 'nor Hughton La Grange, och här nere 'livränta till ett belopp av'. På den här lappen står det ju tydligt: 'Vad mina egendomar och min förmögenhet i övrigt beträffar —.' Vet ni vad, Merrick, det här är ett ytterst betydelsefullt fynd! Var har ni fått tag i det här?"

"Där!" svarade den lille mannen kort och pekade på en av kassaskåpet och en eldskärm dold kamin.

"Besynnerligt!" framstötte juristen. "Den där har jag aldrig lagt märke till förr, hur ofta jag än varit här".

"Även jag förbisåg den till en början, och jag sökte därför först i biblioteket. Jag märkte den här kaminen först när jag kom att flytta på eldskärmen. Tydligen begagnades kaminen endast sällan, och gärningsmannen trodde nog att hans tilltag här bäst skulle skyddas för upptäckt."

"Men en sådan lättsinnig fuskare i yrket, som kan låta resterna ligga kvar på det sättet", anmärkte Whitney. "För min del trodde jag, att man vid ett sådant tillfälle stannade kvar, tills man övertygat sig om att allt blivit förtärt av elden."

"Sannolikt har mannen blivit störd", svarade detektiven torrt. "Så måste nog ha varit förhållandet, ty eljest — det må nu vara en 'han' eller 'hon' — skulle det varit en ovanligt enfaldig människa."

"Det tror jag med. — Men klockan är över tre; vi måste skynda oss. Har ni eljest upptäckt något?"

"Ingenting av särskild vikt. Jag har bara kommit till den övertygelsen, att mordet inte begåtts här i rummet utan i biblioteket."

"I biblioteket? Varför tror ni det?"

"Jag inte bara tror det; det är ett faktum, som jag redan i morse var på det klara med. Men nämn inte det än så länge. Om ni så tycker, gå vi nu."

Under tiden hade coronern och rättskommissionens ledamöter ankommit. En betjänt hade mottagit herrarna och fört dem till ett särskilt rum en trappa upp, dit under tiden den mördades lik blivit fört. Här besiktigade rättskommissionen med ledning av coronerns förklaringar såret, dess plats och karaktär; sedan gjorde de ett kort besök i tornrummet och begåvo sig en trappa ned, där den beledsagande tjänaren förde dem in i en stor sal.

Coronern tog plats i en länstol vid ändan av ett långt bord, och rättskommissionen tog plats till vänster om honom. Stolärna vid bordets andra långsida voro avsedda för de mera betydande tidningarnas referenter. De andra, mindre gynnade av dessa herrar trängdes i dörrarna och i de öppna fönstren.

I ett bredvidliggande rum, vars dörrar stodo uppslagna, hade husets tjänstefolk samlat sig, den kvinnliga delen med bleka, uppskrämda ansikten, tätt intill breda dörren, den manliga något längre bort. I en fönstersmyg, till hälften dold av ett tungt draperi, så att han obemärkt kunde överblicka salen, stod detektiven.

Då allt var ordnat för förhandlingarna, inträdde mr. Whitney tillsammans med den herre, som kommit med honom från staden, och efter dem följde Ralph Mainwaring ~~med son.~~ Då den unge mannen inträdde uppstod genast en viss rörelse bland referenterna; deras pennor flögo med fart över papperet, det gällde att raskt skizzera hans utseende. Ungé Hughs ansikte var fullkomligt lika oberört och likgiltigt som faderns, men mera dystert och trött.

Efter dem följde vid mr. Thorntons arm mrs. Mainwaring med dotter. Miss Isabellas kalla grå ögon blickade med ett uttryck av stolt ringaktning ut över de närvarande. Sist i ordningen kom mrs Hogarth med sina båda skyddslingar Edith Thornton ochLizzy Carleton. I den sistnämndas ansikte avspeglade sig ett livligt intresse för den ovanliga anblick som här tedde sig för hennes syn.

Ytterligare tillkommo Harry Scott och mrs Lagrange med hennes son. Då sekreteraren inträdde i det nästan överfyllda rummet, syntes han ett ögonblick tveka i dörren, liksom oviss om, var han skulle taga plats. Men miss Carleton, som satt i närheten av dörren, hjälpte honom ur hans förlägenhet, i det hon med en gest inbjöd honom att taga plats i en tom stol vid hennes sida. Just då han med en elegant bugning efterkom denna inbjudning, trycktes ett hopviket papper i hans hand; ingen mer än detektiven hade lagt märke därtill. Han såg sig hastigt om och fick se mrs La Grange, som följd av sin son och med sin vanliga stolta hållning skred förbi referenterna. Hon låtsade icke se den stol, som mr Whitney sköt fram åt henne, utan höll sig på avstånd från släktmedlemmarna och satte sig på en stol, där hon kunde ha tjänstfolket under sina ögon.

Ett ögonblicks tystnad inträdde. Coronern ropade nu upp första vittnet, Georg Hardy. Ur tjänstfolkets led framträdde till bordet en ung man med öppet ansikte och blygsam till sitt sätt. Coronern riktade först till honom de vanliga frågorna och fortfor därpå:

"Hur länge har ni varit i mr Mainwarings tjänst?"

"Nära fyra år."

"Ni har under denna tid haft plats som kammartjänare?"

"Ja, så är det."

"I dag på morgonen fann ni er herre död. Vid vilken tid var det?"

"Strax före sju."

"Berätta närmare, hur det gick till."

"Jag hade som vanligt gått till badrummet för att göra i ordning mr. Mainwarings bad, och då det var färdigt, knackade jag på hans dörr för att väcka honom, men jag fick icke något svar. Jag knackade flere gånger, men då jag inte hörde något ljud därinifrån öppnade jag dörren och trädde in. Ingen syntes till, och bädden var orörd. Utan att göra mig reda för vad som kunde ha hänt, gick jag in i rökrummet och vidare till biblioteket. Därifrån tittade jag in i tornrummet och fick se min husbonde ligga på golvet. Till en början trodde jag, att han var sjuk och skyndade fram till honom, men jag insåg genast, att han var död, och jag såg också revolvern bredvid honom."

"Vad gjorde ni då?"

"Ett ögonblick stod jag där lamslagen av skräck, därpå skyndade jag bort för att tillkalla hjälp."

"För vem omtalade ni först, vad ni fått se?"

"Jag ämnade mig till mr. Whitney, men på vägen dit mötte jag mr Ralph Mainwarings kammartjänare, Wilson, och för honom omtalade jag olyckan; så skyndade jag vidare till mr Whitney och berättade för honom, att herrn skjutit sig."

"Varför trodde ni, att mr. Mainwaring skjutit sig? Var det bara revolvern som föranledde det antagandet, eller hade ni någon annan orsak att tro det?"

"Nej, det var endast revolvern, som ledde mig på den tanken."

"Nå, se nu noga på den här revolvern. Känner ni säkert igen, om den tillhörde mr Mainwaring?"

Betjänten tog vapnet i hand och betraktade det. Därpå sade han med bestämdhet: "Jaha, det är mr Mainwarings revolver. Jag har ofta gjort den ren och känner varje skråma på den."

"Gott. Vad gjorde ni sedan ni underrättat mr Whitney?"

"Mr. Whitney skickade mig till mr. Ralph Mainwaring, och under vägen träffade jag återigen Wilson, som sade, att han kom från sin herre och mr. Thornton och nu ämnade sig till unge mr Mainwaring. Jag skyndade då ned och mötte portvakten i hallen. Han ville gärna se herrn, och bad mig, att jag skulle följa honom. Det gjorde jag och stannade sedan i tornrummet, till dess mr Whitney kom."

"När såg ni mr. Mainwaring senast i går?"

"Kort efter dinnern; det kunde ha varit mellan sju och åtta."

"Var var det?"

"I stora hallen. Han hade kallat på mig för att säga mig, att han inte mer behövde mig för dagen, utan att jag kunde vara ledig för kvällen, sedan jag stängt över allt."

"Hörde det till era åligganden att stänga dörrarna för natten?"

"Ja. Jag skulle stänga herrns dörr och porten på sydsidan."

"Var det någon bestämd tid för detta ert åliggande?"

"Klockan nio."

"Och ni stängde i går kväll som vanligt?"

"Ja, men först något senare."

"Hur kom det sig?"

"Kort efter det jag varit inne hos min husbonde, bad mig värdinnan i huset, att jag skulle låta södra porten vara öppen till tio; för det var någon som skulle komma på besök till henne."

"Nå, när stängde ni?"

"Strax efter klockan tio. På slaget tio gick jag åter och såg efter om det lyste i mrs La Granges rum, men då jag fick se, att det var mörkt, stängde jag porten och gick uppför södra trappan för att också stänga rummen."

"Såg ni till någon främmande under tiden?"

"Nej."

"Inte heller i mr Mainwarings rum."

"Nej, jag såg inte till någon främmande."

"Ni betonar ordet främmande, som om ni sett till någon annan i rummen."

"Ja, jag såg mrs. La Grange i biblioteket. Hon sade, att hon kort förut kommit upp samma väg som jag och ville gå tillbaka genom stora hallen; men så hade hon funnit dörren stängd, och då hon hörde mig komma, väntade hon, för att jag skulle öppna åt henne."

"Var det ni, som stängt dörren till stora hallen?"

"Nej, den stod vanligtvis olåst. Jag vet inte, vem som då hade stängt den."

"Ni vet alltså bestämt att vid den tiden ingen annan än mrs La Grange befann sig i mr Mainwarings rum?"

Hardy log. "Skulle där ha varit någon, måste han ha gömt sig väl, ty strax efter det jag låst upp dörren till stora hallen för mrs La Grange, återvände jag till herrns rum och såg mycket noga där, för jag tyckte, när jag träffade mrs La Grange i biblioteket, att det luktade brandrök."

Vid detta uttalande reste sig plötsligt mr Whitney och viskade något till coronern.

"Ni säger," fortfor denne sitt förhör, "att ni kände lukt av brandrök; vad slags rök kunde det vara?"

"Ja — som av bränt papper."

"Har ni under sista natten hört något ovanligt ljud eller eljest märkt något särdeles?"

"Nej."

Coronern läste ett ögonblick på en papperslapp, som just blivit honom tillställd; så lyfte han ögonen och frågade:

(Forts.)

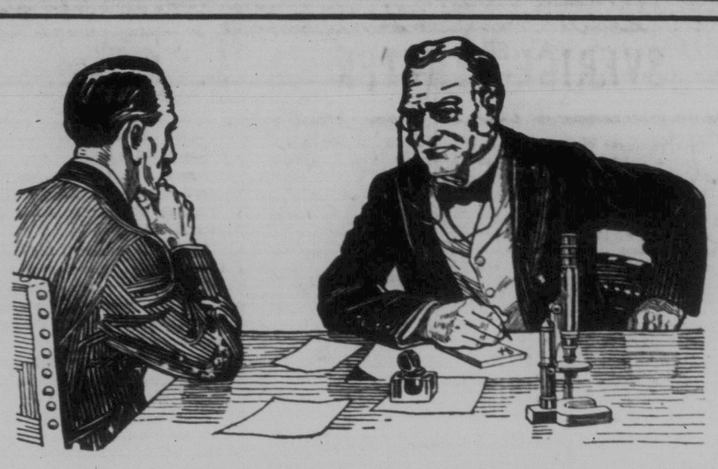

"Har Ni Undersökt Mitt Blod, Doktor?"

"JA, det har jag."

"Och vad är resultatet?"

"Icke mycket tillfredsställande."

"Vad tyckes felet vara?"

"Väl, Ert blod är tunt. Det lider brist på vad vi kalla de röda blodkropparna. Det innehåller icke nog av de närande egenskaperna för att propert förse nervsystemet med näring."

"Men jag är icke nervös."

"Nej: Det är Ni icke i en viss mening, Edra händer darra icke. Ni blir icke lätt skrämd eller upprörd. Men icke desto mindre äro icke edra nerver i gott tillstånd. Där finns icke nog nervenärgi i Ert system att hålla kroppens maskineri i gång.

"Måhända har Ni aldrig tänkt på kroppens organ såsom behövande en rörelsekraft — en propellerenärgi — men de behöva det, och denna kraft kommer genom nervsystemet.

"Det att Ni icke är medveten om vart enda hjärtslag och varje andedrag Ni tar, anger icke att denna verksamhet är ett resultat av nervenärgi.

"Ni har i verkligheten två hjärnor — en med vilken Ni tänker och handlar i överensstämmelse med viljan, en annan som utan något medvetet försök från Er sida kontrollerar handlingen hos de olika organen och lemmarne i kroppen. Det är svikandet av detta sympatetiska nervsystem — som det kallas — vilket mest vanligt förorsakar obehaget.

"Emedan nervenärgi saknas, förekommer svaga funktioner hos de vitala organen. Matsmältningssaften flödar icke propert i magen, och Ni lider av nervös dålig matsmältning — leverns och tarmarnes verksamhet blir trög och svag, och Ni lider av förstoppning. Och så kan det vara med andra organ. Ehuru de icke äro verkligen sjuka, så är dock deras verksamhet svag på grund av bristande nervenärgi: Vad Ni behöver är ett gott restorativ."

"Vad tror Ni om att bruka Dr. Chase's Nerve Food?"

"Det finns ingenting bättre. Ni vet, att vi doktorer föredraga att föreskriva vår egen favoritbehandling, men jag har sett sådana splendida resultat av bruket av Dr. Chase's Nerv Food av mina patienter, att jag icke längre hesiterar att rekommendera den."

De verksamma och koncentrerade ingredienserna i Dr. Chas'es Nerve Food äro godkända av de bästa medicinska auktoriteter såsom ett medel att bygga upp det utslitna nervsystemet. Många tusen människors erfarenhet finnes att stödja den professionella opinionen, och därav kommer sig den enorma framgången av denna, storartade "food cure" 50 cents per ask, 6 för $2.75, alla handlare, eller Edmanson, Bates & Co., Limited, Toronto.

Canadian Agency:

F. DOJACEK, 850 Main St., Winnipeg, Man.

Brukat efter badet

Dr. Chase's Ointment

Håller Spädbarnets hud mjukt och lent

Spädbarnets hudåkommor förorsakas i allmänhet av upphetsning och hudirritationer, resulterande från klädernas friktion.

Småbarnets hud är känslig, och om de försummas skola dessa hudirritationer utvecklas till eczema. En och var känner till de lidanden, som förorsakas av ecxema och eczemans tendens att bliva kronisk samt spridas över kroppen.

Under det att Dr. Chase's Ointment botar ecxema, är det alltid bättre att förhindra en sådan åkomma och detta är skälet, varför mödrar bruka ointmentet efter spädbarnets bad i syfte att förebygga irritationer och mera allvarsamma hudåkommor.

Puder tilltäpper porerna i huden och äro på grund därav en orsak till hudirritation. Dr. Chase's Ointment å andra sidan ränsar porerna och håller huden i ett hälsosamt tillstånd.

Reguliär storlek, 60 cents per ask; familiestorlek, omkring fem gånger så mycket $2.00. Canadian Agency: F. DOJACEK, 850 Main St., Winnipeg, Man.

FRITT TILL LIDANDE AV HÄMMOROJDER.

Låt ej skära Er — intill dess Ni har försökt denna nya hemkur, som vem som hälst kan begagna sig av utan besvär eller tidsförlust. Helt enkelt tugga en behagligt smakande tablet nu och då samt befria Er från hämmorojder.

Låt mig bevisa detta fritt.

Min invärtes metod för behandling och varaktig lindring av hämmorojder är korrekt. Tusental efter tusental tacksamma brev intyga detta, och jag önskar att Ni skall försöka denna metod på min bekostnad.

Det kvittar lika, om Ert fall är av lång varaktighet eller nyligen utvecklats, vare sig det är kroniskt eller akut, vare sig det är tillfälligt eller permanent, så bör Ni sända efter denna fria behandling.

Betyder intet var Ni bor, ej heller vad Er ålder är, eller Er sysselsättning, om Ni besväras av hämmorojder, skall min metod bringa Er hjälp skyndsamt.

Jag önskar speciellt sända den till de där synbarligen hopplösa fallen, i vilka alla former av salvor, smörjelser och andra lokala applikationer ha slagit fel.

Jag önskar Ni må fatta, att min behandlingsmetod för hämmorojder, är den mest pålitliga behandlingen.

Detta liberala erbjudande av fri behandling är alltför betydelsefullt för Er att förbise en enda dag. Skriv nu. Sänd inga pängar. Helt enkelt postsand kupongen, men gör det nu, I DAG.

FRITT HÄMMOROJDMEDEL.

E. R. Page,
304 Page Bldg., Marshall, Mich.

Var god sänd fritt försök av Er metod till

.....

.....

Svenska Skolöverstyrelsen har äskat anslag hos regeringen för att bereda lektorn vid folkskoleseminariet i Skara, Jenny Richter-Velander, tillfälle att ytterligare idka studier i pedagogiskt syfte i Förenta Staterna. Överstyrelsen finner för sin del att de nya frågor, som under kriget och fredskrisen uppstått i Nordamerikas Förenta Stater på undervisningens och uppfostrans område och som föranlett uppkomsten av nya tankar och planer, särskilt med avseende på yrkesuppfostran och lärarutbildning, äro av den art att de förtjäna undersökning på ort och ställe.

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer

(INSÄNT)

Från Pysht, Wash., har tillsänts oss följande med begäran om dess publicerande.

TILL LINDA!

Angenäm jul! jag önskar dig, Linda,
Glädje, lycka, sprittande fröjd!
Tomten må bringa klappar i massor,
Göra med julen Linda förnöjd.
Julljus må brinna klart för ditt öga,
Visa i dunklet din väntande vän.
Lågorna flamma från topparna höga,
Linda, han kommer, han lever ju än!

Avel Widén.

GÖR EN RESA DENNA VINTER
TILL
PACIFIC-KUSTEN eller ÖSTRA CANADA
MED
"TRANS-CANADA LIMITED"
DET SNABBGÅENDE "ALL SLEEPING CAR"-TÅGET
TILL

VANCOUVER—VICTORIA		TORONTO—MONTREAL	
LÄMNAR WINNIPEG	9.35 F.M.	LÄMNAR WINNIPEG	11.35 E.M.

KVALITET MATSALS VAGN BETJÄNING—BEKVÄMA SOVAVDELNINGAR BIBLIOTEKS OBSERVATIONS VAGNAR

TVÅ ANDRA TÅG DAGLIGEN

FÖR FULLSTÄNDIGA UPPLYSNINGAR OCH RESERVATIONER ANSÖK HOS VILKEN SOM HÄLST AGENT FÖR

CANADIAN PACIFIC RAILWAY

EN GLAD OCH TREVLIG JUL TILLÖNSKAS ALLA VÄNNER OCH KUNDER!

PASSANDE JULPRESENTER

Det är ofta svårt att bestämma sig för vad man skall köpa till Julpresent. Den som köper en Grafonola gör ej något misstag, ty den giver glädje hela året om.

Vi hava på lager Grafonolas från $32.00 upp till $200.00; dessa säljas på förmånliga månatliga avbetalningar till de som ej kunna betala kontant; vi hava även ett stort lager av Svenska, Norska, Danska och Finska samt alla de nyaste Engelska styckena för December och Januari månader, titta in till oss då Ni är ute för att köpa tillämnade Julpresenter.

Vi hava för tillfället omkring 350 olika Skandinaviska gramafon stycken i pris från 90 cents till $$1.50.

De senast utkomna nummer är:
E 4347 Silver Månen, Amburgo Masurka av Lager och Olson.
E 4348 Glad och Livad, Timmermans Bröllop av Columbia Band.

Sänd in för den senast utkomna katalogen till

THE SWEDISH CANADIAN SALES, LIMITED
208 Logan Avenue Phone Garry 117. Winnipeg, Man.
Reparationer av fonografer ombestyras. Skriv efter upplysningar.

SÄLJ ICKE EDRA **Råa Pälsverk** emma. Ni får aldrig det pris, jag betalar för dem. Hudar nu 31—33 per pound. Enskilda hudar kunna sändas per express. — Jag betalar express och fraktavgifterna.

Slaktare som sälja hudar och skinn, underrätten mig och jag skall komma till Er plats och köpa dem.

VI KÖPA ÄVEN LEVANDE MINKS.

Sänd efter fri prislista.

F. W. KUHN
908—10 INGERSOLL ST. WINNIPEG.

SVENSKA BRUDKRONAN

För ogifta herrar och damer, unga och gamla, änkor och änkemän, som önska stifta bekantskap i äktenskapssyfte eller för nöjes skull, torde sända 10 cents för nödiga upplysningar. Damer fritt som önska försöka sin lycka och insända sitt namn, adress och ålder. Bliv den första. Tysthet iakttages. Tillskriv i dag med tydlig adress.
SCANDINAVIAN CLUB,
Indiana Ave., Armour Sta., Chicago, Ill.

JOHNSON & MALM
Dam- och Herrskräddare
482½ MAIN STREET.
Rialto Blk. Tel. Garry 1905
Winnipeg.
Rekommenderas
Pressning och Reprerering.

För Livförsäkring
i världens största livförsäkringsbolag, hänvänd er till
Chas. J. Sandberg
som representerar
New York Life.
Adress NEW YORK LIFE INS. CO.
Lindsay Bldg. Winnipeg, Man.
Phone: Garry 2827.

ECZEMA SPECIFIC

botar fullständigt eksem, salt Rehum. barbers itch, revorm, gamla sår. brand och kylsår, rfost bits, black heads, förgiftningar från ogräs eller färger och många andra hudsjukdomar. Min skabbsarva botar skabb, klåda, fnask, seven years eller prairie itch på några dagar. Har botat tusentals personer på de senaste 25 åren Sänd per post för $2.00, 2 askar för $3.75.

S. ALMKLOV, skandinavisk apotekare
Box S. Cooperstown, - N. Dakota.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
BOTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
P. O. Box 1656
WINNIPEG, — — MAN.

DET ENDA HÅR MEDLET

Det finnes hjälp för eder alla som önska att få ett gott hår tillbaka. Om Ni endast brukar L. B. Hair Tonic, som är nyligen uppfunnet av en svenska här i Canada, och är garanterat att växa hår på både unga och gamla. Sänd 2.00 dollars till L. B. Hair Tonic, 273 Lizzie St. Winnipeg, så sänder vi eder en 4 oz. flaska med omgående post.

J. ELRICKY
Urmakare och Juvelerare
GAMLALANDS
25 års erfarenhet
Vi reparera alla tillverkningar av
GRAMOFONER, VIOLINER
OCH ACCORDEONS
ÄVEN SYMASKINER
Intet job hålles längre än sex dagar.
—Allt arbete garanterat.
375 LOGAN AVENUE

SJUKHJÄLPSFÖRENINGEN NORDEN (Inc.)

Stiftad 1900

Möter 3dje onsdagen i varje månad å Scott Memorial Hall kl. 8 e. m.
Sekreterare: John A. Gustafson, 208 Logan Ave., Telefon Garry 117.
Finanssekreterare: Alexis Cristenson, 330 Guildford St., Winnipeg, Telefon West 571.

Sjukkomiténs ordf.: Axel Treskbeck, adress: 121 Inkster ave. eller 325 Logan ave. Vid sjukdomsfall kan även anmälan göras 208 Logan ave., telefon Garry 117.

VÄSA ORDEN
LOGEN No. 259
STRINDBERG

Möten 1:a och 3:e fredagen i varje månad å Scott Memorial Hall, kl. 8.15 aftonen.

Sekr. P. A. Oslund, 36 Cathedrale Ave.
Fin.-sekr., Alf. Lundgren, McLaren Hotel. Sjuk.-kom. ordf., Albert Näslund, 840 Mountain Ave. tel. St. J. 1554
Vasa Orden har nu 45,000 medlemmar.
LOGEN "STRINDBERG" ÄR WINNIPEGS STÖRSTA SV. FÖRENING.

GÖR ER NÄSTA

Sverige-Resa

MED DIREKTA
SVENSKA AMERIKA LINIEN
ÅNGAREN
"STOCKHOLM"
22,070 Displ. Tons 565 fot lång är i reguliär passageraretrafik direkt mellan
New York och Göteborg
Avgår från New York
Januari ..... 31 April 24
Mars ..... 13 Juni 5

Bestäm er för resan och inbetala handpenningar på er biljett TILL NÄRMASTE LOKALAGENT eller insänd dem till

Swedish American Line
24 State St. New York
396 Logan Ave., Winnipeg, Man.

DE SOM ÄMNA EFTERSÄNDA ANHÖRIGA FRÅN SVERIGE BORDE NU KÖPA BILJETTERNA MED DIREKTA
SVENSKA AMERIKA LINIEN
P. M. Dahl Steamship Agency
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

N. SWANSON
Grocery Handlare
482 Talbot Ave.

Skandinaviska varor, ävenså andra varor kunna erhållas för skandinaver till låga priser. Sänd er order in till ovanstående adress.

Knäckebröd, per låda av 18 paket	6.50
Mesost, per lb.	.25
Bruna Bönor, per lb.	.18
Hela Ärter, per lb.	.13
Ansjovis, Pint Glasburk	.45
Potatismjöl, per lb.	.23
Fiskbullar, per Burk	.35
Norsk Fetsill, 20 lbs. Pail	4.25
Ansjovis, 5 lbs. Pail	2.00
Torr Lutfisk, per lb.	.40
Extra fint Kaffe, brända bönor	.55
Rio Kaffe, bränt, Bönor, lb.	.45
Svensk-Öl, per Flaska	.30
Royal Crown Såpa, per bit	.05
Sunlight Såpa, per bit	.10
Toalett-Såpa —	
Castile Såpa, 3 lbs. stång	.75
Castile Såpa, 2 lbs. stång	.50
Palm Olive Såpa och Crown Olive	.10

Kardemumma, Anis, Fängkål, Kummin alltid på lager.
Ägg och smör köpes till dagens priser.

C. H. NILSON
Dam- och herrskräddare.
Största skandinaviska skrädderiaffär.
208 Logan Ave.
Andra dörren från Main St.
Winnipeg, - - Man.
Telefon Garry 117.

WINNIPEG

Fru Remidav, redaktör Remidavs bättre hälft, anlände i måndags till staden från Minnesota.

Sömnsjukan förklarades i lördags ha upphört. Intet nytt fall hade rapporterats sedan 9 dec.

Pastor J. E. Lindberg har nu med familj flyttat från Kenora, Ont., till Winnipeg och har nedslagit sina bopålar å 552 Lipton St.

Prof. C. H. Lager, Brandon College, Brandon, Man., kommer att tillbringa julhelgen hos vänner i Hilltop, Manitoba. Han kommer ock att deltaga i flera offentliga möten. Vid nyåret är han åter i Brandon.

Mr N. Häggiöf, 293 Isabelle str., jämtlänning från Häggenås, men canadiensare sedan 8 år, hälsade på oss i tisdags och betalte tidningen för sig och sin svåger, mr. E. Johnson från Stephenfield, Man., som är därute och farmar.

Rev. Henry F. Widén, mångårig pastor i Midale, Sask., graduent från Brandon College med graden B. A. samt nu pastor i Sioux Falls, S. D., har i dagarna hälsat på sin forna församling samt vänner i Brandon och Winnipeg. I dag å. d. sedan hälsade han på å S.C.T:s kontor.

Mr. John Nordqvist från Dubuc, Sask., kom in till oss i tisdags på ett nytt besök och blev naturligtvis nu som förra gången fast för ett — kaffekalas. Han såg lika glad ut, ehuru han fick betala. De ha känt kylan även i Dubuc. 36 grader under noll — det var ju "ren sommar"!

Valfusk har man kommit på spåren genom en nyss igångsatt undersökning av de vid senaste stadsvalet begagnade vallistorna. En del personer ha nämligen röstat på flera ställen, och åtal torde följa i alla upptäckta fall. Dock har icke oegentligheten varit av sådan utsträckning, att den materiellt inverkat på valets utgång.

Sjöfartsnytt. Ångaren Stockholm avgick från New York den 9 dec., med 122 första, 150 andra och 825 tredje klassens passagerare, meddelas till P. M. Dahl S. S. agency.

— Till samma firma meddelas, att ångaren Carmania anlände till Halifax i fredags e.m. vid tiotiden. Saxonia avseglade från London på e.m. den 6:te via Halifax. Dessa äro Cunardlinjens båtar.

L. B. hårtonic, som nu åter annonseras i Svenska Canada-Tidningen, är verkligen ett medel, som gör verkan. Det viskas om, att uppfinnarinnan bjudits en furstlig summa för patentet, om hon ville sälja det. Men vi gissa, att spekulanterna nog få sticka näven djupare i pungen, innan de lyckas få köpa. Det riktigt gläder oss, att en svensk dam — och därtill **småländska** — hittat på ett så utmärkt medel.

En svensk av rätta sorten kalla vi den unge man (namnet må ju vara onämnt) som i lördags kom in på vårt kontor och erlade prenumerationsavgift för ej mindre än fem av sina kamrater, vilka han värvat som nya prenumeranter — detta utan att vi ens förut sett eller talat vid mannen. Han lovade att skaffa fler. Att vi blevo uppmuntrade, säger sig självt, ty vi ha nog av hans **motsatser**, personer som i åratal åtnjutit våra tjänster men som aldrig givit oss annan belöning än klander.

En mångårig prenumerant, mr. I. C. Wassén från Roseisle, Man., vilken hållit, läst och intresserat sig för Svenska Canada Tidningen ända sedan 1888, hälsade på oss en dag under förra veckan. I 38 års tid har denne man bott på sin 160 acres farm och är den ende svensken i trakten på 30 mils omkrets. Mr. Wassén har haft 12 barn, varav en son omkommit genom olyckshändelse, en stupade i kriget, och 10 barn — jämte deras moder — leva. Besöket skänkte oss mycket nöje, ity att mr. Wassén är ytterst livlig och språksam.

En konferens av mera livligt och om urkristendomen — sådan den beskrives i Nya Testamentets Apostlagärningar och apostoliska brev — påminnande slag pågår sedan i söndags i den fria skandinaviska missionens lokal, 290 Logan ave. Predikanter vid konferensen äro G. A. Edwards, C. O. Nordin, N. J. Berglund, R. E. Smith och Carl Venge. Möten hållas i afton kl. 8, i morgon kl. 3 och 8 e.m. samt om söndag. Vi tro inte, att kyrkfolk, som intressera sig för liv i kristendomen, och andra, som önska höra frivilliga och av sällskap oavlönade evangelister, komma att ångra sig, ifall de besöka konferensen.

Julen nalkas och med den "Nordens" julfäst. För att bereda rum för alla besökare har en av Winnipegs största fästsalonger blivit hyrd, nämligen Manitoba hall vid Portage ave., nära Eatons butik. Alltså ingen krånglig adress till Manitoba hall. Fästen lovar att bliva en av Nordens största tillställningar, och det vill inte säga litet. Redaktör Reimar Remidav har godvilligt lovat att hålla aftonens fästtal. Kom och hör honom. Dessutom bjuder programmet på sång av Svenska Sångarbröderna, solosång, violinsolo, deklamation, orkestermusik m. m. Kaffe och smörgåsar serveras till fästbesökarna. En stor julgran med "gotter" och elektriska kulörta ljus kommer att höja julstämningen och uppväcka minnen från julfästen i våra respektive hemland. Komitén vädjar därför till alla skandinaver i Winnipeg att ihågkomma denna julfäst annandag jul. Föreningen Norden har gjort sitt — vad tänker Ni själv göra? Biljettpriset är en dollar, barn 50c. Se vidare annonsen i detta nummer. — **Komiterade.**

Föreningen NORDEN'S JULFEST

FREDAGEN DEN 26 DECEMBER, kl. 8 (Annandag Jul) å MANITOBA HALL

Festtal av Mr. Reimer Remidav. Ur programmet framhålles: Solosång, Violinsolo, Orkestermusik, Kvartettsång (S. S. B.) Deklamation m. m. **Stor Julgran.** Kaffe och smörgåsar serveras fritt.

Inträde — $1.00. Barn 50 cents. PLATS FINNES FÖR ALLA.

Stor begravning. Mrs. Selma Katarina Swanson, född Floddén, hänsomnade oförmodat efter en operation i General Hospital den 11 dec. i en ålder av 37 år, 1 månad och 12 dagar. Hon var född i Attmar församling, Västernorrlands län, Sverige, den 29 okt. 1882, ankom till Canada 1904 och förenades i äktenskap år 1906 med mr Nander Swanson, som nu jämte sonen Alf Sanford närmast sörjer den hädangångna. Hon sörjes därjämte av 4 bröder, av vilka två äro bosatta här i landet och två i Sverige, samt av tre systrar och deras familjer. Begravningen, som sköttes av entreprenör A. S. Bardal, ägde rum i måndags e.m., varvid pastor V. J. Tengwald officierade. Först förekom inledande andakt i sorgehuset, 378 Riverton Ave., varifrån likfärden avgick till sv. luth. kyrkan, där en stor skara sörjande vänner från olika delar av staden infunnit sig. Medan organisten, miss Helen Tengwald, från orgelläktaren spelade "The Death March of Saul", fördes den med blomstregårder höljda kistan fram till altaret. Efter psalmsång, bibelläsning på svenska och inledande ritual och bön på engelska avsjöngos av pastor och mrs samt miss Tengwald sångerna: "Come unto me" och "Snart silverträden brusten är". Predikan hölls därefter av pastor Tengwald först på engelska och sedan på svenska. Sedan ännu en psalm sjungits och välsignelsen uttalats, framträdde under orgelns dämpade sorgetoner hela den församlade skaran till den öppnade och rikt smyckade kistan och ägnade de kära i döden förblekade dragen ännu en sista blick och ett farväl. Sorgetåget avgick slutligen till Elmwood gravgård, där stoftet i gravkapellet vigdes till griftero. Som "pall bearers" tjänstgjorde hrr C. H. Nilson, Oscar Thorne, Gustaf Anderson, Fred Johnson, Alec Larson och Herbert Bostrom. Frid över väninnans minne!

KYRKOSAMFUND.

Svenska Luth. Zionskyrkan, hörnet av Logan Ave. och Fountain St., V. J. Tengwald, pastor; bostad: 372 Logan Ave., tel. Garry 324. — Nästa söndag predikar pastor Tengwald vid högmässan kl. 10:30 och pastor Johannes E. Lindberg vid aftonsången. Predikoämne vid högmässan: "Känner du honom, som är mitt ibland oss?" Vid aftonsången: "Den stora fröjden över att ljuset och livet uppenbarats". — Om torsdag afton kl. 8 hålles kvinnoföreningens stora julauktion, till vilken allmänheten på det hjärtligaste inbjudes. En mängd skänkta och av kvinnorna förfärdigade saker komma då att avyttras. Fritt inträde. Efter auktionen serveras förfriskningar. — På juldagen, som inträffar om torsdag nästa vecka, firas julotta kl. 6:30 på morgonen och söndagsskolfäst på kvällen kl. 7. Kyrkan kommer att prydas med granar, och barnen hava förberett ett tildragande julprogram. Landsmännen inbjudas härmed att fira julen i sv. luth. kyrkan. — Söndagen efter jul hålles intagning av nya medlemmar i församlingen. — Under ungdomsföreningens auspicier kommer även detta år att hållas en årsavslutningsfäst med nyårsvaka sista aftonen på det gamla året, då ett rikhaltigt program kommer att utföras. Fritt inträde, kollekt upptages och förfriskningar serveras, varefter det nya året invakas. — Följande kontanta summor hava under senaste veckan inkommit å "driven" för kyrkoskuldens utplånande: mr. O. Lindgren, Winnipeg, $50.00; Mirjam Missionary Society, Warren, Pa., gen. past. Carl Jacobson, $5.00; mr. Algot Boström, Winnipeg, $10.00; miss Annie Johnson, Winnipeg, $25.00; miss Signe T. Lindblom, Winnipeg, $25.00; sv. luth. förs. i Litchfield, Minn., gen. dr G. Rast, $11.50; frunt.-fören. i Grove City, Minn., genom pastor M. Le Vander, $10.00; Gustavus Adolphus Church, St. Paul, Minn., $17.00; pastor A. F. Lundquist, Winthrop, Minn., $10.00; past. E. V. Isaacson, Two Harbors, Minn., $10; gen. past. Carl O. Lund, St. Peter, Minn., $3.00; gen. miss Amy Larson, Cambridge, Ill., $9.00; mr. A. G. Larson, Winnipeg, $50.00; past. C. E. Holmer, Renovo, Pa., $10.00; past. John A. Benton, Lockport, Ill., $10.00. "Driven" fortsättes. $10,700.00 äro till dato subskriberade. Man väntar, att återstoden, $1,300.00, skall bliva teckna innan årets lut. — En fröjdefull och välsignelserik jul tillönskas vårt svenska folk i stad och på land över allt i vårt land.

Missionskyrkan. — Logan Ave. och Ellen St. Nästa söndag hållas alla de vanliga mötena. Predikan kl. 10:30 f.m.; söndagsskola kl. 12; ungdomsmöte kl. 4:30 e.m.; predikan kvällen kl. 7. — Juldagen firas julotta kl. 6:30 på morgonen och på kvällen kl. 7:30 håller söndagsskolan sin fäst för barnen. Ett tilltalande program kommer att utföras av barnen. Fritt inträde. Allmänheten inbjudes.

Baptistkyrkan. Pastor Sundström predikade vid förmiddagsmötet i söndags. — I tisdags hölls läraremöte och generalrepetition med söndagsskolan.

(Forts. å sid. 4)

Natt och dagbud besvaras skyndsamt

Kontorstimmar: 9—12 Söndagar 2—6 9—12 7—9 2—6

DR. B. GERZABEK

Medlem av "The Royal College of Surgeons", England; licentiat av "the Royal College of Physicians", London, England; f. d. assisterande läkare och kirurg i Wien, Prag, Berlin, Gracon och andra hospital. DR. B. GERZABEK PRIVATA HOSPITAL.

För vård och vetenskaplig behandling av lungröta, hjärt-, mag-, inälvs- och njuråkommor; början av — urin-, hud- och nervsjukdomar; kvinnors, barns och ålderdomskrämpor etc.

X-RAY (Röntgenstrålar) rum, utrustat med alla de senaste apparaterna både för "screening", stereoskoptiskt arbete och tagandet av fotografier från invärtes organ.

OPERATIONSRUM med de mest tidsenliga apparater för små och stora operationer.

PATIENTERS SJUKRUM, alla av gillad modärn hospitalskonstruktion, rymliga, väl ventilerade och med en uppmuntrande anblick.

LABORATORIUM OCH APOTEK försett med alla inländska och importerade nya materialier av bästa och renaste slag, från vilka medikamenter sammansättas av doktorn själv.

DR. B. GERZABEK
415—417 Pritchard Ave., Winnipeg. Telefon: St. John 474

Möblemang

Matsals och sängkammar möblemang i alla poleringar. Gungstolar, "Chesterfields" och Förmaksmöblemang. Vad hälst Ni behöver i stoppade varor. "Fumed" ek armstolar och gungstolar, stoppade säten från $25.00 paret och högre. Bordslampor, golvlampor och skärmar från $35.00 och högre. Dessa utgöra valda julgåvar. Fancy Rud work bord. Småmattor (Rugs), Gardiner, Draperier

OVER-LAND HOUSE FURNISHING CO.
580 MAIN STREET, HÖRNET AV ALEXANDER AVE.

Kom ihåg att Norska Amerikaliniens nya kontor är flyttat runt hörnet till 319 2nd Ave. S., Transportation Building, Minneapolis. — Glöm ej den nya adressen.

FORTUNA CREAM SEPARATOR
Enastående i sitt slag
Solid
MEST RENSKUMMANDE LÄTTAST ATT ARBETA.
(Se utlåtanden i våra kataloger)
ABSOLUT LJUDLÖS
Skriv efter katalog, priser, avbetalningsvilkor, innan Ni köper vare sig svensk eller annan maskin till
Fortuna Cream Separator Company.
Dept. S. Winnipeg.

DE MEST VÄLTALIGA ARGUMENTEN.

Alla argument i världen, som en tillverkare av mediciner må frambära rörande sina produkters förträffliga egenskaper, äro icke så vältaliga som dessa opåkallade brev, vilka komma från alla delar av landet och på ett enkelt, allvarligt sätt omtala, huru Triner's mediciner äro dugliga och pålitliga. "2 Nov. 1919 Bracken, Pa. Jag och min granne måste förklara, att Triner's American Elixir of Bitter Wine är ett mycket gott medel. Det ger skyndsam lindring vid magåkommor. Jos. Romanoski." — "4 Nov., Swartz Creek, Mich. Triner's American Elixir of Bitter Wine verkar anmärkningsvärt. Hela vår familj tar denna medicin. Jos Cajka." Er apotekare har den på lager för Er. Vid fall av förkylning och hosta fråga honom efter Triner's Cough Sedative! — Joseph Triner Company, 1333—43 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Stor Nyårsfäst
Avhåller Logen STRINDBERG Av Vasa Orden
FREDAGEN DEN 2 JANUARI 1920 kl. 8 e. m.
å Minuk Hall, Dufferin Ave., 2 block Vest om Main St.
PROGRAM DEL. I.

Musik	Orkestern
Hälsningstal	Konsul B. P. Anderson
Musik	Orkestern
Sång	Annie Lindblad
Föredrag	Av———
Musik	———
Deklamation (Nyårsrevy)	A. von Gegerfeldt
Sång	Annie Lindblad
Musik	Orkestern

PROGRAM DEL. II. TEATER.
Lustspel 1 akt av Duru och Skivat.
PERSONER:

Chalmel	Kemist
Susane	Hans hustru
Piperman	Betjänt hos Chalmel

Tiden den närvarande.

Efter programmet serveras kaffe fritt. Varefter barnen leka kring julgrane. Dans för äldre till kl. 2. Inträde 75 cent. Barn under 12 år fritt inträde. En trevlig afton utlovas. Alla välkomna.
KOMITERADE.

SCANDIA HOTEL
tillönskar alla sina vänner och bekanta
God Jul och ett gott Nytt år
Every day I wish you joy
But perhaps I fail to show it.
So I send a christmas Greeting
That to-day You'll surely know it.
Vänligen
M. A. MEYER

BJÖRNSON & BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen.
Bostadstelef: Garry 321 — Garry 763

VICTORY BONDS
köpas och säljes
Farmland till salu. Penningar utlånas
A. HANSON & CO. LTD.
236—2nd Ave.,
Saskatoon, Sask.

Gynna våra annonsörer